

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६०८

Title मरुत पुराणे प्रलकल्पः

Author नीलकण्ठः गोविन्दसूरिसूनुः

Extent ६४ पत्राणि Age सं. १७७५

Subject पुराणम्

गरुडपुराण प्रेतकल्पः

धृ० ८

4608

F. 64

५८

जरुडपुराणपत्रद्वय

१

श्रीगणेशायनमः विभीषणावरदायश्रीरामचंद्रायनमः श्रीशारदायै नमः सूत उवाच धर्म
 दृढबद्धमूलो वेदस्कंधः पुराणशाखाद्यः अतु कुसुमो मोक्षफलो मदसूदनपादयोजयति
 १ तर्ह्युवाच भवत्प्रसादाद्दैकुंठत्रैलोक्यं सचराचरं मया विलोकितं वं मुत्तमा धममध्य
 मे १ भूर्लोकः सत्यपर्यंतं पुरं याम्यं विना प्रभो भूर्लोकः सर्वलोकानां प्रचुरः सर्वजंतुषु ३
 मानुष्यंतव भूतानां भुक्तिमुक्ता लयं शुभं अतः सुकृतिनां लोको न भूतो न भविष्यति ४ गा
 यंति देवाः किल गीतकानि धन्यास्तये भारत खंडभागे स्वर्गाय वर्गस्य फलार्जना भवन्ति भू
 यः पुरुषाः पुरत्वात् ५ मानुष्यं लभते कस्मात्मात्मा पुमा प्रोति तत्कथं त्रियते कः सुरश्चेष्टदेह
 माश्रित्य कुलचित् ६ कयांति तानीं क्रियाणि अष्टशः सकथं भवेत् क्व कर्माणि कृतानी
 ह कथं भुक्ते प्रसीति ७ प्रसादं कुरु मे मोहं हरेतु मर्हस्य शेषतः विनता गर्भसंभूतः काश्य
 पस्तववाहनं ८ इति प्रीतिपरो भूत्वा कथयत्यथ तथं यमलोके कथं याति विस्मृतो

स ३

राम
१

केचमानवाः ८ श्रीभगवानुवाच वैनतेयमहभाग्यं सर्वथा तथैव प्रीत्या कथयतीमहं -
 सुहृदस्तिभवान्मम १० परस्परयोषितं हृत्वा ब्रह्मस्वमपेक्ष्य च अरण्ये निर्जले देशे जायते ब्र
 ह्मराक्षसः ११ हीनजातौ प्रजायेत रत्नानामपहारकः येषां काममभिधायेत तत्र स्त्रिंगोभिजा
 यते १२ नैनं छिंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः न चैनं क्लेशयन्त्या यो न शोषयति मातुः १३
 वाक्चक्षुर्नासिकाकर्णो गुहो मूत्रस्पर्शश्चरः अज्जादिषु जंतूनां छिद्राण्येतानि सर्वदा १४
 नाभे स्तु मूर्धं पर्यंतं मूर्ध्वं छिद्राणि चाष्टधा अतः सुकृतिनो ये च उर्ध्वं छिद्रेण यांति ते १५
 मृता दौ वार्षिकं पावतत्प्रोक्तविधिना एव ग कार्याणि सर्वकर्मणि निर्धनैरपि मानवैः
 १६ दहेयन्नवसेज्जंतुस्तत्र भुक्ते शुभाशुभं मनोवाक्कायजनितं तत्र तत्र एव गेश्वर १७
 मृतः सुखमवाप्नोति मायाया शैर्न वध्यते पाशबद्धः पुमास्तार्क्ष्यं विकर्मणिरतो हियः
 १८ इति श्रीगरुडपुराणे प्रोक्तकल्पे सारोद्धारः प्रथमोऽध्यायः १ श्रीभगवानुवाच एवं

२

- ते कथितं तत्पर्यजीवितस्य विवेष्टितं मानुषाणां हितार्थाय प्रेतत्वं विनिरुक्तये १ चतुरशीतिलक्षारि
 चतुर्भेदाश्च जंतवः अंडजाः स्वेदजाश्चैव उद्भिदाश्च जरायुजाः २ एकविंशतिलक्षारि अंडजाः परि
 कीर्तिताः स्वेदजाश्च तथैव ता उद्भिजाश्च क्रमेण त ३ जरायुजास्तथा संख्यामानुषाद्याः प्रवृत्त
 ते सर्वेषां चैव जंतूनां मानुषत्वं हि दुर्लभं ४ पंचेन्द्रियविधानं तु बहुपुरणैरवाप्यते ब्राह्मणाः क्षत्रि
 यो वैश्यः शूद्रस्तूरीयजातयः ५ एकश्चर्मकारश्च नटो वरड एव च कैवर्तं भेदमिच्छाश्च सप्तैते -
 अंत्यजाः स्मृताः ६ स्वेच्छुं च विभेदं च जातिभेदास्त्रयोदश जंतूनामिह सर्वेषां भेदाश्चैव सहस्र
 शः ७ आहारो मेथुनं निद्रा भयं क्रोधस्तथैव च जायते सर्वजंतूनां विवेको दुर्लभः पर ८ कृपा
 दाहि रूपैश्च देशभेदा हि मानवाः कृष्णसारो मृगो यत्र धर्मदेशः स उच्यते ९ ब्रह्माद्याः ऋषयो
 देवाः पितरो मुनयः स्वर्गधर्मः सत्यं च विधा च तत्र तिष्ठेति सर्वदा १० भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्रा
 णिनां मतिजीविनः मतिमात्सुनराश्चैष्टानरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः ११ ब्रह्मणो पुत्रविदो सो विद्वत्सु क

राम २

तबुद्धयः कृतबुद्धिस्तु कर्तारः कर्तृबुद्धिस्तु वादिनः १२ मानुष्यं यः समासाद्य स्वर्गमोक्षस्य साधनं
 द्वयोर्न साधयेकं तेनात्मा वंचितो भूत्वा १३ इच्छति शती सहस्रं सहस्री लक्षमीयते कर्तुं लक्षाधि
 पती राज्ञे राज्ञेऽपि एव सकलवक्त्रवर्त्तित्वं १४ चक्रधारोऽपि सुरत्वं सुरतलाभे सुरपति भवितुं सुर
 पतिरूर्ध्वगतित्वं तथापि न निवर्त्तते रट्मा १५ तस्मै याचाभि मृतक नरकं प्रति पद्यते तस्मात्
 ताम्बये केचित् स्वर्गवासं लभन्ति ते १६ आत्माधीनः पुमास्त्रोके सुखी भवति निश्चितं तथा च
 विषयाधीनो दुःखी भवति नान्यथा १७ कुरंगमाते गपते गभ्दंगमी नाहताः पंचभिरेव पंच ए
 कः प्रमादी सकथं न हन्यते यः सेव्यते पंचाभिरेव जंतुः १८ पितृमातृमयो वाल्म्ययो वने दपिता
 मयः पुत्रपौत्रमयश्चाते मूढो नात्मयः कवित् १९ लोहदारुमयैः पाशैः पुमान् वद्धो विमुच्य
 ते पुत्रदारमयैः पाशैर्न तु बद्धः प्रमुच्यते २० मत्पुंनज्ञापते मूढो बालो वद्धो युवापि वा सुख
 दुःखाधिको वापि पुनरायातियाति वा २१ सर्वेषां पश्यन्तामेको मज्जः सर्वजहाति तत्

एकः प्रजायते जंतुरेक एवाविलीयते ११ एको नु भुंक्ते सुकृतमेक प्राप्नोति दुष्टं मृतं शरीरं संसृ-
 ज्य काष्ठलोष्टसमं हितौ १३ एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः भोक्ता रो विप्रमुच्यते कर्ता
 दोषेणालिप्यते १४ गृहैर्धन्यो निवर्तते शमशानात् सर्वबाधवाः शुभाशुभं कृतं कर्म गच्छतमनु-
 गच्छति १५ शरीरं वद्विना दग्धं कृतं कर्म सहस्त्रितं शुभं वा यदि वा पापं भुंक्ते सर्वत्र मानवः १६
 अनस्तमित सूर्ये यन्न दत्तं दानमर्थिनां न जानामोति तादृशं प्रातः कस्य भविष्यति १७ राट्तीति
 धनं तस्य को मे भर्ता भविष्यति न दत्तं द्विजमुखे भो ना मीतीर्थे सुदृज्जने १८ पूर्वजन्म कृता
 दाना धनं बहुवाल्मीकं तदीदृशं परिज्ञाय धर्मार्थे दीयते धनं १९ धनेन धार्यते धर्मः अदा-
 युक्तेन चेतसा अदा विहीनो धर्मस्तु परत्र नेह धर्मभाक् २० धर्मात्संजायते धर्मो धर्मात्कामो भि-
 जायते धर्म एवापवर्गो यतस्मादमं समाश्रयेत् २१ अदया धार्य धर्मो बहुभिन्नार्थराशिभिः
 अकिंचिन्नाहि मुनयः अदा वंतो दिवंगताः २२ अदया दत्तं दत्तं तपस्तपस्य च यद्भवेत् अस-
 दितुच्यते पक्षिन् प्रेतस्य च हनत फलं २३ इति श्री गरुड पुराणे धर्मकथनं नाम द्वितीयः १ गरु

उडवाचं कर्मणा केन देवेश प्रेतत्वं नैव जायते पृथिव्यां सर्वजातीनां तन्मे बृहिसुरेश्वर १ श्रीभगवानु
वाच ऋणुवत्पामिसंसेपाक्रियां चाप्यूर्ध्वं देहिकीं स्वहस्तेनैव कार्या प्रेतमोक्षमभीष्टुभिः २ स्त्रीणां
मपि विशेषेण पंचवर्षाधिकं शिशो वृषोत्सर्गादिकं कर्म प्रेतत्वविनिवृत्तये ३ वृषोत्सर्गादृतेना
न्यक्तिचिदस्ति महीतले जीवन्वापि मृतो वापि वृषोत्सर्गं करोति यः ४ प्रेतत्वं न भवेत्तस्य विनाश
न ब्रतैर्मखैः गरुड उवाच कस्मिन्काले वृषोत्सर्गं जीवन्वापि मृतोपि वा कुर्वन् किं फलमाप्नो
ति कृतैः आद्यैश्च षोडशैः ५ श्रीभगवानुवाच अकृत्वा तु वृषोत्सर्गं कुरुते पिंडपातनं नोपति
ष्ठति तयोरातः प्रेतस्य निःफलं ६ एकादशाहं प्रेतस्य नोत्सृज्यते वयः प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य द
तैः आद्यैश्च षोडशैः ७ गरुड उवाच सर्वादिप्राप्तमृत्यूनो अभिराहादिना तथा जलेन पृथिव्या
वापिशस्त्राद्यैर्म्रियते यदि च असकृति मृतानां च कथं शुद्धिर्भवेत्समो एते मे संशयं देव उवाच
महस्यशेषतः ८ श्रीभगवानुवाच षण्मासैर्ब्राह्मणः शुद्धे साधुर्द्वयेन क्षत्रियः साधुमासेन वै
श्यः शूद्रमासेन शुद्धाति १० जीवितस्य मृतस्यैव वृषोत्सर्गं करोति यः गतास्ते पितृलोकं

श्रे ५

कचित् ५

तु नृपिः शातातपो ब्रवीत् ११ दत्वा दानान्पने कानि सुतीर्थे श्रियते यदि ब्रह्मचारी यतिर्भूत्वा न
 गच्छेदशुभां गतिं १२ वृषोत्सर्गादिकं कृत्वा यतिधर्मं समाचरेत् यतित्वात् मत्सुमाप्नोति संगच्छे
 द्ब्रह्मशाम्भुतं १३ विकर्म कुरुते यस्तु शिष्टाचारविवर्जितः वृषोत्सर्गादिकं कुर्यान्न गच्छेद्यम
 सादनं १४ पुत्रो वापि पिता वापि पौत्रो बंधुजनस्तथा योऽत्राणस्यार्थभागी स्यान्नृते कुर्याद्वृषो
 त्सवं १५ पुत्राभावे तु पत्नी स्यादौहित्री दुहितापि वा पुत्रेषु विद्यमानेषु नान्येन कारयेद्द्वयं १६
 अकलत्रोऽप्यपुत्रश्च स्वयमेव तु कारयेत् अपुत्रश्च मृतः कश्चित्पत्नी कुर्यात्सपिडनं १७ भर्ता
 हि भस्त्रिभिः कार्ये पुत्रवत् कुरुते सदा तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वयमेव तु कारयेत् १८ गरुड उवा
 च पुत्राय स्य न विद्यते भ्रातरो न च बंधवाः न पत्नी न च भर्ता वा कथं तस्योर्ध्वदेहिकं १९ के
 न मुक्तिं प्रपद्यंते न राना यो विपद्गताः एष मे संशयो देव क्वेतुमर्हस्य शेषतः २० श्रीभगवान्
 वाच अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गो नैव च नैव च येन केन प्रकारेण पुत्रस्य जननं चरेत् २१ स
 पुत्रो वाप्यपुत्रो वा नरो नारी यतिस्तथा जीवन्नेव स्वयं कुर्यान्नृतो घृत्तयमाप्नुयात् २२ या

नियानिचदानानिखयं हस्तानिमानवैः तानितानिचसर्वाणि उपतिष्ठन्ति चाग्रतः १३ व्यंजनानि विवि-
 -न्नाणि भक्ष्यभोज्यानि यानि च खयं हस्तेन दत्तानि देहांते वा ह्यसंफलं १४ गोभूहिराण्यवासांसि भोज-
 नानि पदानि च यत्र यत्र वसेज्जंतुस्तत्र तत्रोपतिष्ठते १५ यावत्स्वच्छशरीरं स्वंतावद्धर्मं समाचरेत्
 अस्वच्छप्रेरितश्चान्येन किंचित्कर्तुं सुतस्य हेतुः १६ जीवतश्च मृतस्येह न भूते चोर्ध्वदेहिकं वायुभूत-
 क्षुधाविष्टो भ्रमते च दिवानिशं १७ कृमिः कीटः पतंगो वा जायते म्रियते तु सः असदुर्भवसेत्सो-
 पि जातः स ह्यो विनश्यति १८ यावत्स्वच्छमिदं शरीरं मनुजं पावज्जरं हारतो यावच्चंद्रियशक्ति-
 रप्रतिहता यावत्तयो नायुषः आत्मश्रेयसितावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महान् संदिग्धो भव-
 ने च कूपखननं प्रत्युद्यमकीदृशः १९ इति श्रीगर्ग उपुराणोपेतकल्ये उर्ध्वदेहिको नाम तृतीयः
 गर्ग उवाच सहस्रैः किं फलं देव परहस्येति श्रुत्वा तद्वदस्वस्थावस्थैरसंज्ञैर्वा विधिहीनमथापि वा १
 श्रीभगवानुवाच एकागौ स्वच्छचित्तस्थः स्यात्तुरस्य च गोशतं सहस्रं म्रियमाणस्य हर्तुं वि-

३५

५

सच ६

तं विवर्जितं १ मृतस्यैव पुनर्लक्षं विधिपूजनं स्मृतं तीर्थयात्रा समायोगादेका वैपुलापलक्षदा ३ पा
 त्रे दत्ताखगश्रेष्ठ अहं हनिवर्धते दातुं दानमपापायं यज्ञानि नान प्रतिग्रहः ४ विषशीताय होमं च
 वक्षी किं दोषभागिनौ दातव्यं प्रत्यहं यात्रे निमित्तेषु विशेषतः ५ अपात्रे सातु गो दत्ता दातारं नर
 कं नयेत् कुलैकविंशतिपुत्रं गृहीतारं तु पातयेत् ६ देहातरं यदा प्राप्य स्वहस्ते तु कृतं च यत् भूमि
 स्थं च धनं यद् हस्तेन विंशतिः ७ तद्वत्फलमवाप्नोति अहं वच्मि खगेश्वर अपुत्रोऽपि विशेषे
 ण क्रियां वैवोर्ध्वदेहिकां १ प्रकुर्यान्मोक्षकामश्च निर्धनश्च विशेषतः स्वल्पेनापि हि वित्तेन स्वयं
 हस्तेन याच्यते ८ तद्वत्तयं भवेत्सर्वं आज्येने बहुताशनः अदेशकाले यद्दत्तं विधिहीनमथापि वा
 १० सर्वसंपूर्णां तां पाति वयोसर्गं कृते सति एका एकस्य दातव्या बहूनां न कदाचन ११ सावित्री
 ता विभक्ता च दहत्यासप्तमं कुलं तस्मात्सर्वं प्रकुर्वीत चंचले जीविते सति १२ गृहीत दानया
 धेयः सुखं याति महाध्वनिः अमया किं न्यते जंतुः याये परहितः पथि १३ एवं ज्ञात्वा खग राम

श्रेष्ठष्टयपक्षसमाचरेत् अकृत्वाभियतेपस्तपत्रवान्नैवसुक्तिभाक् १४ अपुत्रोपिहिपुन्या
 तुश्वपातिमहाध्वनि अभिहोत्रादिभिर्यज्ञैर्दत्तैश्चविविधैरपि १५ नतांगतिमवाप्नोतिस्व
 कृतेचैवयागतिः सर्वेषामिहयज्ञानावषयज्ञस्तथोत्तमः १६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवषयज्ञं
 समाचरेत् गरुडवाच कथयस्वप्रसादेनक्रियांचैवोध्वदेहिकां कस्मिन्मासेतिथौकस्यां
 विधिनाकेनतद्भवेत् कृत्वाकिंफलमाप्नोतिपतन्मेवदसर्वशः १७ श्रीभगवानुवाच का
 त्तिकादिशुभेमासेरुत्तरायनगौरवौ शुक्लपक्षेथवाकृष्णेद्वादश्यादितिथौशुभे १८ शु
 भेलग्रेमुहूर्तेवाशुचौदेशेसमाहितः ब्राह्मणांतुसमाह्वयविधिज्ञं शुभलक्षणं १९ जप
 होमेस्तथादानैः प्रकुर्याद्देहशोधनं पुण्येहानिसुनक्षत्रैर्गृहान्देवान्समन्वयेत् २० होमं
 प्रकुर्यादथशक्तिमंत्रैश्चविविधैरपि ग्रहाणांस्थापनंपूर्वपूजनंचस्वर्गेश्वर २१ मोक्ष
 र्णांपूजनंकुर्यादसोर्धाराश्चपातयेत् वद्विंसंस्थाप्यतत्रैवपूर्णहोमंतुकारयेत् २३ सा

६ लग्रामंतुसंपूज्यवैस्सर्वंश्राद्धमाचरेत् सर्वसंपूज्यतत्रैववस्त्रालंकारभूषणैः १४ चतस्रोवास्तत
 यश्चपूर्वसमाधिवासपेत्प्रदक्षिणांप्रकुर्वीतहोमांतेचविसर्जयेत् १५ इमंमंत्रेसमुच्चार्यहोमा
 तेचउदञ्चुरवः धर्मस्त्वंवक्ष्येपराब्रह्मणानिर्मितः पुरा १६ तवोत्सर्गप्रभावेनमाष्टद्वारभ
 ३४ चार्णवात् अनेनेववक्ष्योत्सर्गं हकुभोदकेनतु १७ वक्षि मूलेसमास्थाय्यसोदकंशिर
 सिम्पसेत् अभिषिच्यशुभैर्मंत्रैः पावनैर्विधिपूर्वकं १८ तेनक्रीडतिमंत्रेणवक्ष्योत्सर्गं ह
 तेसति आत्मश्राद्धंततः कुर्यादत्वाचान्नं द्विजातये १९ उदकोतेचगंतव्यंतसु छेतर्पणंच
 रेत् यदिष्टंजीवतश्चासीत्तद्व्यात्स्वशक्तितः २० स्वदत्तंपरदत्तंवानेहामुजोपतिष्ठते त्रयो
 दशतथातत्रपंचत्रीणिपंचथाक्रमं २१ पददानानिकुर्वीतश्रद्धाभक्तिसमन्वितः तिल
 पात्राणिकुर्वीतत्रीणिपंचचससवा २२ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्गामेकांचप्रदापयेत् गाम
 वामेचक्रंप्रकुर्वीतत्रिमूलं दक्षिणेतथा २४ मूल्यं दत्वाथतस्यैववक्ष्यमेवविसर्जयेत् एको

द्विष्टविधानेन स्वात्मकारेणाधीमता ३५ कुर्याद्देवाद्दशाहंतु द्वादशाहादियत्नतः सपिंहेडीक
 ३६ राणाद्वाक्कुर्याच्छ्राद्धानियोऽश ३६ ब्राह्मणाभोजयित्वा तु पददानानि दाययेत् कार्योसो
 परिसंपूज्यतामृपात्रस्थितं हरिं ३७ वस्त्रेणावेष्ट्य तत्र स्थिञ्चर्धं दद्यात्सुभैः पूतैः नावमि
 त्तुमयी कुर्यात्पदसूत्रेणावेष्टयेत् ३८ कोस्य पात्रेष्टं स्त्राय्य वैतरणपात्रमिति तर्कं नावमारोह
 णं कुर्यात्पूजयेद्गुरुद्वयं ३९ आत्मविज्ञानसारेणातत्र दानमनेतर्कं भवसागरमग्नानां
 शोकतापोर्मिदुखिनो ४० धर्मस्रवविहीनानां नौरेकाहिज्जनाद्देनः एवं संचित्य दृश्येत्
 नः सुकृतिनो न हि ४१ तिलालोहं हिरण्यं च कुर्यात्संलवणं तथा सप्तधान्यं चित्तिर्वावप
 नैः कुर्यात्पावनं स्मृतं ४२ तिलपात्रं यथाशक्ति शय्यादानं तु कारयेत् दीनानां यविशिष्टेभ्यो
 दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ४३ उपवेश्यासनेन तु क्षामवाप्यद्विजसत्तमैः एवं ये कुर्वन्ते पक्षिण्यु

७ वि - विरोगोद्युनिः ४४ सर्वसिद्धिफलावाप्तिर्यथाते ब्रह्मचारिणः नित्येनैमित्तिकं कुर्याद्यावज्जी
 वतिमानवः ४५ यं कंचित्कुरुते धर्ममक्षयं फलमाप्नुयात् तीर्थयात्रा ब्रतादीनां प्रादुर्भवत्स ए
 दिषु ४६ देवतानां गुरुणां च मातापित्रोस्तथैव च पुण्यं देयं प्रयत्नेन प्रत्यहं वर्धते खग ४७
 अस्मिन्पक्षे भूरिदानयः कश्चित्प्रयच्छति ततः स्याद्वात्तये सर्वे वेदिकायां यथा किल ४८
 यथा पूज्यत मोल्लोके पतयो ब्रह्मचारिणः तथैव प्रतिज्यंते लोके सर्वे च नित्यशः ४९ व
 पू ५० पूर्णिमा
 २५ ददो हं स घृतस्प्रेतमोक्षं ददामि च तेषां तिष्ठन्माह्लाकानि तिसृष्वेव चोमम ५० पूर्णिमा
 स्पर्शचरे वत्सो निलमेवं विस्मर्जयेत् सकांतीनां सहस्राणि सूर्यपर्वशतानि च ५१ कृत्वा य
 फलमाप्नोति तद्वन्नीलं विस्मर्जने वत्सतर्यः प्रदातव्या ब्राह्मणेभ्यः यदानीं च उमामहेश्व
 रं चैकं परिधाय्य प्रदुपयेत् ५२ अतस्ती पुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतं येन मस्येति गोविं
 दं न तेषां विधत्ते भयं ५३ प्रेतत्वान्मोक्षमिच्छतो ये च विष्णुं तिसृक्रीयां यास्यति ते पराह्लो - एम

कानितिसत्वंचोमम ५३ एतत्ते सर्वमात्मा तं मया त्वैवोर्ध्वदेहिके यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मु
 च्यते नात्र संशयः ५४ श्रुत्वा माहात्म्यं भक्तुं गुरु उहर्षमागतः मानुषाणां हितार्थाय पुनः
 प्रमच्छ केशवं ५५ इति श्रीगुरु उपुराणो प्रेतकर्म उर्ध्वदेहिको नाम नवतुथः ४ गुरु उवा
 च भगवन् ब्रूहि मे सर्वं यमलोकस्य निर्णयं जंतोः प्रयाणामारब्धमाहात्म्यं वर्त्म निर्णयं
 १ भगवानुवाच शृणु तात्पर्यं प्रवक्ष्यामि यममार्गस्य निर्णयं प्रयाणकानि सर्वाणि भुवना
 नि च षोडश १ षडशीति सहस्राणि योजनानां प्रमाणतः यमलोकस्य चाध्वानमंतरं मानु
 षस्य च ३ सुकृतं दुष्कृतं वापि भुक्त्वा लोकेषु सार्जितं कर्म योगाघदाकश्चिद्वाधिरूपघ
 तेऽपि ४ निमित्तमात्रः सर्वेषां कृतकर्मनुसारतः यस्य यो विहितो मृत्युः स स क्रवमवाप्नु
 यात् ५ कर्मयोगाघदादेही मुच्यते न निजैव पुः तदा भूमिगतं कुर्याद्गोमये नो पलिय्य च
 तिलान्दर्भान्विकीर्याथ मुखे स्वर्गं विनिक्षिपेत् तुलसीसंनिधौ कृत्वा सालग्रामशिलां

लांतथा ७ सेतुसामादिसूक्तैश्चमरणंमुक्तिदायकं विकलेंद्रियसंघातैश्चैतत्वेजउतांगते च प्र
 चलंतिततः प्राणाः याम्येर्निकटवर्तिभिः एकीभूतं जगत्सर्वं दैवीदृष्टिः प्रजायते ८ वीभत्संहा
 रणं रूपं प्राणैः कंठसमाश्रितैः फेनमुद्गिरते कोपिमुखं लालाकुलं भवेत् १० दुरात्मानश्च ता
 यंते किंकरैः पाशबंधनैः सुखं सुकृतिनस्तुत्रनीयं तेनाकनायकैः ११ दुःखेन पापिनो योति
 यममार्गं च दारुणो यमश्च त्वर्भुजो भूत्वा राखचक्रगदादिभ्यः १२ पुण्यकर्मरतान् सम्यक्कृत्वा
 हान्मित्रवहाचरेत् आहूय पापिनः सर्वान् यमदंडेन तर्जयन् १३ प्रयां लेबुदनिर्घोषं अंजना
 द्रिसमप्रभः माहिषस्थो दुराराधो विघुतेजः समधतिः १४ योजनत्रयविस्तारदेहो रौद्रोति
 भीषणः लोहदंडधरो भीमः पाशपाणिर्दुराकृतिः १५ वक्रनेत्रोतिभयहो हर्षानियाति पा
 पिनां अंगुष्ठमात्रः पुरुषो हाहाकुर्वन् कलेवरात् १६ तदैव नीयते दूतैर्याम्यै वीहन् स्वकं
 गहं निर्विचिष्टं शरीरं तु प्राणैः सुक्तेजुगुप्सितं १७ अपश्यत् प्रजायते तूणां दुर्गंधं सर्वनिहि

तं त्रिधा वस्त्राच देहस्पृशमिविदुर्मस्मसंज्ञिता १८ को गर्वं क्रियते तार्क्ष्यक्षरा विध्वंसिभिर्नरैः हा
नं विना दत्तं वाचः कोर्त्ति धर्मो तथा युषः १९ परोपराणां कायादसा रासारमुद्धरत् तस्यैव नीयमा
नस्पृहाः संतर्जयंति हि २० दर्शयंति भयंती ब्रं नरकाणां पुनः पुनः शीघ्रं प्रचलदुष्टात्मस्तया
स्य तियमालये २१ कुंभीपाकादि नरकान्त्वां नेष्यामो वयं लघु एवं वाचस्तथा श्राव न बंध
नां रुदितं तथा २२ उच्चैर्हा हेति विलपन् नीयते यमकिं करैः स्त्राने श्राद्धं प्रकुर्वीत अथ चैका
दशेहनि २३ मृतस्योक्तांति समयात् षट्पिंडान् क्रमशो ददेत् मृतस्त्राने तथा दारिचत्वरै
तार्क्ष्यकारणात् २४ विश्रामेकाष्टवयने तथा संवयने च षट् शृणुत कारणां तार्क्ष्य षट्पिंड
परिकल्पने २५ मृतस्त्राने शवो नाम तेन नाम्ना प्रदीयते तेन भूमिर्भवेत्तुष्टातदधिष्ठात
देवता २६ दारदेशो भवेत्सां यस्तेन नाम्ना प्रदीयते तेन दत्तेन तु व्यतिगृह्णात्सधि देवताः
२७ चतुरेखे चरो नाम तमुद्दिश्य प्रहाययेत् न चोपधातं कुर्वति भूतादि देवयो नयः २८ विश्रा

मेभूतसंज्ञोयंतेनतत्रप्रहापयेत् पिशाचा राक्षसायतायेचान्येदिशिवासिनः ३८ तस्यहोतम
 देहेस्यनैवयोग्यत्वकारणां चितामोक्षप्रभृतिकंप्रेतत्वमुपजायते ३९ चितायासाधकनामव
 हत्येकेखगेश्वर केचित्तत्प्रेतमित्याहुर्यथाकल्पविदस्तथा ४० तदाहितत्रतत्रापिप्रेतनामा
 प्रदीयते इत्येवंपंचपिंडैस्तुशवस्याहृतियोग्यता ४१ अन्यथाचोपघातायपूर्वोक्तास्तेभ
 वन्तिहि संमज्ज्यचोपलिप्याथउल्लिख्योद्धृत्यवेदिकां ४२ अभुक्ष्योपसमाधायवर्द्धितत्रवि
 धानतः पुष्पाक्षतैश्चसंयुज्यदेवक्रव्यादसंज्ञितं ४३ तंभूतकृज्जगद्योनेत्वंलोकपरिपाल
 क उतसंहारकस्तस्मादेनंस्वर्गंमृतंनय ४४ इति क्रव्यादमभ्यर्च्यशरीराहृतिमाचरेत् अ
 स्मात्त्वमभिजातोसित्वदयंजायतोपुनः ४५ असौस्वर्गायलोकायस्वाहाञ्चलतिपावकः ए
 वमाज्याहृतिंदत्वातिलमिश्रांसमंत्रकां ४६ रोहितमंततोगाठंएवंतस्यसुखंभवेत् अथ राम
 दग्धेतथादेहेदद्यादाज्याहृतिंततः ४७ दग्धस्यानंतरंतत्रकृत्वासंचयनक्रियां प्रेतपिंडंप्रद ८

घाघराहर्तिरामनंखग ३९ तेनहताप्रतीज्ञतेतंप्रेतंबांधवार्थिनं दद्यात्स्थानंतरंकार्यपुत्रैः स्नानं
 सचैलकं ४० तिलोदकंततोदद्यान्नामगोत्रोपतिष्ठत केचिद्रुग्धेनसिंचतिचिंतास्थानंखगेश्वर ४१
 अश्रूपातनकुर्वीतदत्वाद्योजलोजलीनश्चेष्माश्रुबोधवैर्मुक्तंप्रेतोभुतोयतोवशः ४२ अतो न
 रोहितव्यंहिक्रियाकार्यास्वशक्तिः दुग्धंचमन्मयेपात्रेतोपेदद्याद्दिनत्रये ४३ सूर्येचास्तंगतेता
 त्प्यवलम्योचत्वरपिवा बद्धसंमूहदृढयोदेहमिच्छन्कृताबुगः ४४ श्मशानंचत्वरंगोहंवीक्ष्यन्
 याम्येसनीयते गर्तपिंडोदशाहश्चरातव्यश्चदिनेदिने ४५ जलोजलिःप्रदातव्यंप्रेतंसुदिश्य
 प्रत्यहं तावद्विष्टकर्तव्यायावत्पिंडोदशाहिकं ४६ श्मशानेचान्यतीथेवाजलेपिंडोदशर्प
 येत ओदनामिषसकूनाशाकमूलफल्नादिना ४७ प्रथमेहनियदद्यात्तदद्यादुत्तरैरुनिदिना
 निश्चापिंशस्तकुर्वंत्यत्रसुतादयः ४८ प्रत्यहंतेविभज्यंतेचतुर्भागैःखगोत्तमः भागद्वयंतुदेहा
 र्थंप्रातिद्वभूतपंचके ४९ तृतीयंपमदूतानांचतुर्थंचोपजीवति अहोरात्रैस्तनवमिप्रेतानिष्य

त्रिमासुयात् ५० जंतोर्निष्पन्नदेहस्य दशमेवलुप्तस्तुधा नहिजोनेवमं चश्चनस्रधावाहनाशिषः ५१
 नाम गोत्रे समुच्चार्य यद्वर्तत दशादिकं दग्धे हे पुनर्देहमुत्पाद्यैव च काभ्रूप ५२ प्रथमे हनियः पिं
 उक्तेन मूर्द्धा प्रजायते ग्रीवा संधौ द्वितीये च तृतीये हृदये भवेत् ५३ चतुर्थे च भवेत् पृष्ठिः पंचमे
 नाभिरेव च षष्ठसप्तमे कटी गुह्यमूर्त्वा षष्ठमे तथा ५४ जानुपादौ च नवमे दशमे द्विस्तुधा
 भवेत् देहभूतस्तुधा विष्टो भृहद्वास्वतिष्ठति ५५ दशमे हनियः पिं उक्ते दद्याद्वा भिषेणा तु यतो
 देहे समुत्पन्ने प्रेतो तीवस्तुधान्वितः ५६ अतस्त्वामिषं बाधे तुस्तुधा तस्य न नश्यति एका दशो द्वा
 दशं च प्रेतो भुङ्क्ते दिनद्वयं ५७ योषितः पुरुषस्यापि प्रेतशब्दं समुच्चरेत् दीयमन्नं जले वस्त्रं अन्य
 द्वा दीयते वयत् ५८ प्रेतशब्देन यद्वर्तते तस्य न हृदायकं त्रयो दशो द्विसं प्रेतो नीयते वै महाय
 थि ५९ पिं उजं देहमाश्रित्य दिवा रात्री बुधुहितः शीतोष्णशंकुक्रत्या द्वा द्वि मार्गस्तपापि ना
 ६० तुधा तस्माद्विकं पक्षसौम्यं सर्वं कृतात्मना मार्गे वै तानि दुःखानि असि पत्रव नान्विते ६१ ह्यसि १०

व्यासादितो नित्यं प्रेतमार्गं प्रयाति च अहन्त्य हनिवै प्रेतो योजनानां शतद्वयं ६१ चत्वारिंशस्तथास्त
 अहोरात्रेण गच्छति गृहीतो यमपाशैश्च हाहेति रुदते तस्य ६२ स्वगृहं तु परित्यज्य याम्यं परमं ब्रजे
 तं क्रमेण याति स प्रेतो पुरं याम्यं शुभाशुभं ६३ अतीत्य तानि तान्येव मार्गं पुरं वरणिच याम्यं सौरिषु
 रं नरेन्द्रं भवनं गंधर्वसिद्धागमं कोचं कूरपुरं विचित्रं भवनं बुद्धापदं दुःखं नानाकोशपुरं सुतसंभव
 नं रोद्रं पयोवर्षणं शीताद्यं बहुधर्मं भीतिभवनं याम्यं पुरं चाग्रतः ६४ त्रयोदशो हि स प्रेतो गृहीतो य
 मकिं करैः तस्मिन् मार्गे ब्रजत्येको गृहीत इव मर्कटः ६५ तथैव तत्र जन्मार्गे पुत्रं पुत्रं इति ब्रूवन्
 हाहेति क्रंदते नित्यं कीदृशं तु मया कृतं ६६ मानुष्यं चलमेकस्मादिति ब्रूते प्रसर्पति मरुतापु
 ण्ययोगेन मां ब्रूष्यं जन्मलभ्यते ६७ तत्राप्यनप्रदत्तं हि याचकेभ्यः स्वकंधनं पराधीनं तद
 भेदिति ब्रूते स गच्छ ६८ किं करैः पीड्यते तथैव स्मरते पूर्वदेहिकं मयान दत्तं हृतं दुताशने तपो
 न तस्मै हि मशैल गच्छे न संवितं गांगमहो महाजलं शरीरहे निस्तरत्वं याकृतं ७० जलाश्र
 यो नैव हृतो निरुद्धके मनुष्यहेतोः पशुपक्षिहेतवे गोत्सिहेतो न विमुक्तो गोचरं शरीरहे निस्तर

न ३

यत्तयाकृतं ७१ ननित्यदानं नगवाद्भिकं कृतं न वेददानं न च शास्त्रदानं पुण्यवक्ष्यानहिसेवितो ध्याश -
 रीरहेनित्ययत्तयाकृतं ७२ मयानभुक्तं पतिसौख्यसंगमं वाद्भिप्रवेशानकृतौ मृते सति तस्मिन्मृते
 तस्मत्पालनं नहि शरीरहेनित्ययत्तयाकृतं ७३ मासोपवासं न विशोधितं वपुश्चांशपणौर्वाभियमै
 स्तु सुव्रतैः नारीशरीरं बहुदुःखभाजनं लब्धं मया पूर्वकृतैर्विकर्मभिः ७४ उक्तानि वाक्यानि मया
 नगणामतः शृणुष्वार्थापि पत्तिनः स्त्रीणां शरीरं तु विलम्बदेही ब्रवीति कर्माणि कृतानि पूर्व
 ७५ इति श्रीगरुडपुराणे प्रेतकल्पे पंचमः ५ श्रीभगवानुवाच एवं विलपतस्तस्य प्रेतस्य वस्त्रगे
 श्वरं कंदमानः सुदुःखार्तः पीडितश्चापि किं करेः १ सप्तदशदिना न्येको वायुमार्गे प्रक्षुष्यते अष्टाद-
 शाहोरात्रेण धेकं याम्यपुरं व्रजेत् २ तस्मिन् पुरं वरं रम्ये प्रेतानां च गणो महान् पुष्यमद्रानदीतत्र
 न्वग्रोधः प्रियदर्शनः ३ पुरे तत्र सविश्रामं प्राप्य ते पमकिं करेः जाया पुत्रादिवं सौख्यं स्मरते
 तत्र दुःखितः ४ रोदिति करुणो वाक्पैस्तु यार्तं श्रमपीडितः स्वधनं स्वकलत्राणि गृहं पुत्रसु
 खानि च ५ मत्पामित्राणि चान्यच्च सर्वं शोचति वैत ६ ह्युधार्तं स्य पुरे तस्मिन् किं करे स्तस्य चोच्य

ते ई किंकरा नुचुः कधनेष्ठा सुता जाया किंचान्प किंविहीदशं स्वकर्मोपार्जितं मोक्षामूढया
 ताचिरंयथि ७ जानासि शंबल वृशंबल मध्वगानां नोशं बलाययतसे परलोकयाथः रां
 तवमस्तितवनिश्चितमेतदेवमार्गेण येन न भवेत्क्रयविक्रयोपि ८ यमदत्तभववाक्येनै
 वमर्त्यैश्च तं तया एवमुक्तस्ततः सर्वे हन्पमानः समुद्गरेः ९ उपैवदत्तसुतेः सर्वैः स्नेहादा - २५
 कृपयाथवा मासिकं पिंडमश्नाति ततः सौरियुत्रिजेत १० तत्रेनाम्नातुराजावेजे गमः
 कालरूपधक् तद्वद्वाभयभीतस्तु विश्रामे कुरुते मतिं ११ उदक्चान्नसंयुक्तं भुंक्तेत
 स्मिन्पुरे गतः त्रिभिः पत्नैस्तथापि पिंडैस्तत्पुरं सव्यतिक्रमेत १२ नरोऽनगरं गम्ये प्रेतोयाति
 दिवानिशं वनानितत्र रोद्राणि दृष्टाक्लेशातिभीषतां १३ भीषणैः किंश्यमानस्तु रद
 तेयपुनः पुनः मासं यावसाने तु तत्पुरं सव्यतिक्रमेत् १४ मुक्ताचान्ने जले वास्तु
 दत्तं यदा दत्तं यदा धवैरुक्तिश्यमानस्तथायात्रोनीयते यमकिंककरैः १५ ततो

येमासिसंप्राप्ते गधर्वनगरेषु मे तृतीयमासिके दत्तं तत्र भुंक्ते स गच्छति १६ शैलागमं चतुर्थे तु मासे चै
 व वगेश्वर पाषाणास्तत्र वर्धते प्रेतस्था परिसत्वर १७ चतुर्थे मासिके आर्द्धमुक्ता तत्र सुखि भवतु त
 तो गच्छति संप्रेतः क्रूरमासे तु पंचमे १८ इह दत्तं तथा भुंक्ते प्रेतस्तारसंस्थितः न्यूनपाण्मासिके क्रौंचे प
 चभिः सार्धमासिकैः १९ तत्र दत्तेन पिंडेन आर्द्धेनाप्यापितः पुरे मुहूर्त्तानुविश्रम्य कंयमानः सुखं विभतः
 २० तत्पुरं सपरित्यज्य तर्जितो यमकिंकरैः प्रयाति चित्रनगरे विचित्रो नाम पार्थिवः २१ यमस्यै
 वानुजः सौरिर्यत्र राज्यं प्रशास्ति हि तत्र पाण्मासपिंडेन तस्य स हृष्यते नरैः २२ मार्गे पुनः पुनः
 स्तस्य बुधस्तापोऽपत्यं लं तिष्ठते कोपिमदीयः सुकृती सुतबोधकः २३ दुःखं मे यो न जानाति प
 तितः शोकसागरे एवं विलपते मार्गे वार्यमाणस्तु किंकरैः २४ आपाति संभ्रवास्तत्र केवर्ता
 स्तसहस्रशः वयं ते तर्तुं कामायमहावैतरणी नदी २५ श्रातयोजनविस्तीर्णा पूयशोणितक
 र्दमौ नानासृष्टसमाकीर्णाना पक्षिसमावृता २६ तत्र येन प्रदत्ता गौस्तदा नानावर्षसर्पति एव
 मातुषाणां हितं दानं मते वैतरणी नदी २७ दत्तापापं हरेत् सर्वं विशुलोकं च सा नयेत् न दत्ताचेतव २८

गङ्गारोप्राप्य दुःखात्समज्जति २८ स्वस्त्वावस्ते शरीरे वैतराणाव्रतं चरेत् देवाच विदुषे धेनुस्तान्दी
 तर्तुमिच्छति २९ अदन्ते मज्जमानस्तु निर्दिष्टात्मानमात्मना यायेयार्थं मया किंचिन्न प्रदत्तं हि जातये -
 ३० न दत्तं न हतं जसंस्त्रातं न श्रितं तपः पादुशं कर्म चरितं मूढो भोक्ष्यत तादृशं ३१ हाद्वैव शतिसंमूढो
 भीषणो स्ताप्यते हृदि वैतराणाः परतटे भुंक्ते दत्तं घटादिकं ३२ यगमासिकं च यद्वा दत्तं च भुत्वा प्र
 सव्यति तार्क्ष्यतत्र विशेषण भोजयेद्वा स्त्राणान् शुभान् ३३ चत्वारिंशत्तथा सप्तयोजनानि शत
 दयं प्रयाति प्रसहता र्ष्यं घोरं त्राणकार्षितः ३४ सप्तमे मासि संप्राप्ते पुरं वद्वाप दं ब्रजेत् तत्र
 भुत्वा प्रदत्तं यत्स समासिकं संभवं ३५ तत्पुरं सव्यति क्रम्य दुःखं दं पुरमाश्रयत् महादुःखमनु
 प्राप्य तन्मार्गं गच्छते पुनः ३६ नानाक्रंदगणान् दृष्ट्वा क्रंदमानान् सुदारणान् स्वयंच श्रम्य ह
 दयः समाक्रंदति दुःखितः ३७ विहाय तत्पुरं प्रेतो याति तत्स पुरं प्राप्तिं सुलसनगरं प्राप्य दृष्ट्वा मेमा
 सिसो श्रुते ३८ भोजनेऽपि उदानैस्तु दत्तैस्तत्र सुविभवेत् मासि चैकोशो पुरो रोद्रं स्थानं स गच्छति
 ३९ दृष्ट्वा कमासिकं भुत्वा ययो वर्यामिच्छति मेघातत्र प्रवर्षति प्रेतानां दुःखदायकाः ४० म्यूना
 दिकं च यद्वा दत्तं च भुत्वा स दुःखितः संपूर्णोऽनवर्षे वै प्रेतः शीत पुरं ब्रजेत् ४१ शीताय न गते -

१३

नमहाशीतं पतत्पि शीतार्तः सुधितः सोयवीक्षते हिदिशो दृश ४२ तिष्ठते बांधवः कोपियो मे दुःखं
 व्यपोहति किं करस्ते वदंस्ते वक्तुं पुण्ये हिता दृश ४३ श्रुत्वा ते यो चतद्वाक्यं हादेष इति भाषते हे
 वं यत्पूर्वसुकृतं नमया पूर्वसंचितं ४४ एवं संचित्य बहुशोधैर्यमालंबते पुनः चत्वारिंशद्योजना
 निचतुर्युक्ता निवेततः ४५ धर्मराजपुरे रम्यं गंधर्वा सरसा कुलं चतुराशीतिलक्षैश्च मूर्त्तमूर्त्तै रधि
 ष्ठितं ४६ त्रयोदशप्रतीहारा धर्मराजपुरः स्थिताः शुभाशुभं तु यत्कर्म ते विचार्य पुनः पुनः ४७
 अवृणाद्ब्रह्मणः पुत्रा मां नृपाणां तु वैष्टितं कथयंति तदा लोके पूजिताः पूजिताः स्वयं ४८ नरे
 -स्तुष्टेऽष्टदृष्टेऽष्टतमोक्तं सुकृतं च यत् सर्वं निवेदयंति स्म विप्रशुभाय वैतदा ४९ दृष्ट्वा श्रुत्वा
 विज्ञानं दृष्ट्वा दर्शनगोचरं एवमैष्टास्तु ते दृष्ट्वा स्वर्गपातालचारिणः ५० व्रते दानेऽथ यज्ञेषु
 पूजयेद्यस्तमानवः जायंते तस्य ते सोम्याः सुखमृत्युप्रदायिनः ५१ इति श्रीमत्सुपुराणे
 तत्कल्पे षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीभगवानुवाच अथ वत्सामिह संक्षेपाद्यममार्गस्य निष्कृतिं वर्योत्स
 र्गस्य पुण्येन पितृलोकं संगच्छति १ एकादशाहपिंडेन शुद्धदेहो भवेत्तु सः उदकं भक्ष्यं हनेन किं क

 राम
 १३

रास्तसिमाप्नुयुः १ राप्यादानैविमानस्त्रोपातिमार्गेखगेश्वर तदद्भिदीयतेसर्वदादशाहेविशेषतः
 ३ पदानिसर्ववस्तुनिवारिणानित्रयोदश योददातिमृतस्येहजीवन्वाप्यात्महेतवे ४ आप्यायितो
 महामार्गेवैनतेयसगच्छति एकएवास्ति सर्वत्र व्यवहारः खगेश्वर ५ उत्तमाधमेसध्यानात्तत्तदावर्ज
 नंभवेत् यावदासंभवेघस्यतावन्मागोतिरिच्यते ६ स्वयंस्वस्तेनपदं सुखीतत्र करोति तं मृते
 यदांधवैर्दत्तं तदाश्रित्य सुखी भवेत् ७ गरुड उवाच कस्मात्पदानि देयानि किं विध्यानि त्रयोदश दीय
 ते कस्य देशात हृदस्वययातयं ८ भगवानुवाच छत्रोपानहवस्त्राणि मुद्रिकांचकमंडलं आस
 नं भाजनं चैव पदं सप्तविधं स्मृतं ९ आतपस्तत्र रोद्रो यो ददते येन मानवः छत्रदानेन तच्छायाजा
 यते प्रेततुष्टिदा १० असिपत्रवनं घोरं सोति क्रामति वै सुरवं अश्वा रूढाश्च तयांति ददते मेत्युपा
 नहो ११ बहुधर्मसमाकीर्णं निवासे तोयवर्जितं कर्मंडलुप्रदानेन सुखी भवति निश्चितं १२ आ
 सने भाजने चैव दत्ते सम्पद्विजातये सुखेन भुंजते प्रेतः पथिगच्छन् शनैः शनैः १३ मृतो देशे
 न यो दद्याद्दद्यान्नंतुताम्रजं प्रपाणात्सहस्रस्य तत्फलं सोऽप्नुते श्रवं १४ यमहतामहारौद्राः

करालाः कृष्णपिङ्गलाः नपीडयन्ति यत्ताराया दत्त्वाभरणादानतः १५ साधुधावध्यमानास्तु न मार्गे दृष्टि
 गोचरे प्रयाति यमसंस्थाने सुद्रिकायाः प्रधानतः १६ भोजनासनदानेन आमामन्नभोजनेन च आज्य -
 यज्ञोपवीतेन यदसंपूर्णं तं व्रजेत् १७ एवं मार्गे गच्छमानस्तथार्तः अमपीडितः माहिषोरथगोदाना
 त्सुखी भवति निश्चितं १८ गरुड उवाच मतो देशेन यत्किं दीयते स्वर्गहेवि भो सागच्छति महा मार्गे तद्
 त्रं केन गृह्यते १९ श्रीभगवानुवाच गृह्णाति वरुणो दानं मम हस्ते प्रयच्छति अहं च भास्करे देवे
 भास्करात्सोऽश्रुते फले २० विकर्मणाः प्रभावेन वंशच्छेदः क्षिताविह सर्वे ते नरकं यांति यावत्पापस्य
 संक्षयः २१ कस्मिंश्चित्समये पूर्णो माहिषासनसंस्थितः नरकान्नीत्यधर्मात्मानानां क्रंदसमा
 कुलान् २२ चतुराशीति लक्ष्णाणां नरकाणां स इच्छुरः तेषां मध्ये श्रेष्ठतमाघोरयाष्टे कविशति
 : २३ तामिश्रलोहशंकुचमहाभैरवशात्मली रौरवंकुड्रालंघति मृतकं कालसूत्रकं २४ सं
 घाते लोहतो दृचसविषं सप्रतापनं महानरककाकोलं संजीवनमहापथं २५ अबाधमं धृता
 मिश्रं कुंभीपाकं तथैव च असिपत्रवनं चैव पतनं चैव कविशति २६ येषां तु नरके घोरैव हून्पष्ट
 गतानि वै संततिनैवावेधेत दूतत्वे ते प्रयांति च २७ यमेन प्रेषितास्ते वै मानुषस्य गतस्थे वै दिने

दिने प्रगृह्णति दत्तमन्नं घटादिकं ३७ प्रेतस्यैव प्रयच्छेति सन्नं वामाबुधसिताः मास्यं ते भोजनं पिंडमे
 केयच्छंति तत्र वै ३८ तस्मिं प्रयांति ते सर्वे प्रत्यहं वै वयस्तरं एवमादिकृतेः पुण्यैः क्रमतो वत्सरं ब्रजे
 त ३९ ततः सवत्सरस्योत्ते प्रत्यासन्नेयमालये बहुभीतिकरे प्रेतो हस्तमात्रं स उत्सृजेत् ३९ दशाभि
 र्दिवसैर्जातं तं देहं दशापिंडजं जामदग्न्यं यथा तमिंदृष्ट्वानेजः प्रसपति ३१ कर्मजं देहमाश्रित्य
 पूर्वदेहं समुत्सृजेत् अग्न्यष्टमात्रो वायुश्च समिपत्रे समाहृत ३३ ब्रजे स्तिष्ठन्पदैकेन यथैव के
 न गच्छति यथा तस्माज्जलोके वदेही कर्मानुगो वशः ३४ वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवा
 नि गृह्णाति नरो पराणि तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही ३५ इति श्री
 गरुडपुराणे प्रेतकल्मेससप्तमः ७ श्रीभगवानुवाच वायुभुतः क्षुधाविष्टः कर्मजं देहमाश्र
 येत् तं देहं समासाधय मे न सह गच्छति १ चित्रगुप्तपुरं तत्र योजनानां तु विंशतिः कायस्थं
 तत्र पश्यति पापाः पुण्याश्च सर्वशः २ महादानेषु दत्तेषु गतस्तत्र सुखी भवेत् योजनानि च
 तु विंशत्युरेवैव स्वतं शुभं ३ लोहं लवणं कार्पासं तिलपात्रं च यैः कृतं तेन दत्तं नात्प्येति य
 मस्य पुरचारिणः ४ गत्वा तत्र तु ते सर्वे प्रतिहारं वदेति हि धर्मध्वजः प्रतीहारस्तत्र तिष्ठति

१५

ति३

सर्वदा प त्रीहयोयवगोधमासु हामावाः प्रियंवदेः गो तिलाश्वससमाः प्रोक्ताः सप्तधान्यमुदाहृतं
 ६ सप्तधान्यस्पर्शनेन प्रीतो धर्मध्वजो भवेत् तत्र गत्वा प्रती हारो ब्रूते तस्य शुभाशुभं ७ धर्म
 राजस्य यद्रूपं संतः सुकृतो जनाः पश्यन्ति चतुरात्मानो यमरूपं सुभीषणं ८ तं दृष्ट्वा भयभी
 तस्तु हा हेति रुदते पुनः कृतं दानं तु येर्ममैस्ते पां नास्ति भयं क्वचित् ९ प्राप्तं सुकृतिनं दृष्ट्वा
 स्थानाच्चलति सूर्यजः एष मे मंडलं भित्वा ब्रह्मलोकं प्रयातुमी १० दानेन सुलभो धर्मो यम
 मार्गं सुखावहः एष मार्गो विना दानैर्न केनाप्यनुगम्यते ११ दानैः पुण्यैर्विना वात्सल्यगच्छेद्धर्म -
 मंदिरं यस्मिन् मार्गे तिरो द्रास्तु भीषणाय मर्कटं कुराः १२ पाशो दंडधरा घोराः सहस्रान्नित्रयो
 दश एकैकस्य पुरस्यां ग्रै द्रो रो द्रास्तु विद्वताननाः १३ पापिनं प्राप्य पाचंते उत्कोचं यम
 किं कुराः गृह्णन्ति मासमासांते पद्मो वंतु यद्रवेत् १४ ऊर्ध्वदेहिक दानानि र्येर्न दत्तानि का
 श्यप महाकृष्टेन लेपांति तस्माद्देवानि शक्तिनः १५ अदत्त्वा पशुवधातिगृहीतो बधबंध
 नैः एवं कृते च तं पश्येत्सनरः कृतकर्मणा १६ दैवकीपैतकीयोनिमानुषी वायनारकी धर्म

 एम
 १५

राजस्यवचनान्मुक्तिर्मवतिनान्यथा १० मानुषत्वंततः प्राप्यसुकुलेषुचतां व्रजेत् पथात्तातं कर्मपेन
 सतोयोनिं व्रजेन्नरः ११ ततथैववभुंजानोविचरेत्सर्वलोकतः अशाश्वतं परिज्ञाय सर्वलोकभवसुखं
 १२ यदाभवतिमानुष्यत्वंतदाधर्मसमाचरेत् कर्मयोभस्मविषावादेहिनां प्रकृतिः सदा १० अधकृपे
 महारौद्रेहीयहस्तः पतत्यपि महत्सुण्यप्रभावेनमानुष्येजन्मलभ्यते ११ यस्तंप्राप्यचरेद्धर्मसगच्छे
 स्वरमांगतिं अविजानन्नन्तराधर्मदुःखमायातियातिच २२ जातीशतेषुलभते किलमानुषत्वंत
 त्रापिदुर्लभतरंवलुभोद्विजत्वं यस्तन्नपालयतिलालयतीन्द्रियाणि तस्यामृतं ह्यरतिहस्तगतं प्र
 मादात् २३ इति श्रीगरुडपुराणे प्रेतकल्पे धूमः ८ गरुड उवाच येकेचिप्रेतरूपेणाकुत्रवासंल
 भन्ति ते प्रेतलोकादिनिर्मुक्ताः कथंभोगायमुक्तिद १ चतुराशीतिलक्षैस्तनुरकैः पर्युपासिताः यमे
 नरस्तितास्तत्रदूतैश्चैवसहस्रशः २ विचरन्ति कथंलोकेनरकाच्चविनिर्गताः रक्षिता रक्षपालैश्च
 विचरन्ति दिवानिशं ३ श्रीभगवानुवाच पक्षिनाद्यष्टाधुतं पत्रप्रेताचरन्ति वै परार्थदाराहर
 णात्छलाद्भोगान्निशाचराः तथैवपापकृत्तार आत्मजान्वेषणोरताः ४ विचरन्त्यशरीरास्तेह्यत्य

पासादिताम्रं वंदिग्रहणनिर्मुक्तायेभ्योनश्यंतिजंतवः ५ तेचवस्यंतिवैप्रेतावधोपापंचजंतुषु पि
 तृदाराणि स्थंतिमार्गो द्वेगकरस्तथा ६ पितृभ्यान्विष्टं हतितस्करा इव पांथकान् स्ववेश्मपुनरा
 गम्यपुत्रछेदेखगाधिप ७ तत्रस्थितानिरीक्षंते रोगशोकादिबंधनं ज्वररूपेणापीयंते ह्येकोतरमि
 वेणातु ८ तृतीयस्तज्वरो भूत्वा शीतवातादिपिडितः अन्यंश्च विविधान् रोगान् शिरोर्निचविषूचि
 का ९ चिंतयंतिसदा ते षोड छिष्टादिस्थूलस्थिताः आत्मजाया छलालोभाद्भूतवातैश्चरंति
 ताः १० पिबंतितत्रपानीयेभ्यो जनो छिष्टसंभवं एवं प्रेताः प्रवर्तंते नानादौषैर्विकर्मिणः ११ ग
 रुड्वाच कथं कुर्वंतिते प्रेताः केन रूपेण कस्य किं जायंते के निविधिना तिष्ठति च वदंति किं १२
 एतं छिंधिमनोमोहं मम चेद्विच्छसिप्रियं कलिकाले दृषीकेश प्रेतत्वं जायते बहू १३ भगवानुवा
 च स्वकुलं पीडयेत्प्रेतः परच्छिद्रेणापीडयेत् जीविते दृश्यते स्निहो मृतो दुष्टत्वं माप्नुयात् १४ तद्रजा
 पीधर्मरतो देवतातिथिपूजकः सत्यवाक्प्रियवादी च न स प्रेतैश्च पीड्यते १५ गायत्री जाप्यनिरतो राम
 वैश्वदेवक्रियापरेः आद्वृत्तीर्थसेवी च न स प्रेतैश्च पीड्यते १६ सर्वक्रियापरिभ्रष्टो नास्तिको वेदनिन्दकः १६

अस्य वाक्कुचस्य नो नरः प्रेतैश्च पीड्यते १७ कोलो प्रेतत्वं मा प्रोतिता स्यात् शुद्धक्रिया परः कृता हो
 दापरांते च न प्रेतो नैव पीडनं १८ वदना मे कजाताना मे कसौ ख्यं समश्नते एको दुः कृतकर्मा च एकः
 संततिवान् भवेत् १९ एकः संपीड्यते प्रेतैः २० को धर्मसमन्वितः एकस्य पुत्रनाशः स्यादेको दुहित्वा
 न् भवेत् २० विरोधो बंधुभिः साक्षं प्रेतदोषास्त्वमेव ग संततिर्दृश्यते नैव समुत्पन्ना विनश्यति
 २१ पशुद्रव्यविनाशश्च सापीडा प्रेतसंभवा प्रकृतेस्तु विपर्यासो विद्वेषः सह बंधुभिः अकस्माद्वास
 न प्राप्तिः सापीडा प्रेतसंभवा २२ पितृमातृगृहं हन्ता देवता तिथिनिन्दकः नास्ति क्यं व्रतलोपश्च
 महालोभस्तथैव च दंभश्च दंतकलहः सापीडा प्रेतसंभवा २३ नीत्य कर्म विनिर्मुक्तो जपहोमवि
 वर्जितः हर्ता च परद्रव्याणां सापीडा प्रेतसंभवा २४ सुभिर्होतृभिर्नाशश्च व्यवहारो विनश्यति
 लोके कलहकारी च सापीडा प्रेतसंभवा २५ मार्गचण्डालमाना च पीडयेद्वातमंडली तत्र संपी
 ड्यते प्रेतै रिति सत्यं चो मम २६ हीनजात्या च संवेद्धो हीनकर्म करोति च अधर्मै रमते चि
 त्तसापीडा प्रेतसंभवा २७ वसना द्रव्यनाशः स्यादुपाक्रान्ते विनश्यति चौराग्निरोजतो हा
 निः सापीडा प्रेतसंभवा २८ महारोगोपपत्तिश्च स्वतनोः पीडनं च यत् जाया संपीड्यते यत्र सा

पीडाप्रेतसंभवा ३० देवतीर्थे द्विजातीनां प्रत्ययो नैव दृश्यते प्रत्यसंवापरोत्तं वा दूषयेत्येतमावतः ३०
 गृहे रतकालिन्ने वभोजने कोपसंयुतः परद्रोहमतिश्चेत्सापीडाप्रेतसंभवा ३१ भावशुद्धान्कुरु
 तेष्वाहंसावत्सरादिकं स्वयमेन न कुरीत सापीडाप्रेतसंभवा ३२ तीर्थे गत्वा परासक्तः स्वहृत्पुंठ
 परित्यजेत् धर्मकामेघसंपत्तिः सापीडाप्रेतसंभवा ३३ स्वयतिहराण्यस्पत्रस्रशायोभिजायते
 वंशच्छेदः प्रदृश्येत सापीडाप्रेतसंभवा ३४ स्त्रीणां गर्भाविनाशः स्यान्पुष्यदृश्यते कश्चित्
 बालानां मरणाय त्रसापीडाप्रेतसंभवा ३५ पित्रो वा कान्कुरुते स्वपत्नी नैव सेवते सदा कू
 रमतिर्व्ययः सापीडाप्रेतसंभवा ३६ वियोगो जायते वित्तसदोच्चाटकरेण स्वत्तेत्रे निष्फलं
 तिजः सापीडाप्रेतसंभवा ३७ विकर्मी जायते प्रेतो ह्यविधिक्रियया तथा तत्कालदुष्टसंसर्ग
 दिदुः संसर्गमते तथा ३८ दुष्टमनुवशादापि अदुष्टवशवस्तथा प्रेतत्वं जायते तान्स्वपीयते
 येन जंतवः ३९ एवं ज्ञात्वा खग्रेष्टप्रेतमुक्तिं समाचरेत् यो वै न मृयते प्रेतं मृतः प्रेतत्वमाप्नुया
 त् ४० प्रेतदोषो कुले यन्न सुखं तन्न न विद्यते मतिः प्रीतिर्धृतिर्बुद्धिर्लक्ष्मीस्तत्र न तिष्ठति ४१
 तृतीये पंचमेवापि वंशच्छेदो भिजायते दारिद्र्यो निर्धनश्चेत्तव पापकमाभिबेभवे ४२ व्याधि

तोदुःखितश्चैवमहभागोभिजायते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनप्रेतमुक्तिंसमाचरेत् ४३ येकेचित्प्रेत
 रूपाविकृतमुखदृशो रौद्रदंष्ट्राकणलामन्यतेनैवगोत्रं सुतदुहितरपितृन्भ्रातृजायांचबंधून्
 कृत्वाचाक्रूररूपं सुखगतिरहिताभाषमाणायथेष्टहाकष्टभोक्तुकामाविधिवशपतिताः सस्म
 रंतिस्वपाके ४४ इति श्रीगरुडपुराणोपेतपीडाख्यानमः वे गरुड उवाच एतैश्चलक्षणे रौद्रै-
 वीडाप्रेतमवायदा तदातेषां भवेन्मुक्तिः प्रेतत्वेन कथं भवेत् १ प्रेतत्वं किंप्रमाणं च कतिवर्षा
 णि सख्यया चिरप्रेतत्वमाप्नोति सकथं मुक्तिमाप्नुयात् २ श्रीभगवानुवाच मुक्तिं प्रयोजिते प्रे
 तास्तदस्ति कथयामि ते यदैवं मतयो मर्त्या मम पीडा कुतस्ति यं ३ एवार्थे च तमिच्छंती गुराणे
 विनिवेदयेत् स्वप्ने दृष्टः शुभो वृत्तः फलितश्च तच्च पकः ४ विप्रो वा ब्रह्मभो देवो भ्रमते
 तीर्थगोपहि एवं दृष्ट्वा यथा संप्रमत्तः कोपि स्वगोत्रजः ५ स्वप्ने सत्पं परिज्ञाय दृष्ट्वा प्रे
 तमावतः अद्भुतानि प्रदृश्यंते प्रेतदोषादिनिश्चितं ६ तीर्थस्नाने मतिर्याविद्यावधि
 त्ते परायणं धर्मोपायं प्रकुरुते प्रेतपीडा तदाहृदि ७ तदा तत्तद्दिना शायचित्तभंगं क

रोति च श्रेयांसि बहुविधानि भवन्ति च पदे पदे च अश्रेयसि प्रवृत्तिं च प्रेरयन्ति पुनः पुनः उवाच
 नैव कुरत्वं सर्वं प्रेतकृतं खग ८ सर्वविधानि संत्यज्य मत्पापं करोति यः तस्य कर्मफलं साधु प्रेत
 तसि च शाश्वती १० न भवेत्तत्र मुक्तिश्च दत्तं श्रेयस्करं परं स्वयं त्यजति भोक्ता च यत्सो देशे न दी
 यते ११ शृणु सत्यमिदं ताह्यं यो ददाति स भुजति आत्मे व श्रेयसं भुङ्गात् प्रेतस्य सति ब्रजे द्विज
 १२ ते प्रेताः शुभमिदं ति आत्मबन्धुषु सर्वदा अन्या नपि दुरात्मानः क्लेशयन्ति खवं राजान् १३
 निवारयन्ति तृसास्ते जायमाना नुपद्रवान् पश्चात्ते मुक्तिमायांति काले प्राप्ते सुपुत्रतः १४
 सदा बन्धुषु यद्वन्ति वदन्ति खगाधिप दृष्ट्वा नाद्रावणाघस्तु चेष्टनात्पीडनाकृतिं १५ न प्रा
 पयति मूढात्मा प्रेतपापैः सल्लिप्यते अपुत्रको महादुःखी हरिद्रो व्याधितस्तथा १६ वन्ति हि
 नश्च दीनश्च भवेज्जन्मनि जन्मनि एवं ब्रूवन्ति ते प्रेताः पुनर्योनिं समाश्रयेत् १७ तत्र स्थानां
 भवेत् मुक्तिः स्वकाले कर्मसंहये गरुड उवाच नाम गोत्रं न दृश्येत् प्रतीति नैव जायते कि
 विददन्ति देवता पीडां प्रेतसमुद्भवां न स्वप्नं चेष्टितं नैव दर्शनं न कदाचन १८ किं कर्तव्यं सुर

२२. श्रेष्ठतन्त्रमेव ब्रूहि निश्चयं श्रीमद्गवानुवाच सत्यं वाप्यनृतं वापि वदंति सिति देवताः १० तच्च संचित्य
 हृदये सत्यमेतद्विजो रितं भावभक्तिपुरस्कृद्धिजभक्तिपरायणाः ११ कृत्वा कृष्णबलिं चैव पुरश्च
 रणपूर्वकं जपहोमैस्तथादानैः प्रकुर्याद्दिह शोधने १२ कृतेन तेन विध्वानि विनश्यंति खगे
 श्वर भूतप्रेतपिशाचाश्च न कदापि प्रपीयते १३ पितृदेशेन वै कुर्यान्नारायणावलिततः विमु
 क्तः सर्वपीडाभ्यश्चित्सत्यं वचो मम १४ पितृपीडा भवेन्नात्र कृत्यैरन्यैर्विमुच्यते तस्मात्सर्वप्र
 यत्नेन पितृभक्तिपरो भव १५ नवमे दशमे वर्षे पितृदेशेन यः पुमान् गायन्त्या अपुजन्त्या दृष्टं त
 शून्यं च होमयेत् १६ कृत्वा कृष्णबलिं चैव वयोत्सर्गादिकाः क्रियाः सर्वा पदवहीनस्तु सर्व
 सौख्यमवाप्नुयात् १७ उत्तमं लोकमाप्नोति ज्ञातिप्राधान्यमेव च पितृमातरसमं लोकेना -
 स्त्यस्य देवतं परं १८ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेद्द्वैपितृन् गुरुन् हितानामुपदेष्टा हि प्रत्यहं दे
 वतं पिता १९ अन्याश्च देवता लोकेताश्च देहस्य भावना शरीरमेव जन्तूनां निरयस्वर्गमोक्षदं ३०
 देहो हतो हि ये नैव को न्यः पूज्यतमस्ततः इति संचित्य हृदये पितृणां यात्र पश्यति ३१ तत्सर्वमा

तमोभोक्ताशनं वेदविदेविदु पुंन्नामोनर्काघस्मात्पितरं वापते सुतः ३२ तस्मात्पुत्र इति प्रो
 क्त इह चापि परत्र च अधमत्सु वशं स्यातां पितरौ यस्य कस्यचित् धर्मतीर्थविवाहादिश्राद्धसां
 वत्सरं त्यजेत् ३३ इति श्री गण्डपुराणे प्रेतकल्ये दशमोऽध्यायः १० गण्डउवाच संभवंति
 कथं प्रेता केन स्यादंतरी गतिः कीदृक्तेषां भवेद्रूपं भोजनं किंच वै भवेत् १ सुप्रीतास्तैक
 यं प्रेताः कृतिष्ठं तिसुरेश्वर प्रसादं कुरु देवेश प्रश्नमेनं वदस्व मे २ श्री भगवानुवाच याप
 कर्मरता ये च पूर्वकर्मवशानुगाः जायंते ते मृताः प्रेतास्तान् ऋणेष्ववदाम्यहं ३ वापो
 कूपतडागाश्च आरामः सुरमंदिरं प्रपासधसुचित्रं च तथा भोजनशालिकाः ४ पितृपैता
 महंधर्मविक्रिण्णानि सयापकृतर मृतः प्रेतत्वं माप्नोति यावदाभूतसंस्तवं ५ गोचरं ग्रा
 मसीमा च तडागारामगकर कर्षयंति च ये लोभात्प्रेतास्ते संभवंति हि ६ चंडाला दुहका
 त्सर्पा द्विह्मणा दैत्यतादपि दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणापापकर्मणां ७ उद्धूधनमृताये च वि

षण्णवहताश्चये आत्मोपधातिनोपेचविश्रुत्यादिमृतास्तथा ८ महारोगैर्मृतायेचपापरोगैश्चहस्युभिः
 असंस्कृतप्रणीताश्चसदाचारविवर्जिताः ९ वयोत्सर्गादिसंस्कारलुप्तः पिण्डैश्च मासिकैः यस्या
 नयतिष्ठद्विश्रित्ताकाष्टहवीषिच १० पतनेपर्वतानांचभिन्नपातेचयेमृताः रजस्वलादिदोषैश्च
 नमूमौम्रियतेयदि ११ अंतरिक्षेमृतायेचविष्णुस्मरणवर्जिताः सप्तकादिकसंपर्कैः प्रेतभावाद्
 मेहितौ १२ एवमादिभिरन्यैश्चकुमृत्युवशागाश्चये तेसर्वेप्रेतयोनित्त्वाविचरन्तिनराः स्थले
 १३ मातरंवाडुहितरंकलत्रंवास्तुषामपि अदृष्टदोषात्पजतिसप्रेतोजायतेध्रुवं १४ मर्तृध्रु
 क्जलहागोक्षः सुरायोगुरतत्पगः हेमहर्ताचर्मैर्यः सप्रेतत्वमाप्नुयात् १५ कुलमार्गा
 चसंत्यज्यस्यन्यमार्गेरतः सदा यश्चविधाविहीनस्तसप्रेतोजायतेखग १६ अनैवोदाहरंती
 ममितिहासंयुगातनं युधिष्ठिरस्यसंवादंभीष्मणसहसुव्रत १७ तमहंकथयिष्यामिश्रत्वा
 सोल्यमवाप्नुहि युधिष्ठिरउवाच केनकर्मविपीकेनप्रेतत्वमुपजायते केनवामुच्यतेतस्मात्त
 न्मेब्रूहिपितामह १८ भीष्मउवाच अहंतेकथयिष्यामिसर्वमेतदशेषतः यद्युत्तानपुनर्मो

हमेवंयास्यसिस्तु ब्रत १८ येनैवजायतेजंतुर्येनवापिसमुच्यते प्राप्नोतिनरकंघोरंदुस्तरंदेव
 तैरपि ११ सततेश्रवणाघस्पुणपतीर्थानुकीर्तनात् मानवाविप्रमुच्यंतेस्यापन्नाःप्रेतयोनिषु
 क्रपतेहिपुरावत्सब्राह्मणाःशंसितव्रतः २१ सुतयानामविख्यातस्तपोर्थेवनमाश्रितः स्वा
 ध्यापहोमसंयुक्तःसदाचारोजितेंद्रियः २२ यजतेसकलान्यज्ञान्युक्ताकालेहिपेत्सदा ब्र
 ह्मचर्येसदायुक्तोयुक्तस्तपसिमाह्वये २३ परलोकभयैयुक्तःसत्यशौचपरायणः युक्तोऽगुरु
 णांवाक्येषुयुक्तश्चातिथिपूजने २४ विदुस्तश्चात्मयोगेषुसर्वद्वंद्वविवर्जितः योगाभ्यासे
 सदायुक्तःसंसारविजिगीषया २५ एवंव्रतःसदाचारोमोक्षकोत्तोजितेंद्रियः बहुन्यशानि
 चावनेतस्मिन्जातानितस्यैव २६ मुनेर्बुद्धिस्ततोजातातार्ह्यतीर्थाटनंप्रति पुरोपस्तीर्थज
 लैरेतच्छेषपिष्येकलेवरं २७ सतीर्थेत्वरितंस्नात्वाभास्करस्योदयप्रति कृतजाप्यनमस्का
 रःसोऽध्वानंप्रतिपद्यत २८ एकस्मिन्दिनसेविप्रोमार्गंभ्रष्टोभवत्तदा त्वरितोपिवनेऽपश्य
 त्यंचप्रेतान्सुभीषणान् २९ अरण्येनिर्जलेदेशेकंठकीवृक्षसंकुले पंचतान्विहताका

गानदृष्टवैद्योरदर्शनान् ३० इषासंज्ञस्तद्दृष्ट्यस्तिष्ठन्मीलितलोचनः अवलम्ब्यततो धैर्यं वास
 मुत्सज्य दूरतः ३१ यमच्छमधुराभाषी केयूर्यं विकृताभशं किं वाऽश्रुभक्तं कर्म येन प्राप्ताः स्वै
 कृतिं ३२ कथं वा एकतः कर्मप्रस्थिताः कुत्र निश्चितं प्रोताडुचुः॥ त्वै त्वैस्तकर्मभिः प्राप्तं प्रे
 तत्वं हि द्विजोत्तम ३३ परद्रोहरताः सर्वे नष्टसंज्ञाविचेतसः न जानीमो दिशंतातु विदिशं वाति
 दुःखिताः ३४ क्वानुगच्छामभामूढाः पिशाचाः कर्मजा वयं न माता न पिता स्माकं प्रेतत्वं कर्मभिः
 त्वकैः ३५ प्राप्ताः स्मसहसा विप्रदुःखोदगसमाकुलाः दर्शनेन च ते विप्रद्वेष्टा हिताप्यापिता वयं
 ३६ मुहुर्त्तंतिष्ठवत्पामोरत्नांतं सर्वमाहितः अहं पर्युषितो नाम एष सूचिमुखः स्मृतः ३७ शि
 घ्रगोरोधकश्चैव यंचमो लेखकस्तथा ब्राह्मण उवाच प्रेतानां कर्मजातो नो कथं नाम्ना च संभ
 वः किं तत्कारणमुद्दिश्य यतो येनामनिर्णयः ३८ प्रेतराज उचुः मया स्वादु सदा मुक्तं दत्तं पर्युषि
 तं द्विजे एतत्कारणमुद्दिश्य नाम्ना पर्युषित्वहं ३९ सूचिता वहवो नेनाद्विजा भुक्तपथमागताः
 तत्कारणं समुद्दिश्य एष सूचिमुखः स्मृतः ४० शीघ्रं गच्छति विप्रेण याचितः क्षुधितेन वै एतत्का

२१

न३

रासुदिर्यशीध्रगोयं द्विजोत्तम ४१ एकाकीमिष्टमश्नाति क्रुद्धो व्येषु नित्यशः आसुरो वृत्तये
 वायेतेन रोधकनामकः ४२ पुरायं मोनमास्त्राययाचितो विलुप्तनभुवं तेन कर्मविषाकेन लेख
 कोनामनामतः ४३ अतत्वेकर्मभावे संप्राप्ताः स्मो वयोद्विज मोनेन लेखकोपातिरोधकपर्वता
 ननः शीघ्रगः यशुर्तीप्राप्तः सूचकः सूचिवक्त्रवान् ४४ अहं च केवलं श्रीवः पश्यत्यविपर्ययं
 स्थिताश्च सुचिरं कालं दुःखितावनरकाराणि ४५ निःकाशिता वयं सर्वे विष्णुनानरकाराणि वा
 त सर्वे च विहृता कारलं वोष्ठा विहृताननाः ४६ दीर्घदंताः स्कुलपादा वक्त्राः स्वेन क
 र्मणा एतन्ने सर्वमाख्याते अतत्वे काराणामया ४७ शानि नश्च वयं सर्वे सधः संदर्शनात्तव
 यदितेश्च वरोश्च दाष्टस्मान्यच दिक्कृति ४८ आसुरा उवाच ये जीवा सुविजीवैति सर्वे यथा -
 हारमूलकाः युष्माकमपि चाहारं श्रोतुमिच्छामि तत्ततः ५० प्रेत एज उवाच शृणु चाहारमस्मा
 कं सर्वे सत्त्वविगर्हितं यत् श्रुत्वा गर्हसे ब्रह्मन् भूयो भयश्च गर्हितं ५१ श्लेष्मभूतपुरीषोत्थे
 वा मितानां मलेस्तथा उच्छिष्टेष्वेव चान्येष्वप्रेतानां भोजनं भवेत् ५२ गृहाणि त्यक्तशो

 राम
२१

चानिविप्रकीर्णोऽष्टकानिच मलिनैरभिभूतानि प्रेताभुंजंतितत्र वै ५३ शौचं नास्ति गृहे यस्य
 न सत्यं न च संपमः पतितैर्दस्युभिर्युक्तं प्रेताभुंजंतितत्र वै ५४ बलिमंत्रविहीनानि होमहीनानि
 यानि च स्वाध्यायव्रतहीनानि प्रेताभुंजंतितत्र वै ५६ यत्र लोभमतिक्रोधनिद्राशोकभयम-
 दः यत्र चाकालिको मृत्युः प्रेताभुंजंतितत्र वै मर्तहीना च यानां शरीरवीर्यं निषेवते तद्विजे-
 रक्तसंयुक्तं प्रेताभुंजंतितत्र वै ५८ लज्जानो जायते तात वद तो भोजनं स्वकं निर्विष्टाः प्रेतभा-
 वेन परस्मै मित्वा दृढव्रत ५९ यथानभाविताः प्रेतस्तन्मे वदत पोधन नित्यं मृत्युवरे जेतोः प्रेत-
 त्वं न घृच्छिदरे ६० ब्राह्मणा उवाच उपवासपरो नित्यं कृच्छूचोऽपरा रतः व्रतैश्च विविधैः
 प्रेतनप्रेतो जायते नरः ६१ एकादश्यां व्रतं कुर्याज्जागरेण समभितं किमन्यैः सुकृतैः प्रे-
 तनप्रेतो जायते नरः ६२ द्वाविंशत्यमेधाही नृहत्वा रानानि यो नरः देवो धानमवागम-
 वापी कुर्याद्विकारकः ६३ यः कुमारी ब्राह्मणाय विवाहयति शक्तितः देवो धानमवागम-
 मवापी कुर्याद्विकारकः ६४ प्रेता नैव विभुक्ते तु जठरं स्त्रुचयो म-

३३

दानरुतो यश्च

११

मु

तः श्रियते वापमृत्योर्यः स प्रेतो जायते नरः ६५ अथाज्यपात्रकश्चैव याज्यानां च विवर्जकः का
 रुभिश्चरतो नित्यं स प्रेतो जायते नरः ६६ भी उवाच एवं ब्रूवति वै विप्रे आकाशे दुन्दुभिः स्व
 नः प्रपतत्सुष्यवर्षे च देवैर्मुक्तं द्विजोपरि ६७ पंचदेवविमानानि प्रेतानामागृहीतानि च स्वर्गं ग
 ता विमाने स्ते स्ते पुराणं स सेव्यं तं मुनि ६८ ज्ञानि विप्रस्य सभाषात्पुण्यसंकीर्तनेन च प्रेताः पा
 पविनिक्ताः परंपदमवाप्नुयुः ६९ सूत उवाच इदमाख्या न कश्चात्वा कपितोश्च त्वय्यप
 त्रवत् मानुषाणां हितार्थाय गच्छः एह ते पुनः ७० गरुड उवाच विना मानुषदेहं तु प्रेतं
 किं रूपवान् भवेत् वदंति किं प्रकर्तव्यं तददस्व सुरेश्वर ७१ श्रीभगवानुवाच यं पेकुर्वन्ति
 ते प्रेताः पिशाचत्वे व्यवस्थिताः तेषां स्वरूपं वक्ष्यामि चिह्नं स्वप्नं यथा तथं ७२ क्षुपियासा
 र्हितास्ते वै प्रविशेयुः स्ववेस्मिनि प्रविष्टा वायुदेहेषु शयानां सुखवंशजान् ७३ तत्र गत्वा
 तुलिंगानि दर्शयन्ति त्वगेश्वर यत्र चापि कलत्राणि स्वबंधुर्धुत्रतिष्ठति ७४ गवो ह्यो वृषो
 वापि दृश्यन्ते विह्वलाननः शयानं विपरीतं तु आत्मानं च विपर्ययं ७५ उद्यितः पश्यते यस्त

राम
११

तत्प्रेतैः क्रियते न शं निगते वै विध्यते पस्तकवध्यते बहुधा यदि ७६ अन्नस्य पाचकः स्वप्रेतुवेषा
 पूर्वदर्शनः भुञ्जानस्य चयः स्वप्रेतुहीतान्नपलापते ७७ आत्मनस्तपस्यापि तद्वार्त्तस्तपिवे
 ज्जले वृषभारोहरां स्वप्रेतवृषभैः सह गच्छति ७८ उत्सृगः मनुयाति तीर्थं याति तद्वारुः स्व
 वाचं वहते पस्तकगोवृषद्विजवाजिषु ७९ ह्येगजे तथा देवभूतं प्रेतनिशाचरे स्वप्रमथ्ये तु प
 स्तीद्रे प्रेतलिंगान्यनेकधा ८० स्वकलत्रं स्ववधूं च स्वसुतं स्वपतिं विभुं विधमानं मृतं पश्येत् प्रेत
 दोषेण निश्चितं ८१ यावते च परस्वप्रेतस्तत्तद्विषयं परिश्रुतः एवमन्यत्स्वगच्छेष्टप्रेतदोषेषु पश्य
 ति ८२ चिद्रूपे तानि पस्तीद्रे विप्राय विनिवेदयेत् कृत्वा स्नानं गृहे तीर्थे श्रीवहे च जलांजली
 न् ८३ सप्तधा न्यासि संपूज्य प्रदद्याद्देवपारगे प्रेतं कुर्याद्यथाशक्त्वा संपूर्णपावके तस्यै ८४
 स्वप्राध्यायमिमं यस्तु प्रेतलिंगनिदर्शनं पठते ८५ इति वापि प्रेतचिद्रूपं पश्यति ८५ इति
 श्रीगुरुपुराणे प्रेतकल्पे स्वप्राध्यायो नामैकादशः ११ गुरु उवाच यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं
 नानातंतद्विदुष्यते वेदैस्तु तदुयद्वाक्यं शतं जीवति मानवाः १ जीवति मानुषे लोके सर्वे

र्णादिजातयः अत्यजास्त्रैकजाश्चापि खंडेभारतसंज्ञके २ कलौ तन्नप्रदश्येत कस्मादेवसमा
 दिश आधाना न्मत्सुमात्राति किं बालः ल्खविरोयुवा ३ सधनोनिर्धनोवापि सुकुमारः सुरूपवान् -
 अविदोश्चैवविदोश्च ब्राह्मणस्त्रितरोजनः ४ तयो रतोयोगशीलो महाज्ञानिचयोनरः सर्वज्ञान
 रतः श्रीमान् धीमान् तुलवित्रमः ५ सर्वमेतदशेषं तु जायते वसुधातेले कस्मान्मत्सुमवाप्रो
 तिराजावाश्चोत्रियोपिवा ६ श्रीभगवानुवाच साधुसाधुमहाप्राज्ञपस्त्वं भक्तोसि मेदृढः श्रूय
 तां वचनं मधुनानादेहविनाशनं ७ विधातुविहितो मत्सुः श्रीघ्नमाशयगच्छति तत्प्रवक्ष्यामि
 पक्षीद्रकाश्यपेयमहाधुते ८ मातुषः शतजीवीचपुणवेदेनभाषितं विकर्मणः प्रभावेन
 श्रीघ्नं चापिविनश्यति ९ वेदान्नाभ्यते चैवकुलाचारं न सेवते आलस्यात्कर्मणां त्यागो निषि -
 द्धेष्वाहरः सदा १० यस्य यस्य गृहेऽतिपरस्त्ररतस्तथा एतैरन्यैर्महादोषैर्जायते घ्रायुक्ते
 यः ११ अश्रद्धधानमशुचिनास्ति कस्य क्तमंगले देवानयति सुव्यक्तमसत्त्वं यममंदिरे १२ अ
 रक्षितारं राजानं नित्यधर्मविवर्जितं क्रूरं व्यसनिनं सुरैर्वेदवादिबहिःकृतं १३ प्रजापीडन

युक्तं राजानं यमशासनं प्रापयेत्स्वयं शम्भुत्प्रेतसत्यं त्वगेश्वर १४ स्वकर्माणि परित्यज्य सुख्य
 वृ२ ज्ञानिपानि च परकर्मरतो वैश्यो यमलोके स गच्छति १५ मूढः करोति पाप्मं द्विजशुश्रूषणं विना
 उत्तमाधममध्यं वा यमलोके न पच्यते १६ स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायो देवतार्चनं यस्मिन्नि
 नेन सेवेत स वृथा दिवसो नृणां १७ अनित्यमक्रवदेहमन्नाधारं रसोद्भवं अन्नोदकमयेकायेये
 गुराणास्तान्वदाम्यहं १८ यत्प्रातः संचितं नूनं सायंतं च विनश्यति तदीमरससंपुष्टकायेकानाम
 नित्यता १९ सत्यं ज्ञात्वा तु पत्नीं द्रव्यपुर्नश्यत्स्वकर्माभिः जन्मपाशविनाशाय कर्तव्यं परमौषधं
 २० देहः किमनदातुं वा निषक्तुर्मातुरेव वा मातुः पितुर्वा बलिनः क्रतुः रम्ये शुनोऽपि वा २१ क
 स्त्रपरमो यत्नः कृमिविद्रुमसंज्ञके कर्तव्यः परमो यत्नः पातकस्य विनाशनं २२ अनेकजन्म
 संभूतं पातकं तु विधाकृतं यदा प्राप्नोति मानुष्यं तदा सर्वं च विंदति २३ मानुष्यो ह्यरवासी च य
 दा यतति भोद्विजं अंज्जादिषु भूतेषु तत्र तत्र प्रसरति २४ सर्वजन्मानि संस्पृश्य विधाकृत
 चेतनः अवेक्ष्य गर्भवासांश्च कर्मजागतयस्तथा २५ आधयो व्याधयः केशानि जरूपविषय
 यं गर्भवासादिनिर्मुक्तो ह्यज्ञानतिमिरावृतः २६ न पश्यति त्वगश्रेष्ठ बालभावसमाश्रितः

यौवनेतिमिरंधः श्रुयः पश्यतिससुक्तिमाक २० विनामानुवंदे हंतुसुखं दुःखं न विंदति प्राकृतेः
 कर्मपाशौ स्तुमसुप्राप्नोति मानवः २८ आधानात्पंचवर्षस्तु स्वल्पपापैर्विनाशयति पंचवर्षा
 धिको भूत्वा महापापैर्विपद्यते २९ योनिं पूरयते यस्मान्मृतोऽप्यापातियाति च मृतोऽनप्रभावे
 ण जीवेन्मर्त्येऽश्वरं भुवि ३० गरुड उवाच मृते बाले कथं कुर्यात्पिंड दानादिकाः क्रियोः गर्भे
 सु विप्रपन्नानामाचूडाकरणाच्छिशोः ३१ कथं किं केवदा तव्यं मृतोऽनेको विधिः स्मृतः यत्तौ इव
 च नं श्रुत्वा विस्तुवा कसमथा ब्रूवीत् ३२ श्रीभगवानुवाच यदि गर्भो विपद्येत स्रवते वापि यो
 धितः यावन्मासस्थितो गर्भस्तौ बह्विना निस्तुतं ३३ तस्य किंचिन्न कर्तव्यमात्मनः श्रेयश्
 कृता ततो जाते विपद्येऽपि आचूडाकरणात्पुनः ३४ दुग्धं भोज्यं पुनश्चाशु तपा बालानां च प्रदी
 यते आचूडात्पंचवर्षं तु देहे होयथा विधिः ३५ दुग्धं तस्य प्रदेयेत्तु बालानां भोजनं शुभं
 मासजातस्य कर्मणि स्वजातिविहितानि च ३६ कुर्यात्तस्मिन्मृते सर्वमुदकुंभादिपायसे हा
 तव्यं तु खगश्चेष्टमृता संबंधकस्तसः ३७ जातस्य हि क्रवैर्मित्युः श्रवं जन्म मृतस्य च कर्तव्यं

पक्षिशाईलपुनर्देहं च यायवे ३८ तस्य यश्च ते देयमदत्त्वा निधने कुले स्वल्पा पुर्निधनो भूत्वा र
 तिमुक्तिविवर्जितः ३९ पुनर्जन्मविशेषं तु तस्माद्देयं मृतेशिशो पुराणोगीयते गाथा सर्वथा प्र
 तिभाति मे ४० भोज्यभोजनशक्तिश्चरति शक्तिर्वरास्त्रियः विभवो दानशक्तिश्च नात्यस्य तपस्य फ
 लं ४१ दानाद्भोगानवाप्नोति दानात्सौख्यं सुभाषणा दानं कुर्यान्मते लोके सविद्वान्धर्मवित्तमः -
 ४२ अहत्त दानात्स भवेद्दरिद्रिदरिद्रिभावात्प्रकरोति पापं यापप्रभावान्नरकं प्रयाति पुनर्दरिद्रिपु
 नरेव पापी ४३ इति श्रीगरुडपुराणे बालविपत्तिर्नाम द्वादशः ११ श्रीभवानुवाच अथातः सं
 प्रवक्ष्यामि पुरुषस्त्रीविनिर्णये जीवन्वापि मृतो वापि पंचवर्षाधिकोपि वा १ पूर्णं तु पंचमेव
 वर्षं पुमांश्चैव प्रतिष्ठितः सर्वेद्रियाणि जाता निरूपारूपविनिर्णये २ पूर्वकर्मविपाकेन प्राणिनां
 धर्मबंधनं सुखं दुःखं वियोगश्च संयोगः पापपुण्यतः ३ गर्भेन घृष्टक्रियानास्ति दुग्धे देयं मृतेशी
 शो बृष्टं च पायसं क्षीरं दद्याद्बालविपत्तितः ४ एकादशाहं दद्याद्दशहं धर्मवधविधिं विना महा
 दानविहीनं च कुमारैस्तपसा चरेत् ५ कुमारानां च बालानां भोजनं वस्त्रं वेष्टनं बाले वा तस्मिन्

बद्धेषोमवतिदेहिनां द्ममोनिहोपरांवालेउनद्विवर्षमासिके अतः परं खगश्चेष्टदेहहाहोविधी
 यते ७ शिशुराहतजननादालस्याघावहाशिमं कथ्यते सर्वशास्त्रेषु कुमारोमौजीवर्धनीत् ८
 शूद्रादीनांतथेवस्याकुमारोमौजीवर्जनात् बालश्चाथपरं ज्ञेयमासासप्तविंशतिः ९ आ
 पंचवर्षात्कोमारः योगेडोनवहायनः किशोरयोश्चसप्ततोयौवनमाविशेत् १० मतोपिपंचमे
 वर्षेअव्रतः सव्रतोपिवापूर्वाक्तमेवकर्त्तव्यमीहतेदशायिडकं ११ स्वल्पकर्मप्रसंगश्चस्वल्पा
 द्विषयबंधनात् स्वल्पेवपुषि पुंषः क्रियाः स्वल्पाः समीहते १२ यावद्रूपवयोजंतुयाविद्विष
 यभोगवान् यद्यथास्यायजीव्यस्यात्तदेयमिहेच्छति १३ ब्रह्मबीजोद्भवाविप्रादेवधीराणांचव
 ल्पमाः यमेनयमदूतैश्चशास्यंतेनिश्चितंनते १४ पंचवर्षाधिकेबालेविपत्तिर्यदिज्ञायते ब्रह्म
 त्सर्गादिकंकर्मकर्त्तव्यमुदकंततः १५ अहन्यहनिस्त्राप्तेकुर्याद्वादानिषोडश पापसेनगु
 डेनेवपिंडान्दद्याद्यथाक्रमः १६ उदकुंभप्रदानंचउपदानानियानिच भोजनानिचदेयानि
 महादानानिशक्तिः १७ दीपदानानियक्तिचित्पंचवर्षाधिकेसदा कर्त्तव्यंचखगश्चेष्टकि

यादिप्रेततसये १८ स्वाहाकारेण कर्तव्यमेकोदिष्टाद्विषोडश ऋजुर्भस्मितैः शुक्लैः प्राचीनावीति
 नः स्वतः १९ अपसव्येन कर्तव्यं कृते योतिपरंगतिं यदानक्रियते सर्वमुद्गलत्वं प्रयच्छति २०
 पुनश्चिरपुषोभृत्वातकुले वसते क्रवं सर्वसौख्यप्रदः पुत्रः पित्रोः प्रीतिवर्द्धनः २१ आत्मा वै
 जीयते पुत्र इति वेदेषु निश्चितं आकाशमेकोहियथा चंद्रादित्यौ तथैकतः २२ घटादिषु पृ
 थक् सर्वे दृष्टा रूपांश्चतस्रं आत्मा तथैव सर्वेषु पुत्रेषु विचरो सदा २३ यापस्य प्रकृतिः
 पूर्वेषु कशोशितसंगमे सतेन भावयोगेन पुत्रस्तत्कर्म कृतसदा २४ पितरूपं समादाय
 कस्य विद्मते सुतः पितरः कोपिरूपाद्योगुणास्तोदानतत्परः २५ सदृशः कोपिन्नि केस्मि
 न्नभूतो न भविष्यति अंधा दंधो न भवति मूका न्मूको न जायते २६ बधिगद्विरो नैवं विद्या
 वाचि दुषो न हि अनुलोमेन दृश्यते महीयवचनं मृणु २७ गरुड उवाच औरसस्तेत्रजादौ
 नो पुत्रा दृश विधामताः दत्तः क्रीतः कृत्रिमश्च कन्या जातः सहोऽजः २८ स्वयंप्राप्तो गोलकेऽथ
 कुंडो वत्सः सुतानव अभावाद् औरसस्यैते पूर्वाभावे परः परः २९ आर्धतस्य कथं कुर्याद्विधिना

अमृते जारजः कुंडो मृते मर्त्तुरितो लुकेः ॥

२६

२६

रां६

केनतद्रवेत् शिशुवालकुमारादिकिशोरविषयेषु च ३० श्रीभगवानुवाच सुखं दृष्ट्वा तु पुत्र-
 स्य मुच्यते पौत्रकादृणात् अमृतं वा दयः सुताः भुक्तिमात्रं प्रदायकाः ३१ कुर्वीत पार्वणां आर्द्धमो-
 रसं विधिवत्सुतः कुर्वत्यन्ये सुताः आर्द्धमेकोद्विष्टं सुता दृश ३२ पुत्रस्य दर्शनाज्जंतु मुच्यते च नर-
 णात्रयात् लोकांते च दिवः प्राप्तिः पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः ३३ ब्रह्मोदा पुत्रत्रौ न त्सं गृहीता दत्ते ख-
 गसंगृहीतसु ते नैव स्वोद्विष्टं न पार्वणां ३४ प्रत्यष्टं पितृमातृभ्यां आर्द्धं कृत्वा न यज्यते एकोद्वि-
 ष्टं परित्यज्य पार्वणं कुरुते यदि ३६ आत्मानं च पितृंश्चैव स न वेधमग्नासनं संगृहीतास्तु ये केचि-
 दासीपुत्रादयः स्मृताः ३७ तीर्थे गत्वा तु ते आर्द्धमा मां न्तर्भोजनं द्विजैः संगृहीतस्तु सुतो मुत्वा पा-
 कान्नं यः प्रयच्छति ३८ वृथा आर्द्धं विजानीयाच्छूद्राग्नेन यथा द्विजः न प्रीणाति तद्दानेन पिता-
 महमुखान् पितृन् ३९ एवं ज्ञात्वा खगश्चेष्टहीनजातिस्तु तात्पजेत् यस्तु प्रव्रजितो जातो ब्रा-
 ह्मण्योऽथ द्रव्यं खग ४० दावेतौ विद्विचंडालौ खगो वा घश्च जायते खजातिविहितान् पुत्रा-
 न्ममुत्पाद्य खगेश्वर ४१ तैस्तु वृत्तैः सुखं याति कुर्वन् नैरर्कं व्रजेत् कलिकलुषविमुक्तपूजि-

लि५

राम
२६

नः सिद्धसंघैस्मरचमरमालावीज्यमानो मरुभिः पितृशतमपि वं धनं पुत्रपौत्रानपिनरकनिम
 ग्रानुद्धरेदेक एव ४३ इति श्रीगुरुपुण्योपेतकल्पे पुत्रनिर्णयनाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ गर
 उडवाच सत्यं ब्रूहि सुरैश्च कृपां कृत्वा ममोपरि मृतानां चैव जंतूनां कदा कुर्यात्सि पिंडने १ सपि
 ण्डत्वे कुतो याति सपिंडं च कुतो गतिः केनैव हि सपिंडत्वं स्वीयमानं कर्तुं मर्हति २ पतिः पत्नी सहै
 कत्वं प्राप्तुं कथमुत्तम जीवद्भर्तृरि नारिणां सपिंडी करणं कुतः ३ भर्तृलोकं कथं याति स्व
 र्गलोकं सुरेश्वर अग्नारोहे कथं श्राद्धं वषोत्सर्गं ततद्दिने ४ घटयोनं कथं प्राप्यं सपिंडी क दा १
 रणो कृते कथं यस्व प्रसादेन हिताय जगतां विभो ५ श्रीभगवानुवाच सत्यं ते कथं विष्णो मि
 सपिंडी करणं यथा वर्षया वत्सवगश्चेष्टतदा चरति मानवः ६ ततः पितृगणैः सार्धं पितृ
 लोकं संगच्छति तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं सपिंडी करणं पितुः ७ संवत्सरं तु संपूर्णं कुर्यात्पिंड
 प्रवेशनं पिंडप्रवेशविधिना तस्मिन्त्यं मताद्भिकं ८ निश्चितं पतिशार्दूलवर्षं ते पिंडमेल
 नं सह पिंडे दद्यात्ते प्रेतः पूतो याति परं गतिं ९ प्रेतनाम परित्यज्य ततः पितृगणो भवेत् त्रिपक्षं

१७

27

पिं६

वापिषगमासेमेलयेत्प्रपितामहैः १० ज्ञात्वा वृद्धिविवादिस्वगोत्रविहितानि च विवाहं नैव कु-
 र्यात्तमते च गृहमेधिनि ११ प्रितुभिर्हो न गृह्णाति यावत्कुर्यात्सपिंडं स्वगोत्रमश्रुचिस्ता-
 वधा वपिंडं न मेलयेत् १२ मेलनाः त्रैतपिंडस्य निवर्त्तति त्वगेश्वर आनेत्याकुलधर्माणां
 पुस्तौ वैवायुधः क्षयात् १३ अस्थिरत्वात् क्षीरस्य द्वादशाहे प्रशस्यते निरग्निः साधिको वा
 द्वादशा हे सपिंडयेत् १४ द्वादशाहे त्रिपक्षे वा षण्मासे वत्सरेपि वा सपिंडिकणां प्रोक्तमपि-
 भिस्तावदग्निभिः १५ सैडिकराणां दूर्ध्वं यत्र यत्र प्रदीयते तत्र तत्र यत्र कार्यं वर्जयित्वा सपेह-
 नि १६ पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामह एकोदिष्टं त्रिभिः कुर्यादन्यथापि तद्यातकः १७
 त्रिभिः कुर्याद्विशक्तस्तु यार्वाणामनुनोदितं तद्दिने तद्दिने कुर्यात्पितामहमुखान्यतः १८ अत-
 दिनमासानां तस्मात्पार्वणमिष्यते अनुत्पन्नशरीरस्तनदानं पितृभिः सह १९ एतैः षोडभिः
 श्राद्धैः प्रेतमुक्तिश्च जायते ब्राह्मणविवाहेषु यावद्वरिह संस्कृताभितर्गोत्रेण कर्तव्यात्
 स्याः पिंडोदकक्रियाः आसुरादिविवाहेषु यावद्वरिह कल्पका भवेत् २० तस्यास्तु पितृगोत्रेण

राम
२७

कार्यापिंडोदकक्रियाः पितृपुत्रेण कर्तव्यं सपिंडीकरणां सहा ११ पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्तदभावे
 सहोदरः भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिंडः शिष्य एव वा १३ सपिंडनक्रियां कृत्वा कुर्याद्दम्पुदपक्रि
 यां ज्येष्ठस्यैव कनिष्ठेन भ्रातृपुत्रेण भार्यया १४ सपिंडीकरणं कार्यं पुत्रहीने मृते खग भ्रात
 रणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् १५ सर्वे ते नैव पुत्रेण पुत्रिणा मनुरब्रवीत् सर्वे वा
 पुत्रहीनानां पत्नी कुर्यात्सपिंडनं १६ ऋत्विजः कारयेद्वापि पुत्रहितमथापि वा भर्ता हि मि
 त्त्रिभिः कार्यं सपिंडीकरणं स्त्रिभिः १७ पितृव्यभ्रातृपुत्रेण साहोदरा कनीयसा अर्वाकसं
 वासरश्चोपारो संवत्सरेपि वा १८ सपिंडनकृताः प्रेताः क्षेपां न स्यात्पृथक् क्रिया सपिंडे च
 कृते वात्सपृथक् तु विगर्हितं १९ पत्न्यकुर्यात्पृथक् पिंडं पितृहासोभिधीयते सपिंडीकरणो
 वृत्ते पृथक् यत्तेनोपपद्यते ३० पृथक् पिंडं कृते पश्चात्पुनः कुर्यात्सपिंडनं सपिंडीकरणो
 वृत्ते पृथक् यत्तेनोपपद्यते ३१ आत्मानं च तथा प्रेतं स नयेद्यमशासनं वर्षया व
 क्रियाः सर्वा प्रेतत्वविनिवृत्तये ३२ ताः सर्वाश्चेकतः कार्यानि मृगोत्रेण धीमता घटादो
 भोजनं नित्यं दीपदानं नित्यानि च ३३ सपिंडीकरणो वृत्तेत्येकस्यैव तु दीपयेत् अन्नं पानं

पसहितं नित्यं देयं सदा बुधैः ३४ दातव्यं ब्राह्मणोपतिनूयदादौ निष्कपंचयत् पिंडांते तस्य सक
 ले वर्षे यावदत्तं दितः ३५ दिव्यदेहविमानस्त्रिसुतसौ धर्मशासनराज जीवमाने च पितरि न हि
 पुत्रे स पिंडता ३६ स्त्रीणां स पिंडनैनास्ति भर्तृरिति ह जीवति हुताशया समासूया च तर्थादि
 पतिव्रता ३७ तस्या भर्तृदिने कार्यं वर्षात्सर्गादि सूतकं पुत्रिकापतिगोत्रास्या दधस्तासुत्र
 जन्मनः ३८ पुत्रोत्पत्तेः पुरस्ताद्वपितगोत्रं व्रजेत्युनः पतिपत्नी सहैकत्वं हुताशया धिरोह
 ति ३९ पुत्रेणैव पृथक्पृथक्प्राद्वत्तया हंतस्य वासरे अपुत्रौ चेन्न तौ स्यातामेकचित्प्राप्तौ समेहनि
 ४० पृथक्प्राधानिकुर्वीत स पिंडपतिना सह एकचित्प्राप्तौ समासूया द्वौ द्वौ पती मरणादि ४१
 एकपाकं प्रकुर्वीत पिंडान् दद्यात्पृथक्पृथक् एकादशा हवषोत्सर्गं पृथक्प्राधानिषो
 उश ४२ घटादिपददानानि महादानानि यानि च वर्षे यावत्पृथक्पृथक् दद्यात्प्रेतस्तपि
 जेधिरं ४३ नारी भर्तारमासधकुंठां पदहते पदा अभिर्दहति गात्राणि आत्मानं नैव
 पीडयेत् ४४ दधते धम्पमानानां धातूनां च यथा मलं तथा नारी दहेदहं हुताशया मृतो
 यमे ४५ दिव्यदौ दिव्यदेहस्तु शुद्धो भवति यः पुमान् तस्य तैलेन लोहेन वद्विना नैव दधते ४६

तथासापतिनायुक्तादृष्टतेनकक्षचन अंतरात्मा मतेतस्मिन्मृतोप्येकत्वमागतः ४७ मर्तसं
 गं परित्यज्य अन्यत्र म्रियते यदि पतिलोकेन सायाति यावदाभूतसंश्रवं ४८ आर्त्ता ते सुदिने ह
 स्ताप्रोक्षिते मलिना कृशा मर्ते म्रियेत यानारी सास्त्रीज्ञेया पतिव्रता ४९ बालग्राही यथा व्या
 लं बिलादुद्धरते बलात् पतंतं नरके घोरे उद्धरेत् सहगामिनी ५० लक्ष्मीसुतान् परित्यज्य पितृ
 रोग्दहवो धवान् मर्तं पतिमनुब्रज्य सा विरेसुखमाप्नुयात् ५१ दिव्यवर्षप्रमाणेन तिस्त्रिंशो
 व्योर्ध्वकोटयः तावत्कालवसेत्सर्गे भर्तारं यानुगच्छति ५२ तदंते व्यवृत्ते लोके कुले भवति धीम
 तां महाप्रीतिमवाप्नोति सप्तजन्मस्वर्गेश्वर ५३ एवं न कुरुते नारी धर्मोदापति संगमं प्रतिज
 न्मनि दुःखार्ता दुःशीलाऽप्रियवादिनी ५४ बलुनी गृहगोधा च गोधा वा द्विमुखी भवेत्
 स्वभर्तारं परित्यज्य परपुंसानुवर्तिनी ५५ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वपतिं सेवयेत् सदा कर्म
 णामनसा वाचाम ते जीवति त ऊता ५६ एवं कृते तु सानारी भर्तृलोके वसेत् विरेयावदा
 दित्यचं श्रेयतावदेव समाधुवि ५७ पुनश्चिरायुषो भर्ता जायते विपुले कुले पतिव्रता

१८

च२

२९

हृ८

नो१

चपांभीमर्तुः सुखं विंदति ५८ सर्वमेतद्विकथितं मया तवावगच्छेत् विशेषं कथयिष्यामि तस्यै
 व सुखप्रदं ५९ दादृशा हे कृतं सर्वं वंद्यावत्सविंदनं पुनः कुर्यात्स दानित्येव यन्नं प्रतिमासि
 कं ६० मृतस्यैव पुनः कुर्यात्प्रेतो यत्तयमाप्नुयात् प्रतिमासं घटा देयाः सान्नाश्च जलपूरिताः
 ६१ अवाकृष्टे पुरुषस्य ताह्यं सविंदतां यः प्रकरोति पुनः तथापि मासं प्रति पिंडमेकमन्नं
 स कुंभं सलिलं च दद्यात् ६२ इति श्री गरुड पुराणे प्रेतकल्पे सविंडीकरणं नाम चतुर्दशः
 १४ गरुड उवाच कथं प्रेतावसंतीर्ष्य कीदृक् रूपं भवन्ति ते महाप्रेताः पिशाचाश्च कैः कैः क
 र्माफलैर्विभो १ सर्वेषामनु कुलं हि ब्रूहि मे मद्सुदन प्रेतत्वान्मुच्यते येन दानेन न तु शुभेन
 हि २ सर्वं कथय मे देव मम चेदिच्छसि प्रिये श्री भगवानुवाच साधुष्टु त्वया ताह्यमा नु
 वाणां हिताय वै ष्टणुषीव हितो भूत्वा यद्विप्रेतलक्षणं गुहादुष्टतरं ह्येतन्नाख्ये
 यं यस्य कस्यचित् ४ भक्तत्वे मे महाबाहो तेन ते कथयाम्यहं पुरा त्रेतायुगे तात राजा
 सीद्धश्रुवाहनः ५ महोदय पुरेऽस्य धीमत्सो महाबलः यज्ज्वरानयति श्रीमान् ब्रह्म

मी१

राम
१८

धु
 रापः सोसंमतः ६ शीलाचारगुणोपेतो ह्यादास्ति रापसंयुतः प्रजापालयते नित्यं पुत्रानिवमहाव
 लः ७ सकृद्विन्महाबाहू मृगयां गतुमुद्यतः विनो विवेश गहनं नानावृत्तसमन्वितं ८ शाईलश
 तसंजुष्टनानापक्षिसमन्वितं वनमध्ये तदाराजामृगं हृदयं रपत् ९ तेन विद्वो मृगो तीव्रवोरो
 न सुदृढेन च वारामादाय ततस्तस्य सवने ३ दर्शनं ययौ १० सकृत् शोणितस्त्रावात् तं राजामृगमन्व
 गात् समगस्य प्रसंगेन वनमन्यद्विवेश ह ११ ह्युत्तामकेन यतिः श्रमसंतापमूर्च्छितः जल
 स्थानं समासाधसाञ्च एवावगाहत् १२ यीत्वा तदुदकं शीतं पशुगंधादिवासितं ततो वनीर्य स
 लितादिमलाब्धुवाहनः १३ न्यमो धवत्समासाधयतीत काये मनोहरं महाविटपिनं हृद्यं पक्षि
 संघातनादितं १४ नैवेत्यतीनां सर्वासां केतुभूतमवस्थितं महातंसमासाधनिषसादमही
 पतिः १५ अथ प्रेतं ददर्शा सोऽस्तु तं माकुलेद्रियं उत्कचैर्मलिनैर्कुक्ष्यैर्निर्मासंभीमदर्शनं १६
 स्नायुवद्वस्त्रिचरणो धावमानमितस्ततः अन्यैश्च बहुभिः प्रेतैः समंतात्परिवारितं १७ तं दृष्ट्वा विकृतं
 घोरं विस्मितो बभ्रुवाहनः प्रेतादिदृष्ट्वा तां घोरमटवीमागतं नरपं १८ तदा दृष्ट्वा मनोभूत्वा तस्याति
 कमुपागमत् अभ्रवीत्स तदा तात्पर्यं प्रेतराजो नृपं वचः १९ प्रेतभावो मया त्यक्तः प्राप्नोस्मि परमांग

उत्था ४

चः २

३०

३०

तिं त्वत्संयोगान्महाबाहोनास्ति धन्यतरस्ततः १० एजोवाच कृशरूपकालास्तत्त्वं प्रेतश्च दृश्य
 से कथयस्व मम प्रीत्या यथा यश्चासित त्वतः ११ तथा पृष्टः स वै राजा उवाच सकलं वद प्रेत राज उ
 वाच कथयामि नृपश्चेष्ट सर्वमिवाहितस्तव १२ प्रेतत्वे कारणं श्रुत्वा दयो कुरु ममोपरि वैदेशेना
 मनगरे सर्वसंयत्समन्वितं १३ नानाजनसमाकीर्णं नानारत्नसमाकुलं नानापुराणसमायुक्तं
 नानावृत्तसमन्वितं १४ नानावादित्रसंयुक्तं नानागीतसमाकुलं तत्राहं निवसेत्पदेवार्चनर
 तः सदा १५ वैश्यजात्यो सुदेवो हं नाम्ना विदितमस्तु ते हव्येन तर्पिताः देवाः कव्येन पितरो मया
 १६ विविधैर्दानयोगैश्च विप्रैः स तर्पिता मया विवाहाश्च कृता राजन ब्राह्मणानो सहस्रशः १७
 हीनानाथविशिष्टेभ्यो मया दत्तमनेकधा तत्सर्वं विफलं तात मम देवा दुयागते १८ न मे स्ति
 सुततिः काचिन्न सुहृन् न च बांधव न च मित्रं हि मे तादृक्य करोतु ध्वं देहिकां १९ प्रेतत्वे सु
 स्थि पुरां तेन मम जातं नृपोत्तम एकादशं त्रिपक्षं च षण्मासिकं मया दिकं ३० प्रतिमास्यानि
 चाग्न्यानि ह्येवं श्राद्धानि यो उवाच यस्यैतानि न दीयते प्रेतश्चाद्वा भूयते ३१ प्रेतत्वं सुस्थिरं त

नि १

राम
३०

स्पृष्टैः श्राद्धशतैरपि एवं ज्ञात्वा महा राजप्रेतत्वाद्दृष्ट्वा ३२ वार्त्ता नान्वापि सर्वेषां राजाबंधुरिहो
 च्यते तन्मातारयराजेंद्रमणिरत्नं दहामिते ३३ यथा मम शुभावाप्तिर्भवेत्तपवरोत्तम तथा कार्यं
 महावीरकृपां पदिममोपरि ३४ आत्मतश्च कुत्सति प्रेसर्वमेवोर्ध्वदेहिकं राजोवाच मणिरत्नं नग
 हामितत्तः प्रेतकथंचन करिष्ये हंतवो दारैराजा बंधुर्यथोहितः ३५ कथं प्रेता भवन्ती ह स्पृष्ट्वे दे
 हक्रियां विना पिशाचाश्च भवन्ती ह कर्मभिः कैः श्रुतदृष्ट ३६ प्रेत उवाच ब्रह्मसं देवद्रव्यं च स्त्री
 गां बालधनं तथा ये हरन्ति नृपश्चैष्ट प्रेतयोर्निलभंति ते ३७ तापस्वी च स्वगोत्रांच अगम्यां ये
 भजन्ति च ते भवन्ति महाप्रेता मौक्तिकानि हरन्ति ये ३८ प्रवालवज्रहन्तारो ये च वस्त्रापहारकाः
 तथा हिरण्यहन्तारि संयुगेऽसंमुखा हताः ३९ कृतघ्ना नास्तिकारो द्रुतथासाहसिकानराः
 ये च यज्ञाविनिर्मुक्ता महाहानरताश्च ये ४० एवमादिमहाराज जायते प्रेतयोनयः राजोवाच य
 कथं मुक्ता भवन्ती ह प्रेतत्वात्त्वे च ते पि ४१ कथं चारिमया कार्यं मूर्ध्वदेहिकमात्मनः विधिना
 केन त्वत्कार्यं सर्वमेतद्वदस्व मे ४२ प्रेत उवाच श्राद्धमुपात्तसंज्ञेयादिधिना रायणात्मकं सुर्व

राम
३१

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

जायेते ४

ब्रह्मिमेमधुसूदन प्रेतत्वान्मुच्यते येन हानेन सुकृतेन च १ श्रीभगवानुवाच संतसहाट्कमयं -
घटकं विधाय ब्रह्मेश केशवपुतं सहलोकपालैः हीराज्यपूर्णं विवरं प्रणिपत्य भक्त्या विप्राय दे-
हितवदानशतैः किमन्ये २ गरुड उवाच किमेतत्कथितं देवा विस्तरेण वदस्व मे आमुष्मिकी-
क्रियां देव उक्त्वा तिस्रमपादनु ३ संसारे साधुमेनाद्य ब्रह्मसत्यं जनार्दन यथा कार्या क्रिया सम्य-
कं न रैश्चेवोर्ध्वदेहिकी ४ भूमौ प्रक्षिप्यते कस्मात्संवल्लं कुतो मुखे अधस्ताच्च तिलादर्भाः पा-
दौ पाय्मो व्यवस्थितौ ५ किमर्थं मे डले भूमौ गोमयेनोपलिप्यते किमर्थं स्मर्यते विष्णुर्विष्णु-
सक्तं च पश्यते ६ किमर्थं पुत्रयोनाश्च तिष्ठते तस्य चाग्रतः किमर्थं दीपदानं च किमर्थं विष्णु-
पूजनं ७ किमर्थं मातुरेदानं देयं कृष्णदिता ८ बंधुमित्राणामिनाशित्वापयति तत्कथं
तिलात्नो हंच हिरण्यं च कर्पासो लवणं तथा सप्तधान्यं क्षितिर्गावो दीयंते केन हेतुना
९ कथं च म्रियते जंतुर्मृतस्य च कुतो गतिः अतिबाहुराशिरंतं कथं विश्रमते तथा १० श-
वंस्कंधे दहेत्युनो ह्यग्निदाता च यौत्रक आज्येनाभ्यंजनं कस्मादेकाहुतिः क्रिया कुतः ११ वसुं

धराकीर्त्तनं च कुतः स्त्रीराष्ट्रकीर्त्तनं यमसक्तं किमर्थं च उदीचीदिशमाहरेत् १२ पानीयमेकव
 खेण सूर्यविंबनिरीक्षणं अन्नाद्येष्टमागत्य न भोक्तव्यं जनैः सह १३ नवकानि च पिंडाश्च किम
 र्थं दहते सुताः किमर्थं च तरेदुधं पात्रेऽपक्वे च मन्मये १४ निशा यो दीयते दीपो यावद्द्वे दिने
 दिने दाहो दकं किमर्थं च देयं सर्वजनैः सह १५ भगवन्नतिवाहस्य न वपि देः कथं भवेत् तस्मि
 न्न समये देवरायादानं कथं भवेत् १६ द्वितीये द्विकृतस्नानं च तृथे सामिके द्विजे दशमे किं
 मलस्नानं कार्यं सर्वजनैः सह १७ दशमे चाद्रिपतपिंडं तं दद्यादामिषेण तु पिंडं चैकादशे
 कस्माद्द्वयोत्सर्जनं कुतः १८ भाजनोपानहौ च त्रैवासीचांगुलीयकं त्रयोदशे द्विदेयं
 स्यात्पददानं किमर्थकं १९ आद्यानिषोडशैतानि घृष्टं वा वक्तव्यं घटः अन्नाद्येनोदकेनैव
 षष्ठाधिकशतत्रयं २० किं ईदुतैव पश्यामि कुतो जीवः स निर्गतः कुतो गच्छति भूतानि पृ
 थिव्यापोमनस्तथा २१ ते जोरूपं च मन्नाथवायुराकाशमेव च वायवश्चैव पंचैते कथं
 गच्छन्ति ते प्रभो २२ लोभमोहादयः पंचशरीरे ये च तस्कराः तस्मा कामो घृहं कारु कुतो योति

जनार्दन १३ पुराणं वायद्विवापायं यत्किंचित्सुकृतं तथा नष्टे देहे कुतो यांति दानानि विविधा
 निव १४ सपिंडनं किमर्थं च पूर्णं संवत्सरं तथा प्रेतस्य मेलनं केषां विविधं तन्न कारयेत् १५
 मूर्च्छादिभिर्महाराजविषतिर्यदि जायते ये च दग्धा जले मग्राः पतिता ये न राभुवि १६ यानि च
 न्यानि भूतानि ते धामं ते भवेत्तु किं यापिनो ये दुर्गचारा ये चान्ये गतबांधवाः १७ आत्मघाती
 ब्रह्महा च स्तेयी विश्वासघातकः कपिलायाः पिबेच्छुद्रोपः पटे द्वादशमं सरं १८ धारयेद्ब्रह्म
 सूत्रं वा का गतिं तस्य माधव विप्रस्य ब्रह्मणीभार्यासंगे हीताय दामवेत् १९ तस्य पापस्य
 भीतो हं पृच्छेत्तोजगत्पते सर्वमेतन्मया पृष्टो ब्रह्मलोकहिताय वै २० श्रीभगवानुवाच
 साधुपृष्टं त्वया भद्रमात्रवाणां हिताय च शृणु धावहितो भूत्वा सर्वमेवोर्ध्वदोहिकं ३१
 सम्यक् विभेदं रहितं श्रुतिस्मृतिसमुद्भूतं यच्च दृष्टं सुरैः सैर्द्रैर्योगिभिर्योगदर्शिभिः ३२
 गुह्यं गुह्यं तरेव तस्मात्प्राप्तं कस्य विन्मया भक्तस्त्वं हि मया भागतेन ते कथयाम्यहं ३३
 अपुनस्त्यगतिर्नास्ति स्वर्गो नैव च नैव च येन केनाप्युपायेन कार्यं जन्मसुतस्य च ३४ तार

येन रकासुत्रोपदिमोत्तोनविघते दारुपुत्रेण कर्तव्योऽपि दाता च यौत्रकः ३५ तिलैर्दर्मैश्च
 भूम्यां वैकुण्ठीकतुमती भवेत् पंचरत्नानिवक्त्रे तु येन जीवः प्ररोहति ३६ भूमिर्लेप्या गोमयेन
 तिलदर्भाश्च सिद्धिपेत् तस्यामेव नरो मुक्तः सर्वदेहति किल्बिषं ३७ दर्भतूलीनयेत् स्वर्गं घातु
 रंतुन संशयः दर्भास्तत्र सिद्धिपेद्रूपं तिलयुक्तान संशयः ३८ सर्वत्र वसुधा पूता पत्रलेपो न वि
 घते पत्रलेपः स्थितस्तत्र पुनर्लेपेन शुध्यति ३९ पातु धानाः पिशाचाश्च राक्षसाः क्रूरकर्मिणः
 अलिसे घातुरंस्तु संविशंत्य ते वियोनयः ४० नित्यं होमस्तथाश्वाद्धेपादशौचं हरेस्तथा यत्र -
 तिष्ठति पत्नी दद्यात्तुरो मुख्यते स द्वात् ४१ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च श्रीर्हताशन एव च मंडले
 चैव तिष्ठंति तस्मात्कुर्वीत मंडलं ४२ अन्यथा भ्रियते यस्तु बालो यद्दोषो युवापि वा यो न्यतरं
 च सं प्राप्य कीडते वा पुनासह ४३ मम स्वेदसमुत्पन्नास्तिलास्तार्क्ष्यपवित्रकाः आसुरा ४४ रा
 नवादेत्यास्तिलेभ्यो विद्रवंति ते ४४ तिलाः श्वेतास्तिलाः रुक्मास्तिला गोमूत्रसंनिभाः ते मेद
 हंतु यापानि वाऽनः कायजानि च ४५ एक एव तिलो दत्तो हेमद्रोणसमन्वितः तर्पणो दान हो

माभ्यां दत्तो भवति चाक्षपः ४६ दर्मो व्योमसमुत्पन्नः सिलाः स्वेदसमुद्भवाः तृप्ताश्च देवतादानेन
 र्पणोपितरस्तथा ४७ दर्ममले स्थितो ब्रह्मा दर्ममध्ये तु केशवः दर्मग्रेसरं करो देवस्त्रयो देवाः कुशो
 स्थितोः ४८ विप्रमंत्राः कुशो वदति स्तुलसीचखगेश्वर नैते निर्मात्यतां याति क्रियमाणाः पुनः पु
 नः ४९ कुशाः पिंडेषु निर्मात्याः ब्राह्मणाः प्रेतभोजने मंत्राः शूद्रेषु निर्मात्याश्चितायां बहुतांश
 नः ५० तुलसी ब्राह्मणा गावो विष्णुरेका दशी खग पंच प्रहंरणा न्येव भवाव्यो मज्जतां सतो ५१
 विष्णुरेका दशी गीता तुलसी विप्रधेनवः अक्षरे दुर्गसंसारेषु पदी मुक्तिदापिनी ५२ तिलाः
 पवित्रमतुलं दर्माश्चापि तुलस्य च निवारयति चैतानि दुर्गतिं याति न मातुरं ५३ गोमयेनो
 पलित्ये तु दर्मसाक्षरसंस्थि दैते तेन दानेन दत्तेन सर्वे यायेव्ययो हति ५४ लवणं तद्रसं दिव्यं स
 र्वकामप्रदं दत्तां यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्कृष्टा लवणां विना ५५ पितृणां प्रीणनं भव्यं तस्मात्स्व
 र्गप्रदं भवेत् विष्णुदेहसमुत्पन्नो यतो र्पलवणो रसः ५६ एतत्सलवणं दाने तेन शंसंति यो
 गिनः ब्राह्मणास्तत्रिषविंशतीरां शूद्रजनस्य च ५७ आतुरस्य यदा प्राणान् योति वसुधा
 तले लवणं तु तदा देवं दारस्ये द्वा दनं दिवः ५८ इति श्री गरुडपुराणे प्रेतकल्पे उर्ध्वे देहि

प्रे
३४

११६

३५

केनामषोडशोधापः १६ श्रीभगवानुवाच शृणु तार्क्ष्य परं गुह्यं दानानामुत्तमोत्तमं परमं सर्वदा
नानापरंगोप्यं दिवोक्तं १ देयमेकमहादानं कार्यं सर्वोत्तमोत्तमं येन दानेन श्रीर्णातिभूय
वः स्वरितिक्रमात् २ ब्रह्माद्याऋषयः सर्वशंकराद्यागणास्तथा इंद्राद्यादेवताः सर्वकार्या
सात्प्रीतिमाप्नुयुः ३ देवमेतन्मे महादानं प्रेतोद्गराहेतवे विरंवस्तेद्रुद्रलोकेततोरजामवे
दिह ४ रूपवान्भुभगोवाग्मीश्रीमानतुलविक्रमः विहाय यमलोके च स्वर्गं तार्क्ष्य स गच्छति
५ तिलोश्च गोक्षितिं हेमयोदहो दिजातये तस्य जन्मार्जितं पापतत्क्षणादेव न रूपति ६ ति
लागावो महादानं महापातकनाशनं तद्देयं दीयते विप्रेना न्यवर्णं कदाचन ७ कल्पितं
दीयते दानं तिलागावश्च मेदिनी अन्येषु नैव वर्णेषु योष्यवर्गं कदाचन ८ योष्यवर्गं
तथान्येषु दानं देयमकल्पितं आतुरे दीयते दानं तत्कालमुपतिष्ठति ९ आतुरे चोपरंगे -
च दिजे देयं प्रयत्नतः जीवेद्यदियुनर्दने घुपतिष्ठत्यसंवृतः १० सत्यं सत्यं पुनस्तार्क्ष्य इदं
विकलेंद्रियैः तत्रानुमोदतेषु ब्रह्मक्षदानमनंतकं ११ अतो दद्यात्स रापुत्रोपावज्जीव
त्यसौ चिरं तिलाग्रहलोहं हिरण्यं च कार्या संलवणां तथा सप्तधान्यं क्षितिर्गावो एकैकं पा

राम
३४

वनं स्मृतं लोहदानेन यमस्तथो धर्मराजस्त्रिलैस्तथा १३ लवणं दीयते यत्र न भयं विधत्ते
 यमात् तारयंति नरं गावस्त्रिविधादपि पातकात् १४ सर्वे ते यमरूपाश्च दृता ये तु विभीष
 णाः सर्वे ते वरदायांति सप्तधान्येन प्रीणिताः १५ विष्णुस्मरणमात्रेण प्राप्यते परमो गतिं ए
 तन्ने कथितं तार्ह्यं सर्वमर्त्यसुखप्रदं १६ तस्मात्पुत्रं प्रशंसति ददाति पितु रज्ञया भूमिस्त्वं पि
 तरं दृष्ट्वा हृदोन्मीलितलोचने १७ तस्मिन्काले सुतो यस्तु सर्वदानानि दाययेत् गयाश्रीदा
 दिश्रीव्येतसपुत्रः कुलनन्दनः १८ स्वस्थानाञ्चलिते श्चासे तत्र दानमनेत कं पुत्रैः सत्तस्मा
 प्रकर्त्तव्या ह्यतु रोक्षरणा यवै १९ किं दत्तैर्बहुभिर्दानैः पितु रनेष्टि माचरेत् अश्वमेधो महाय
 ज्ञः कलानार्हति षोडशी २० धर्मात्मा स तु पुत्रो वै देवतैरपि पूज्यते दाययेत् सर्वदानानि द्या
 तुरपितरं भुवि २१ लोहदाने च दातव्यं भूमियुक्ते न पारिणा तेन पुण्येन सप्रेतो न गच्छेद्य
 ममं हिरे २२ कुठारो मुसलं दंडो खड्गश्च दुरिको तथा एतानि यमहस्ते च विग्रहे पापक
 र्मिणां २३ तस्मात्लोहस्य दानं तु ह्यतु रोज्ञानि नेददेत् यमायुधानो रानेन संतुष्टो यम

प्रेः
३५

ध्या २

राडिह २४ गर्भस्त्राः शिशवो ये तु सुवानः स्त्रिविरास्यथा एमिर्दानविशेषेस्तनिर्दहेयुः स्वपातकै
२५ उरगाः शावसुत्राणां शोडामकास्त्वद्वेराः श्यामशबलदृतायेलोहदानेनप्रीणिताः २६ पु
त्रः पोत्रस्तथाबंधुः स्वगोत्राः सुहृदस्तथा दानेनैवातुरेदघुर्बलघ्रास्तेऽदाहताः २७ पंचत्वं
भूमियुक्तस्यश्चराण्युत्स्यचपीगतिः अतिवाहः पुनः प्रेतोवर्षाच्चसुकृतंभवेत् २८ अग्नित्रयं
योवेदस्त्रयो लोकास्त्रयो मराः कालत्रयं त्रिसंध्याचत्रयो वर्णास्त्रिशक्तयः २९ पादादौ च क
टिंयावता च द्रष्टाधिगच्छति श्रीवांयावद्वर्णिर्नाभेः शरीरे मनुजस्य च ३० मस्तकैतिष्ठते ह
द्रोव्यक्ता व्यक्तो महेश्वरः एकमूर्तिस्त्रयोभागा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ३१ अहंप्राणाः शरीर
स्त्रोभूतग्रामचतुष्टयं धर्माधर्ममतिर्दयां सुखदुःखैकताकृते ३२ जंतोर्बुद्धिस्तमास्त्रा
यपूर्वकर्माधिवासितां स्वर्गचनरकैर्मोक्षेपतंतैप्राणितोऽक्रवं ३३ स्वर्गस्त्रनरकस्त्रानां
आद्वैराय्यायनंभवेत् तस्माच्छादानिकुर्वीतत्रिविधंचविचक्षणाः ३४ मत्स्यं कूर्मंचवा
राहं नारसिंहंचयामनं रामरामंचहस्त्रंचबौधंचैव सत्कालिकै ३५ एतानि दशनामानि

राम
३५

स्मर्तव्यानि सदा बुधैः स्वर्गजीवः सर्वेयाति सुतः स्वर्गाद्यमानवः ३६ लब्ध्वा सुखं च वित्तं च द
 पादाक्षिण्यसंपुतः पुत्रपौत्रधनाढ्यस्तु जीवेद्यशादोशतं ३७ सन्पासमातुरे दद्याद्विष्णुयुजाच
 कारयेत् अष्टाक्षरं महामंत्रं जपेद्वा दशक्षरं ३८ पूजयेत् शुक्लपुष्पैश्च नैवेद्ये धत्त पावि
 तैः तथा धूपैश्च गंधैश्च श्रुतिसुतैरनेकधा ३९ विष्णुमाता पिता विष्णुर्विष्णुः स्वजनबोधवः
 पुत्रविष्णुं न पश्यामि तत्र मे किं प्रयोजनं ४० जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुपर्वतमस्तके ज्वा
 लामालाकुले विष्णुः सर्वविष्णुर्मधजगत् ४१ वयमापो वयं पृथ्वी वयं देवा वयं पतितलाः वयं गावो
 वयं साजा वायुर्वयं प्रजः ४२ वयं हेमवयं धान्यं वयं मधु वयं धत्तं वयं विप्रा वयं देवा वयं श्रेवस्व
 भूर्भुवः ४३ अहं दाता अहं ग्राही अहं याजी अहं कर्तुः अहं कर्ता स्वहं कर्ता अहं धर्मा अहं गु
 रू ४४ धर्मा धर्ममर्ति दद्यात् कर्मभिस्तु शुभाशुभैः यत्कर्म कुरुते कापि पूर्वजन्मार्जितं स्वग ४५
 धर्मे चिंतामहं कर्ता ह्यधर्मे यम एव च यातनो कुरुते सोऽपि धर्मे मुक्तिं ददाय हं ४६ मनुजानो हि
 तं तत्सर्वं अंतं वैतणी स्मृता तपानि हृत्पपायो धौ विष्णुलोकं च गच्छति ४७ बालत्वे यच्च कौमारे

प्रे-
३६

36

वयःपरिणतो तथा पूर्वावस्था कृतं यच्च यच्च जन्मांतरेष्वपि ४८ यन्निशायांतथा प्रातर्यन्मध्याह्ना
यराहूयोः संध्योर्यत्कृतं पापं कर्मणा मनसा गिरा ४९ दत्वा वरं स हृदयिकपित्नां सर्वकामिकां
उद्धरेदंतकाले साक्षात्मानं पापसंचयात् ५० गावो ममाग्रतः संतु गावो मे सेतुः पृष्ठतः गावो मे
हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहं ५१ यालक्ष्मीः सर्वभूतानां या च देवे व्यवस्थिता धेनु रूपेणा —
सा देवी मम पापं व्योह तु ५२ इति श्रीगुरु उपाख्यानोपेतकल्पे सप्तदशः १० श्रीभगवानुवाच
येन राः पापसंपुक्तास्ते गच्छंति यमालये अंतकाले च गोर्दन्ता घनं तफलदा भवेत् १ पादक
मप्रमाणार्द्धं स्वर्गे वसति भूमिदः अश्वा रूढश्च ते योति ददते ये उपानहौ २ आत्मा तपश्च मयु
ता ददते यत्र मानवाः छत्रदानेन वैप्रेता विचरंति यथा सुखं ३ तमुद्दिश्य ददात्यन्नं तेन वा
य्यापितो भवेत् अधकारे महाघोरे अमुर्ते लक्षवर्जिते ४ उद्योतेनैव ते योति दीपदानं सुखा
यवै मत्पहं च प्रदातव्यं माघे मासि मताश्च ये ५ चतुर्दश्यां च दीयेत दीपदानं सुखाय वै प्राप्य

राम
३६

हंचप्रदातव्यं मार्गेषु विषमे नरेः ई यावत्संवत्सरं वापि प्रेतस्य सुखं लिप्सया कुले मार्गे च शुद्धा -
 त्मा प्रकाशत्वं च गच्छति ७ ज्योतिषामपि ज्योत्सो दीपदानं रतो नरः प्राप्नुवोद्दृष्टो दीपो देवा
 गारे द्विजातये ८ यो ददाति मृतस्य हज्जीवनं नृणां तस्मात् हेतवे स गच्छति महामार्गे सर्वक्लेशवि
 वर्जितः ९ आसनं भाजनं भोजनं दीयते च द्विजातये सुखेन भुंजमानस्तु सुखं गच्छति वै प
 थि १० कमंडलुप्रदानेन तृषितः पिवते जलं भाजनं चामान्नदानं च कुसुमं च गुलीय
 कं ११ एकादशी हेदातव्यं प्रेतो याति परांगतिं त्रयोदशपदानीत्यं प्रेतस्य शुभमिच्छती
 १२ दातव्या नियथा शक्तिः प्रेतो सौ प्रीतिमेतो भवेत् भाजनानि परांश्चैव कुंभांश्चैव त्रयो
 दश १३ सुद्रिका वस्त्रं पुष्पं च तथा च्छन्नमुपायनं हौ एतावन्तः पदार्था हि प्रेतो देशे न दा
 पयेत् १४ दधोत्सर्गं कृते तार्क्ष्यं प्रेतो याति परांगतिं योश्चैरथं गजे वापि ब्राह्मणायानि
 वेदयेत् १५ स्वमहिम्नानुसारेण तत्तत्सुखमवाप्नुयात् नाना लोका निचरन्ति यो महि

प्रे-
३७

वीयोदहातिच १६ यमवाहस्पजननीमहिषीसुगतिप्रदा तांबूलपुष्पदानेनयाप्रानांप्रीतिवर्द्धनं १७
तेनसंप्रीणिताःसर्वे तस्मिन्नेकशंनकुर्वते गोभूतिलहिरापादिदानानिनिजशक्तिः १८ मतोद्देशे
नयोदद्याज्जलपात्रंचमन्मयं उदयात्रंसहस्रस्यफलमाप्नोतिमोनवः १९ ममदूतामहोरौद्राक
गलाः क्लृप्तपिंगलाः नभीषयंति तं ताह्यवत्त्रदाने कृते सति २० मार्गे वै गच्छमानस्तत्तथात्रैः
श्रमपीडितः घटान्नदानयोगेन सुखी भवति निश्चितं २१ शय्यातली पटपुतादद्यादेवं द्विजात
ये तथा प्रेतत्वमुक्तौ सौमोदते सहदैवतैः २२ एतन्नेकथितं ताह्यदानमतेष्टिकर्मजं अधुना
कथयिष्ये ह देहमन्यप्रवेशनं २३ जातस्य मर्त्यलोके स्मिन्प्राणिनो मरणं ध्रुवं पूर्णकाले म
तानां त्प्राणिनां च खगेश्वर २४ सूक्ष्मी भूतत्वात् तस्यैवापुनिर्गच्छत्यस्य पुरुषोत्तमो नवद्वारो
मभिश्च जातानां तालुरंध्रके २५ पाविष्ठानामपानेन जीवो निःकामति ध्रुवं कुरापयंतते प
श्चान्निर्गते मरुदीश्वरे २६ कालाहतः पतत्येव निराधारो यथा दुमः पृथिव्यां लीपते पृथ्वीया
पश्चेव तथा सुच २७ तेजस्तेजसिलीयेते समीरेच समीरणाः आकाशे च तथा काशे सर्वव्या

देहात्

ला ४

राम
३७

धीतुशंकरे २८ तत्र कामादयो ये च काये पंचेन्द्रियाणि च एते तार्ह्यसमाख्याता देहेति षंति तत्कारः
 २९ कामक्रोधोद्यहंकारो मनसत्रे वनायकः संहारश्चैव कालो सोऽप्युपायेन संयुतः ३० जगत
 श्वस्वरूपं च निर्मितं त्वेन कर्मणा गच्छेद्देहं पुनः सोऽपि सुकृतैर्दुकृतैर्युतः ३१ पंचेन्द्रियसमायुक्तं
 सकलैर्विषयैः सह प्रविवेश न वेगे हे गृहे दग्धे यथा गृही ३२ शरीरे ये समासीनाः संभवे सर्व
 धातवः सुत्रं पुरीषं तद्योगात्तये चान्ये धातवस्तथा ३३ पित्तं श्लेष्मा तथा मज्जा मांसं मेदस्त
 येव च अस्ति शुक्रं च स्नायुश्च देहेन सह दधते ३४ एषा ते कथिता तार्ह्यसंस्थितिः सर्वदेहिनां
 कथयामि पुनस्तेषां शरीरं च यथा भवेत् ३५ एकस्तु भस्मात्पुबद्धं स्त्रियादय विभूषितं इन्द्रि
 ये समायुक्तं नवद्वारं शरीरकं ३६ विषयैश्च समाक्रान्तं काम्यक्रोधसमाकुलं एगद्वेषसमाकी
 र्णं तस्माद्गति संयुतं ३७ लाभजालपरिक्लृप्तं मोहवस्त्रेण वेष्टितं सुबद्धं मायया चैव चेत
 नाधिष्ठितं पुरं ३८ षादौ शिकसमुत्पन्नं पुरं पुरुषसंश्रितं एतदुक्तं समायुक्तं शरीरं सर्वदे
 हिनां ३९ तिष्ठति देवताः सर्वा भुवनानि च लदेश आत्मानं येन जानति ते नराः पशवः स्मृताः ४०

प्रे-
३८

38

एवमेव समाख्यातं शरीरं ते च त्रिविधं चतुर्गुणं तिलक्ष्णाणि निर्मितानि मया पुरा ४१ त्वेदं जाडं
 द्विजाश्चैव त्र्यंजनाश्च जरायुजाः एतत्ते सर्वं माख्यातं यत्पृच्छो ह त्वयानघ ४२ इति श्री गस्त्यु
 गतो प्रेतकल्येष्टादशोऽध्यायः १८ गरुड उवाच कथमुत्पद्यते जंतुभूतग्रामचतुष्टये त्वचार
 तं तथा मोक्षं मे होमज्जास्त्रिजीवितं १ पाणिपादौ तथा जिह्वागुह्ये केशानखास्तथा संधिमार्ग
 श्च बहुशोरेखानेकविधा तथा २ कामः क्रोधो भयं लज्जामनो हर्षः सुखा सुखं चित्रितं छिद्रितं
 चापि वसाजालेन वेष्टितं ३ इंद्रजालमहं मन्ये संसारेऽसारसागरे कर्ता कोत्र महाबाहो सर्वं
 वदममप्रभो ४ श्रीभगवानुवाच कथयामि परं गुह्यं कालोद्धारविनिर्यायं येन विज्ञानमा
 त्रेण सर्वज्ञत्वं प्राप्नोति ५ साधुपुष्टं त्वपालोके यदयं जीव चतुष्टयं तिष्ठत्यस्मिन् ब्रह्महत्या
 पुरा व्रतसमुद्भवा ६ वेधाः शक्तास्तमुत्तार्य चतुर्थं शो न दत्तवान् तावन्नालोक्यते वक्त्रं या
 वत्पापं च तिष्ठति ७ प्रथमे हनि चंडाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी तृतीये राजकी प्रोक्ता चतुर्थे
 हनि शुध्यति ८ सप्ताहापि तद्देवानां भवेद्योगाव्रतार्चने सप्ताहमध्ये योगर्मस्तत्संभूतिर्मलि

राम
३८

सुवे १० युग्मासु पुत्रा जायंते द्वियोऽयुग्मासु रात्रिषु पूर्वसप्तकमुत्सृज्य ततो युग्मासु संविशे
 त् ११ षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणां सामान्यात्समुदाहृताः याचतुर्दशमीरात्रिर्गर्भतिष्ठति तत्र चे
 त् १२ गुणभाग्यनिधिस्तत्र पुत्रो जायेत धार्मिकः सानिशातत्र सामान्यैर्न लभ्येत कदाचन १३
 प्रायशः संभवंत्यत्र गर्भा रास्त्वष्टाहमध्यतः पंचमेहनिनारीणां गौल्यमाधुर्यभोजनं १४ क
 दुत्तारं च तीक्षां च तान्प्युवतिभोजनं स्त्रीहोत्रमौषधीयात्रं बीजं चाप्यमृताशनं १५ तत्र व
 सानरः सम्यक् जंतुस्तत्र निधिव्यते तस्याश्चेवातपो वर्ज्यः शीतलं केवलं चरेत् १६ तोबूलगं
 धश्चीखंडः समं संगः शुभेहनि निषेच समये पादकूनरचिते विकल्पना १७ तादृकस्वभाव
 संभतिं जंतुर्वसतिकुक्षिगः शुक्रशोणितसंयोगे पिंडोत्पत्तिः प्रजायते १८ वर्धते जडं जंतु
 सारापतिरिवोबरे चैतन्यं बीजरूपं हि शुक्रे नित्यं व्यवस्थितं १९ कामश्रितं च शुक्रं च यद्ये
 कत्वमवाप्नुयात् तदा द्रावमवाप्नोति योषा गर्भाशये नरः २० रक्ताधिको भवेन्नारी पुमानश्च
 काधिके भवेत् शुक्रशोणितयो साम्यं गर्भः षष्ठ्यमाप्नुयात् २१ अहोरात्रेण कलिलं बुद्धं

प्रेः
३८

39

पंचमिर्दिनैः चतुदशे भवेन्मासं मिश्रधातुसमन्वितं ११ घने मासं च विंशत्या गर्भस्थो वर्धते न
मातृ पंचविंशति पूर्णा हे बालः पुष्टितमाप्नुयात् १२ स कृन्मासे तु संपूर्णो पंचत
त्वानि जायते मासद्वये तु संजाते त्वचामे दृश्य जायते १४ मज्जास्त्री निप्रिभिर्मासेः केशागुल्यश्च तथ
क्वे कार्त्तौ च नासिकाक्षीणि जायेरन्मासि पंचमे १५ कंठारं धूदं षष्ठे गुग्गाधं मासि सप्तमे अंगप्र
त्यगं संपूर्णो गर्भो मासे रथाष्टभिः १६ नवमे मासि संप्राप्तो गर्भो स्थस्परतिः स्वयं चिकित्सा जायते
तस्य गर्भवासपरित्यजे १७ मज्जास्त्रिंशु क्रमो मासानि रक्तरोमे बले तथा नवमे दशमे वापि
जायते पंचमस्तिकः १८ सूतिवातेः समाकृष्टः पीडया विह्वलीकृतः पुष्पनाद्या सुषुम्ना व्या
यो विह्वलं स्त्रितस्तरन् १९ हिति रापश्च तेजश्च यवनाकाश एव च एभिर्भूतैश्च पिंडस्तु नि
बद्धः स्नायुबंधनैः २० स्थूलभूता इमे श्रोक्ता सप्तना अंतरे स्थिताः त्वगस्त्रिंशु नाड्योरो ममांसं
चैवात्र पंचमं २१ एते पंचगुणाः प्रोक्ता मया भूमेः त्वगेश्वर यथा पंचगुणा घ्रापस्तथा तत्
ष्टा एकाश्च २२ लाला मुत्रं तथा शुक्रं मज्जारक्तं च पंचमे आपः पंचगुणाः प्रोक्ता तातस्यो
व्याप्ते प्रयत्नतः २३ हृद्यं तस्मात्तथा निद्रा आलस्यं कांतिरेव च तेजः पंचगुणा तादृश्यं प्रोक्तं चै

राम
३८

वातयोगिभिः ३४ धावनेव नैवैव आकुंचनप्रसारणं निरोधः पंचमः प्रोक्तोवायोः पंचगुणा
 तथा ३५ रागद्वेषोत्था लज्जाभयं मोहतथैव च इत्येतत्कथितं तार्ह्यं वायुर्जगुणा पंचकं ३६ —
 घोषश्चिंता च गोभीर्यं अवरोसत्वं संक्रमः आकाशस्य गुणाः पंचज्ञातव्यास्तार्ह्यं यत्नतः ३७
 ओत्रत्वकूचस्तुषी जिह्वा नासा बुद्धिं द्रियाणि च पाणि पादौ गुदं वाक् कर्माणि कर्मैर्द्रियाणि
 च ३८ इडा च पिंगला चैव सुषुम्ना च तृतीया का गंधारी गंधजिह्वा च पाला चैव यशस्विनी ३९
 अले बुधा कुहश्चैव शस्विनी दशमी तथा प्राणा पानौ समानश्च उदानो व्यान एव च ४०
 नागः कूर्मः कृकरो देवदत्तो धनंजयः कबलैर्भुक्तमन्त्रे च तुष्टिर्दसर्वदेहिनां ४१ नयते
 प्राणादो वायुः शरीरे सर्वसंधिषु आहारो भुक्तमात्रस्तु वायुना क्रियते द्विधा ४२ संप्रविश्य —
 गुदे सम्पृक्तं पृथगन्ने पृथक् जले उर्ध्वं मग्ने जले कृत्वा तदन्ने स्याज्जलोपरि ४३ अग्ने
 आधः स्वये प्राणो घग्निर्तत्तु धमे छनेः वायुना धम्पमानो मिः पृथक् कीटं पृथक् कूरसं
 ४४ मलैर्द्धा दशभिः कीटैर्भिन्नैरेहा पृथक् व्रजेत् करार्त्तिना सिका जिह्वा दंतानां भिवंषु

प्रे.
४०

गुरुं ४५ नखामलाश्रयं शेषं विरामं चेत्यनंतके शुक्रशोणितसंयोगादेवं वा द्वां शिकं स्म
ते ४६ रोमकोटिस्तथा तिस्रोऽर्धकोटिस्तमन्विता द्वाविंशदशनास्तद्वत्सामान्यदिनतासुत
४७ विंशतिस्तनखाः केशाः सप्तविंशतिकोटयः मासं फलसहस्रैकं सामान्या देहसंस्थितिः
४८ रक्तं पलशतं तार्क्ष्यं बद्धमेवं पुरातनैः पलानि दशमे दश्रुतं चैव तत्समास्मृता ४९ प
लद्वादशकं मज्जा महारक्तं पलत्रयं शुक्रं द्विकुडवं श्लेष्मं शोणितं कुडवं स्मृतं ५० श्लेष्म
राश्वथोऽर्धतु विरामं तत्प्रमाणातः कुलपिंडुसमाख्यातं वैभवं संप्रचक्ष्महे ५१ ब्रह्मा
उपेयुराणाः सन्ति शरीरेते व्यवस्थिताः पातालं भूधरा लोकस्तथान्ये दीपसागराः ५२ आ
दित्याद्याग्रहाः सर्वे पिंडमध्ये व्यवस्थिताः पादाधः सुतलं श्लेष्मं पादोर्ध्वं वितलं तथा ५३
जानुभ्यां सुतलं विद्धि अतलं सर्वसंधिषु तथा तलातलं चोर्ध्वं गुह्यं शिरसा तलं ५४
पातालं कटिदेशे तु पादादौ लक्ष्ये ध्रुवः भूर्लोकं नाभिदेशे तु भुवर्लोकं तदूर्ध्वतः राम
५५ स्वर्गलोकं हृदये विधानमहर्लोकं तदूर्ध्वतः जनलोकं कंठदेशे तपोलोकं तलाटके ४०

पई सत्यलोकं मरुध्रे भुवनानि चतुर्दश त्रिकोणो संस्थितो मेरुः कोणो तु मेरुः ५७ इ
 त्ति एते वैवर्के लासो वामे कोणो हिमाचलः निषधश्चोर्ध्वभागे तु दक्षिणे गंधमादनः ५८ एमणो वाम
 रेखायां सप्तैते कुलपर्वताः अस्ति स्थाने स्थितो जंबूः शाकं मज्जासु संस्थितं ५९ कुशदीपं स्थितं मां
 से क्रौंचदीपं शिरास्थितं त्वचायां शात्मली दीपं गोमेदं रोमसंचये ६० नक्षत्रं यौ करं दीपं सागरा लद
 नंतरं सारोदं च तथा मूत्रं क्षीरे क्षीरोदसागरः ६१ त्वा होदं लं वि को स्थाने गर्भादं शुक्रसंस्थितं नाह्व
 ने स्थितः सूर्यो विंदुचक्रं चंद्रमाः ६२ लोचनाभ्यां कुजोक्षेत्रे हृदये तु बुधः स्मृतः विष्णुस्थाने गुरु
 विघाघुक्रेशु क्रौंचस्थितः ६३ नाभिस्थाने स्थितो मेरो मुखैः एतुः स्थितः सदा पापस्थाने स्थि
 तः केतुः शरीरे ग्रहमंडलं ६४ विभक्तं च समाख्यातमापादतलमस्तकं उत्पन्ना ये च संसारं प्रीय
 ते ते न संशयः ६५ विनाशः पूर्णकाले च जायते सर्वदेहिनां अग्रे अग्रे च धावन्ति यमलोकं गत
 स्पवै बुभुक्षा च तृषा तृषा द्रोता च मूर्च्छना यत्र पीडा त्विमा रौद्राः सर्पगोन स वशिकाः ६७ त
 सवालुकमध्ये कप्रज्वलदग्निमध्यतः केशाग्राहै समाक्रांतानीये ते यमकिंकरैः ६८ पापिष्ठास्त

ख ४

यो १

प्रे-
४१

धर्मास्तार्क्ष्याधर्मविवर्जिताः यमलोके च संप्रति ते कुप्यां जन्मनि जन्मनि इत् एवं संजायते तार्क्ष्यमर्त्यं
जंतुः स्वकर्मभिः आयुः कर्मच विज्ञेयविधानि धनमेव च ७० पंचैतानि हि सृज्येते गर्भस्थस्यैव देहिनः -
कर्मणा जायते जंतुः कर्मणो व विलोयते ७१ सुखं दुःखं भयं ह्येते मर्त्यकर्मणो बोधलिप्यते अधोमुख
मूर्ध्वपादं गर्भादयुः प्रकर्षति ७२ जन्मतो वैश्ववीमाया तं मोहयति सत्वरं स्वकृतकर्मसंबंधो जं
तुर्जन्म प्रपद्यते ७३ सुकृता दुःसमाभोगी भाग्यवान् सुकुले भवेत् तथा दुष्कृतकर्मा हि कुले ही
ने प्रजायते ७४ अतीव व्याधितो मूर्खः पापकृद् दुःखभाजनः उत्पन्निलक्षणां जंतो कथितं रुषि
पुत्रक ७५ अतः परं किं मन्यते कथयामि त्वगेश्वर इति श्रीगण्डपुराणे प्रेतकल्पे जंतोरुत्प
न्निलक्षणां नामैकोनविंशोऽध्यायः गण्डउवाच यमलोके कियन्मात्रे वै लोके सचराचरे विस्त
रं तस्य मे ब्रूहि अध्वानेव कियान्मृतः १ कैश्च पापैः कृतैर्देवकेन वा शुभकर्मणा गच्छंति मान
वास्तत्र कथयस्व जनार्दन २ श्रीभगवानुवाच षडशीति सहस्राणि योजनानां प्रमाणतः यम
लोकस्य चाध्वानं मंतरं मानुषस्य च ३ ध्यातताम्रमिवा तप्तोज्ज्वलदं कोमलपथः तत्र गच्छंति पापि राम
४१

ह्यमानकामूचेतनः ४ वृत्तव्यापानतत्रास्तियत्रविश्रमतेनरः गृहीतः कालपरीक्षकतैः कर्मभिरुत्तरो ५ तस्मिन्ना
 र्गेनचाक्षादियेनप्राणान्यपोषयेत् नजलं द्रव्यतेतत्रतथापेनविलीयते ६ शुधयापाडितोयातितथावैवमहापथे
 श्रीतेजकंपतेकापियममार्गेतिदुर्गमे ७ यद्यस्ययादृशंपापंयेथास्तस्यघतादृशः सुदीनाः कृपणामृदादुःखैर्वा
 सास्तरंति किं ८ हृदंतिकराणंकेचित्केचिद्रौद्रं वदंतिते आत्मकर्मकृतैर्दोषैः पच्यमानामुरुमुहुः ९ इदंविधः स
 वैपेथाविज्ञेयोदासाखग वितस्नापेनरालोके सुखेतस्मिन्ब्रजतिते १० यानियानिचदानानिदत्तानिभुवि
 मानवैः तानितास्यपतिष्ठेति यमलोकेपुरः पथि ११ पापिनानोपतिष्ठेति दत्तंश्राद्धंजलो जलिः भ्रमेतिवायुभू
 तास्तेयेहृशः पापकर्मिणः १२ ईदृशकथितंतेद्रंतववर्त्मचसुव्रत भूयश्चकथयिष्यामियमलोकस्यसं
 स्थितिं १३ याम्यनेकतयोर्मध्येपुरं वैवस्वतस्यतु सर्ववज्रमर्षदिव्यमभेद्यत्सुरासुरैः १४ स्वयंतिष्ठतित
 स्यातर्यमदतैः समन्वितः योजनानासहस्रं हि प्रमाणेनतदुच्यते १५ सर्वरत्नमयंदिव्यंविधुज्वालार्कतेजस त्ने
 तद्रुहंधर्मराजस्यविस्तीर्णंकांचनप्रभं १६ पंचरत्नंप्रमाणेनयोजनानिसमुद्भूतं वृत्तंस्तंमंसहस्रैस्तवैदूर्य
 मंणिमंडितं १७ मुक्ताज्वालागवाहंतुयताकाशतमंडितं घंटाशतनिनादाद्यंतो रणानांशतैर्वृतं १८ एव
 मादिभिरत्नैश्चभूषणैर्भूषितंसह तत्रासौभगवान्धर्मआसनेनयमेशुभे १९ दृशयोजनविस्तीर्णं नीलजिम्

प्रे-
४२

६६

५२

तसंनिभैः धर्मज्ञो धर्मशीलश्च धर्मयुक्तो हि यो यमः १० मयद्भयाय युक्तानां धार्मिकाणां शुभावहः संदमाहृतं
संयोगे रत्नवैविधियैस्तथा ११ व्याख्याभिर्बहुभिर्पुक्तः शोखवादित्रनिखनैः पुरमध्ये प्रवेशो तु वित्रगुप्तस्य वै
ग्रहं १२ पंचविंशतिसंख्यातं योजनानां तु विस्तारत दृशोक्तिं महद्दिव्यं लोहप्राकारवेष्टितं १३ प्रतोलीश
तसंचारिपताकाशतशोभितं दीपिकाशतसंकीर्णं गीतध्वनिसमाकुलं १४ चित्रितं वित्रकुशलैश्चित्रगुप्त
स्य वैश्वकं मणिमुक्तामये दिव्ये आसने परमाद्भुते १५ तत्र स्थो गायत्यायुर्मानु तरेषु च नमु
द्यतिकथं खित्सुवृते दुतेपि च १६ ये धेनो यार्जितं यावत्सर्वं तद्विद्वितस्य तत दृशा दृशो परहितं कृतं कर्मलि
खत्यसौ १७ चित्रगुप्तालयाद्याच्यो ज्वरस्यास्ति महाग्रहं दृष्टिगोवापि शूलस्य लूताविस्फोटकस्य तु १८
पश्चिमे कालपाशस्य त्वजीर्णस्यास्तेस्तथा मध्ये पांडुतरे ज्ञेया तथैवान्या विश्वचिका १९ ईशान्या वै शरी
र्तिस्यादाग्रे य्यां चैव मूर्ध्ना अतिसारस्य नैऋत्ये वायव्या दाहसंज्ञकः ३० एभिः परिष्टुतो नित्यं चित्रगुप्तः सति
ष्ठति यत्कर्म कुरुते कश्चित्तत्सर्वं लिखते तसः ३१ धर्मराजस्य वै गेहा दैत्या ताह्यं सतिष्ठति तत्र तिष्ठंति पापिष्ठाः
पच्यमाना नराधमाः ३२ यमदूतैर्महापाशैः हन्यमानाश्च मुद्गरैः बध्यंते विविधैर्घातैः पूर्वकर्मकृते नराः
३३ नानाप्रहरणाग्रेस्तनानायेनैस्तथा परे छिद्यंते पापकर्माणाः ऋक्चैः शूलतोमरैः ३३ अन्ये श्वज्वल

प्यष्टि

राम
४२

मानैस्तत्रंगारेः परितोमशं पूर्वकर्मविपाकेन क्वापते लोहपिंडवत् उपसिंसाचान्येधराष्ट्रकुठारेणावकर्त्ति
 ताः केदमानाश्च द्रव्यते पूर्वकर्मविपाकतः ३६ केचिद्गुडमये पाके सैलेयाके सथापरे हन्यते यमदूतैश्च पापि
 ष्ठाः सुभक्षनराः ३७ कृणानि प्रार्थयन्त्येदेहि देहीति चासकृत् यमलोके मया दृष्टो मम स्वभक्षितं त्वया ३८
 इत्येवं बहुशस्तार्पनरक्ताः पापिनोऽस्मताः किमिभिर्विस्तरं प्रोक्तैः सर्वशास्त्रेषु भाषितैः ३९ दानोपकारं कृत्या
 मिशास्त्रदृष्टं खगोत्तम कृतेन येन सुलभः स्वर्गलोकः सुखावहः ४० इति श्रीगुरुद्वारा रोप्रेतकल्पे विश
 तिमो ध्यायः १० श्रीभगवानुवाच शृणु तार्पयथा न्यायधर्माधर्मस्य लक्षणं सुकृतं दुःकृतं च नारायणमग्रे
 धावति धावति १ कृते तपः प्रशंसति त्रेतायो दानमुत्तमं क्षापरे यज्ञदानं च दानमेकं कलौ युगे १ गृहस्था
 नोऽस्मत्तो धर्मोऽत्तमानां विचक्षरोः इष्टापूर्तौ स्वशक्त्या हितं कर्तुं नास्ति पातकं ३ वृत्तास्तु रोपिता येन श्री
 रामेण जलाशयाः यममार्गे भवंत्यग्रे सुखं याति समानवः ४ हिमे तुषारशीताभ्यां पीयते न यमालये
 तप्यमानः सुखं याति इधना निदराति यः ५ तस्मा विभूषिताश्चैव गंधपुष्पसमन्विताः भूमिदाश्च सुखं या
 तिसर्वकामैः प्रपूरिताः ६ सुवर्णमणिमुक्तादिवस्त्राणाभरणानि च तेन सर्वमिदं दत्तं येन दत्तावसु

प्रं
४३

धरा ७ यानि यानि च दाना निदत्तानि भुवि मन्त्रैः यमलोके यथैतानि तिष्ठन्त्येषां समीपतः च व्यंजनानि विचि-
त्राणि शिवाभ्युपभोग्यानि यानि च विधिना ददते पुत्रः पित्रे तदुपतिष्ठते ८ आत्मा वै पुत्रनामा सि पुत्रस्त्राता
यमाजये तारयेत्पितरं द्यौरात्तेन पुत्रं प्रचक्षते १० अतो देयं च पुत्रेण आश्चमाजननावधि अतिवा हयस्तथा
प्रेतो भोगान्वैलभते हि सः ११ दद्यामानस्य देहस्य स्वजनैर्योजितं जलिः दीयते प्रेत रूपो सौ प्रीतो याति पुमा-
नये १२ अपक्वे मन्मथे पात्रे दुग्धं दद्याद्दिनत्रयं काष्ठत्रयं गुरोर्वध्वा प्रीत्यै रात्रौ चतुष्वथे १३ प्रथमं द्वि-
द्वितीये च तृतीये च तथा खग आकुरास्तुः पिवेद्दुग्धं प्रेतो वा पुवपुर्धरः १४ चतुर्थे संचयः कार्यः सह
सर्वे श्रुगोत्रिभिः ततः संचयनादूर्ध्वं मंगस्य र्शो विधीयते १५ द्वितीये च तृतीये च चतुर्थे वापि साग्निकैः अ-
स्त्रि संचयनादूर्ध्वं दद्याद्वा हजलोजलीन १६ न पूर्वाह्ने न मध्याह्ने न पराह्ने न संधिषु गत्वा तु प्रथमे
यामे दद्याद्वा हजलोजलीन १७ पुत्रेण दत्ते सर्वे पिगोत्रिणो हितवांधवाः स्वजात्यैः परजात्यैश्च देयो
हा हजलोजलिः १८ निवृत्ताश्च यदाती रात्रौ काचारस्तदा भवेत् पंचत्वे च गते शूद्रे यः काष्ठं नयते चित्तं
१९ अनुव्रजेद्यदा विप्रस्त्रिणमशुचिर्भवेत् त्रिगत्रे च ततः पूर्णे नदी गच्छेत्समुद्रां २० प्राणायामश्च
न कृत्वा यत्तं प्राश्य विष्णु धृति शूद्रो गच्छति सर्वेषु वै शपस्त्रिषु दयोः परः २१ गच्छति स्वीयवर्गेषु हातुवि

राम
४३

प्रोजलांजलिं अधरोत्तरवस्त्राभ्यां वस्त्रग्रथिंच दाययेत् २२ एकवस्त्रो ददेद्भूतादर्भांमिच्छुजतांजलिः
 कृते पश्चाद्विधातव्यं दंतधावनपूर्वकं २३ तजंति गोत्रिणाः सर्वे दिना नि द्वाकात्रपय जलांजलि
 यदा दत्तं गच्छति द्विजसत्तम २४ यस्मिंश्चापि मिलेद्यस्तु अध्वन्यापि गृहे पि वा विशेषस्तु तत्स्थ
 नाद्विधिश्च विहितो बुधैः २५ स्त्रीजनश्चाग्रतो गच्छेत् सृष्टो नरसंचयः आचमनं विधातव्यं पाषा
 णोपरिसंस्थितैः २६ गोत्रिभिर्न च कृतव्यं गृहान्नेन च भोजयेत् पत्रावल्याचमुंजीत उत्तमान्त्रे वि
 वर्जयेत् २७ मृतस्य च गुराणां ग्राह्याय मगायाः समुद्दिरेत् शुभभाशुभेन जल्येतां पूर्वकर्मोप
 संचिते २८ अलघ्वेन च देहेन भुक्ते सुहृत्तदुःकृते वायुरूपो भ्रमत्येव वायु कुड्यां सगच्छति २९
 दशाहकर्म क्रियया कुटी निषेचते ध्रुवं नवकैः षोडशांश्चादौ प्रयाति हि कुटी नरः ३० तिलै
 र्दमैश्च रूप्यं च कुटी कृतमंती भवेत् पंचरत्नानि वक्त्रे तु येन बीजं प्ररोहति ३१ यदा युष्मं स्यात्त
 दागर्भं न धारयेत् आदराच्च ततो भूमौ येन गर्भं प्रधार्यते ३२ यशुत्वेच्छा वरे चैव यत्र घ्रापि स
 जायते यत्र वैजं तु सत्यं नः आर्द्धं तत्रोपतिष्ठते ३३ विनाषारौ र्यथा लक्ष्मं पतनेन कदाचन या

कदाचन २

प्रे.
४४

५५

वज्जीवोनसंभूतस्तावतश्राद्धेनप्रीणति ३४ सुधाविभ्रममापन्नोदराहेयो नसर्पितः पिंडंतस्यत
दन्नेचआकाशेभ्रमतेतुसः ३५ दिनत्रयेवसेतोयेअग्नौवापिदिनत्रयेआकाशेवसतेत्रीणिहि
नमेकैतुवासके ३६ प्रथमेद्रिततीयेचपंचमेसप्तमेतथा नवमेकादशेअध्वमेतन्नवकमु
च्यते ३७ एकादशाहोद्धरितंप्रेतोदेशेनपाचितंचतुष्यथेत्यजेदन्नेपुनःस्नानंसमाचरेत् ३८-
एकादशाहोहस्पदद्यापिंडंसमंत्रके एकादशाहदारभ्यघटेसाग्नंजलान्वितं ॐ तिष्ठ
तेसर्वदेहेषुषष्ठाधिकशतत्रयं उदकंभेनपुष्टानिभवेत्यस्त्रीनिदेहिना ४० तस्माच्च
हीयतेकुंभः प्रातिप्रेतस्यजायते शय्यादानंप्रशंस्यतिसर्वदेवादिजोतमाः ४१ अःनि
संजीवितंयस्मात्पश्चात्कोनुप्रदापयेत् सोवृद्धधुःपितातावधावज्जीवन्निर्मानवः ४२
मृतान्नामंतदेतात्वाक्षणातस्त्रेहोनिवर्त्तते ४३ तस्मात्सिंचारत्मनोबंधुर्यजानेन्मुहु
र्मुहुः ४३ जीवन्नपीतिसोचित्पुत्रैश्चममनुस्मर्त्तुं मृतानांकः सुतोदद्याच्छय्या
सुनासाप्रदादात्मपीदहोः चैवस्यतानि ४४ एवंज्ञानंनिदेहस्वहस्तेनैवदाप ४४

आहि ३२२

वाखगश्रेष्ठ

-येत तस्माच्छुष्यासमासाघसारसमयो द्वा ४५ हेतुपत्रवितोरम्यो हेमपदैरलंकृतो हंसतुलीपरिधिनाञ्च
 भशोर्धोपधानको ४६ आच्छादनपटीयुक्तो गंधधूपादिवासितो तस्योत्सृष्टा य्यहेमच हरिलक्ष्म्यासमन्वि
 ते ४७ घृतपूर्णच कलशतत्रैवपरिकल्पयेत विज्ञेयोगरूडप्रीत्येसनिद्राकलशो बुधेः ४८ तांबूलकुं
 कुमहोदकपूर्णगुरुचंदनं दीपकोषानहकुत्रवामरासनभाजनं ४९ पश्चैषु स्थापयेत् शक्त्यासप्त
 धान्यानिचैवहि शयनस्थस्यभवतिय धञ्चैवोपकारकं ५० ऋगारकारकादर्शयेचवर्णावितानकं रा
 य्यामेवंविधोक्तत्वात्रास्मणायनिवेदयेत् ५१ सपत्नीकाय संपूज्यखलोकसुखदापिना वस्त्रैः सुशो
 -भनेः पूजाचोलकं परिधापयेत् ५२ कर्णाकटौ गुलीबाहुभूषणौ श्चित्रभूषणौ गृहोपकरणौ युक्तौ ग
 हंशय्यासमन्वितं ५३ ततश्चार्धः प्रहातयः पंचरत्नतिलाक्षतैः यथाकृत्स्नतदीपाहि अश्रून्पात्तीर
 सागरे शय्याभूयात्तथाऽश्रून्पासमजन्मनिजन्मनि दत्तैर्वंतुतल्यममलंक्षमायचविसर्जयेत् त
 द्वाचैकादशाहेतुविधिरेष प्रकीर्तितः ददाति यद्विधमर्थं बाधको बाधवे मते विशेषमत्रपक्षे तु
 कथ्यमानं मया मणु उपयुक्तं च तस्यासी घृत्तिविघ्नगृहे पुरातन्यगात्रे च यत्नं प्रवृत्तं वाहनभोज
 ने अभीष्टं यच्च तस्यासी तत्सर्वं परिकल्पयेत् स्थापयेत्पुरुषं हैमं शय्यापरिसुखं बुधः पुजयित्वा

प्रदातव्यामृतशय्यां योहिता पुरंदरगृहे सर्वसूर्यपुत्रालये तथा ६० जुपतिष्ठेत्सु जंसोशय्यादानप्रभाव -
 तः पीडयेति न ते यो म्याः पुरयाभाषणाननाः ६१ न घर्मेणानशीतेन बाध्यते क्वचित् शय्यादानप्र ननरः २
 भावेण प्रेतो मुच्येत वैधनात् अपि पापसमायुक्तः स्वर्गलोकां समाकृति विमानवरमारुढः सेव्यमानो
 शरीरगतीः आभूतसं वैयावन्तिष्ठेत्यातकवर्जितः ६४ न वक्तव्योऽशश्राद्धं शय्यां सेवत्स रंतथा भ
 त्तुर्या कुरुते नारी तस्याः श्रेयोघनं तर्क ६५ उपकाराय सा भर्तु जीवती न तथा मृता उद्धरे जीवमाना
 सा भर्तु सत्यवती सती ६६ स्त्रीणां दद्याच्च शयने हेमकुंकुममंजमं वस्त्रं भूषा तथा शय्या सर्वमेतदि
 दाययेत् ६७ उपकरणं पत्त्रिणां यत्किंचिद्विधते गृहे भूषणं गात्रसेलयेव सुभोगादिकं च यत् त -
 त्सर्वमेलयित्वा वस्त्रे स्त्रे स्थाने निवेशयेत् पूजयेत् लोकपालांश्च ग्रहान् देवीं विनायकं ६८ ततः शु
 क्लां वरः स्नात्वा गृहीत्वा कुसुमांजलिं इमं मंत्रं समुच्चार्य श्रीविष्णोः परतो बुधः ७० प्रेतस्य प्रतिमां
 या सर्वोपकरणैर्धृता सर्वरत्नसमायुक्ता तव विप्रनिवेदिता आत्मा शंभुः शिवा गौरी शक्रः सुरग
 त्तोः सह तस्माच्छय्या प्रदानेन आत्मा घेष प्रसीदतु ७१ आचार्याय प्रदातव्या ब्राह्मणा य बुद्धे राम
 विने गृहीत्वा ब्राह्मणः सोऽपि कोदादिति प्रकीर्तयेत् ७३ ततः प्रदक्षिणी कृत्य प्राणिपत्यविसर्जयेत् ४५

क्षि१

विधिनायेनवैपतिन एकाएकस्पष्टापयेत् ७४ बहुभ्योनप्रदातव्यं गोर्गृहशरपनं स्त्रियः विभक्ता
 दक्षिणाघेतदातारं पातपत्यधः ७५ एवं यो विविस्तरे तोर्त्य शृणु तस्यापि यत्फलं साग्रेवर्वशते दिव्ये स्व
 र्गलोके महीयते ७६ यत्पुण्यं तु व्यतीपाते कार्तिके यत्तथैव च तद्धारका यो कुरुते चैव द्रसूर्यग्रहे तथा
 ७७ प्रयागे नैमिषे यच्च पुष्करे चार्बुदे तथा गङ्गाया यमुनायां वसिंधुसागरसंगमे ७८ शय्यादानं च स
 र्वेषां अतिरिक्तं भवेद्भुवि ददाति ब्राह्मणेभ्यो यः पितृणां प्राणाने सदा ७९ शय्यादानं प्रभावेण घभीष्ट
 फलमागमवेत् यत्रासौ जायते प्राणी भुंक्ते तत्रैव तत्फलं ८० कर्मक्षये हितो याति मानवः शुभद
 शीनः मस्रधनी च सर्वज्ञः सर्वशास्त्रविचक्षणाः ८१ पुनः स याति वैकुण्ठं मृतो सौ नरपुंगवः दिव्यं
 विमानमारुह्य शरोभिः समावृतः ८२ अहोसौ हव्यकव्येषु पितृभिः सह मोदते अष्टकासु कृतं ८३
 अमावास्यादिने तथा ८३ मघायां पितृपर्वेषु सत्यं वापदि वा बहु तदक्षयं भवेत् सर्वनात्र कार्या वि
 चारणा ८४ शृणु तार्क्ष्य यथा न्यायं प्रेतत्वे पितरो यदि नोपतिष्ठन्ति श्राद्धानि सपिंडीकरणां विना
 ८५ सपिंडीकरणां कार्यं संपूर्णं येन संशयः आघंशवविशुद्ध्यर्थं कृत्वा चैव त्रिवोऽशोर्ददं पितृपंति

दे

श्री ४

विद्यावेदशास्त्रज्ञानं ^१अग्निमान्साग्निकः ^२सदाचारवानपिपितृयज्ञश्चाहुंनकुर्यात् ^३सपितृहापिपितृकं ^४४

त्रे.
४६

५६

विश्वधर्म्यं शतार्द्धेन तु योजयेत् वद्विप्राय्याग्रतः कुर्यात् अद्वेयस्य सपिंडता च सांप्रतं साग्निकैः कार्यं द्वा
दशाहे सपिंडनं अस्मिन्ने योगयाश्चाहुंश्चाहुं चोपरपात्तिकं च अष्टमध्येन कुर्यात् सपिंडीकरणं वि
ना अमावास्या ममावास्यां सयस्मात्कुरुते क्रियां च पत्यस्तु वक्षः सुस्तासामेका पुत्रवती भवेत्
सर्वास्ताः पुत्रवत्यः सुस्तेनैकेन न संशयः ६० न च विधाग्निमान्साग्निकः पितृयज्ञं समाचरेत् अनाचा
रात् भवेत्पापी पितृहासो भिजायते ६१ मृतं भर्तृरिया नारी प्राणांश्चैव परित्यजेत् भर्तृवहिसमेत
स्या अग्निं कुर्यात् सपिंडनं ६२ विप्रेणाकापिया व्यूढा वैश्या च हविष्या पिवा चैतत्सो वै पितुः काश्चि
त्कुर्यात् पुत्रसपिंडनं ६३ विप्रेणैव प्रमादेन शूद्रो घृदा हिताय हि एकोदिष्टं पितुः आहुंसातेनैव
प्रयोजयेत् ६४ अन्ये तु दशये जाताः सुता वार्ता चतुष्टये ते ता सुता सुयोक्तव्याः सपिंडीकरणे स
हा ६५ अन्वष्टका सुयतश्चाहुं यतश्चाहुं वद्विहेतु कं पितुः पृथक् प्रदातव्यं स्त्रीषु पिंडं सपिंड
ने ६६ पितामहासमे मातुः पितुः सह पितामहेः सपिंडीकरणं कुर्यादिति तार्ह्यमतं मम ६७
अपुत्रायां मृतायां तु पतिः कुर्यात् सपिंडनं श्वश्रूभिस्तिसृभिः सा ^४सर्वधर्मणो योजयेत् ६८ न

र्ध्वं

राम
४६

पुत्रोस्तिनमर्त्ताचस्त्रीणां तर्ह्यसपिंडने कारयेद्यद्विसमये भ्रातृजायाथ देवरः ८९ पतिपुत्रविहीना
 नांगोत्रीनास्तिनदेवरः एकोद्विष्टेन दातव्यं परेणासह भ्रातृभिः १०० अज्ञानाद्भूमतो वापिन कृतं वै
 त्सपिंडने नवकं षोडशश्राद्धमेकाहं कारयेद्बुधः १०१ धर्मपुत्रलोकं कृत्वा धर्मिना दाहयेद्बुधे अ
 भिः पुत्रेणादातव्यो न कुर्वीत पिता सुते १०२ अतिस्नेहान्न कर्त्तव्यं सपिंडीकरणं सुते विधत्ते बहवः
 पुत्रा विधिरेषः समाचरेत् १०३ नवश्राद्धं सपिंडत्वं श्राद्धान्यन्यानि षोडश एकैर्नैव तु कार्याणि स
 विभक्तधनैरपि १०४ अंतेष्टिं कुरुते वै कर्त्तव्यं विभिः समुदाहृतं विभक्तैश्च पृथक् कार्या क्रिया सा
 वात्सरी सुतैः १०५ एकैकेन च कर्त्तव्या पुत्रेणाविनता सुत यस्तैतानि न दत्तानि प्रेतश्राद्धानि षोड
 श १०६ प्रेतत्वं सुच्छि रंतस्पदतैः श्राद्धशतैरपि भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिंडः शिष्य एव वा १०७
 सपिंडीकरणं कुर्यात् पुत्रहीने नरे खग सर्वेषां पुत्रहीनानां यत्ना कुर्यात् सपिंडने १०८ अविजः
 कारयेद्वापि पुरोहितमथापि वा मृते पितर्यद्दमध्वे उपरागो यदा भवेत् पार्वरांस्तुतैः कार्यं श्रा
 द्धं नो दीमुखं खग तीर्थं श्राद्धं गया श्राद्धं श्राद्धमन्येषैतर्कं अद्धमध्ये न कुर्वीत महागुरुविपत्ति

प्रे-
४७

५७

पिता

सु पद्मकेषु गजकायामयनादिषु गादिषु १११ पितृपिंडेन दातव्यं सपिंडीकराणां विना यज्ञनाथस्य दा-
तव्यं देवादीनां तथैव च ११५ असवर्णे घृष्टमध्ये पितृभ्य इति देवताः पितृभ्योऽपि हिय दत्तमर्घं विंडविव-
र्जितं ११२ तत्र सर्वं पितृर्दानमेव मंत्रउदाहृतः देवानोऽपि तरो देवाः पितृणां मृषयस्तथा ११४ मघीराणां
पितरो देवाः पिता जपति तेन वा पितृदेवमनुष्याणां यज्ञनाथो विभुवैभवात् ११५ यज्ञनाथस्य यदत्तं
तदत्तं सर्वदेहिनां मृतेऽपि तर्षष्टमध्ये यः आर्द्धं कुरुते द्विजः ११६ सप्तजन्मकृते पापं हहते नात्र संश-
यः प्रेतीभूतास्तपितरो लुसपिंडोदकक्रियाः ११७ भ्रमंति वायुना सर्वं हृत्य उग्रो परिपीडिताः पि-
तरि प्रेतमापन्नैर्लुप्येते मातृकाः क्रियाः ११८ अथ सातुर्विपत्तिः स्यात्पितृकार्येन लुप्यते मृतामा-
ता विष्टे जीवते च पितामही ११९ सपिंडेन तु वैकुर्वीत्य पितामहासहेव तु सत्यं सत्यं पुनस्तार्क्ष्यं
यतां वचनं मम १२० पिंडेन मीलितो ये यो मृतानां पूर्वजैः सह नोयति ष्टुति तेष्वां वै पुत्रैर्दत्तमने-
कधा १२१ हंतकारस्तद्देशे आर्द्धं नैव जलं जलिः तस्मात्तार्क्ष्यं पुनैः कार्यं सपिंडीकराणां पितुः १२२
इति श्री गरुडपुराणे प्रेतकल्पे सपिंडीकरणानामेकविंशति तमोऽध्यायः २१ गरुड उवाच अ-
परं मम देहं कथयस्व जनार्दन पुरुषस्य च कस्यापि मातापयं च त्वमागता १ पितामही जीवतीति

सं

राम
४७

तथैवप्रपितामहो ह्यप्रपितामहोतद्वत्मातृसक्तः पितातथा १ पितामहस्तथा वदस्तद्वत्प्रपिता
 महः केनसामेल्यतेमाता कथयैतन्ममप्रभो ३ श्रीभगवामुवाच पुनस्तत्प्रवक्ष्यामि सपिंडीकरणां
 एवममपलीमहात्मनीः सैवास्यामेल्यते ध्रुवं ४ त्रयः पिंडभुजो ज्ञेयास्त्यजकाश्च त्रयः स्रताः त्र
 यः पिंडानुलेपाश्च दशमः पिंडसंनिभः ५ इत्येते पुरुषाः ख्याताः पितृमातृकुलेषु च त्रये धजमा
 नस्तदशपूर्वांश्च दशपरान् ६ सपिंडीसंभवेष्टादौ सपिंडी करणोक्तते अस्त्यस्त्यजको ज्ञेयो वदस्त
 प्रपितामहः ७ अति कस्त्यजको यस्तुलेपकः प्रथमो भवेत् लेपकस्त्वेति मोयस्तु संभवेत् संक्ति संनि
 भः ८ यज्ञमानो भवेद्देको दशपूर्वांश्च दशपरान् इत्येते पितरो ज्ञेया एकविंशति पूर्वजाः ९ पिंडभुजो
 विंडस्त्रीश्च पिंडत्यक्तास्त्रयोमताः त्रयः पिंडानुलेपाश्च दशमः पिंडसंनिभः १० विधिन्य कुरुते यस्तु
 संसारे श्राद्धसुत्तमे जायते नानसंदेहः श्राणुतस्यापि यत्फलं ११ पिता ददाति पुत्रांश्च गोधनं च पि
 तामहः हेमहाता भवेत् सोऽपि यस्तस्य प्रपितामहः १२ दद्यादियुलमन्नाज्यं वदस्तु प्रपितामहः क
 ते श्राद्धे गुणास्तेते पितरां तर्पयतो तथा १३ भोजकास्त्यजकाश्च वलेपकाः ये क्ति संनिभाः एतावन्तः

प्रे- ४८

ध्रु २

५४

क्षे ४

३२

ध्रु २

गम ४८

कुलेक्षेयाः पितरोस्त्रे कविंशतिः १४ यस्मिं सस्तमर्त्ये वैष्टिन्नाचेत्संततिः खगः सवसेन्नरके घोरेपंके
ममः करीयथा १५ यो न्येतरेषु यो पत्रवत्तपत्ती सरीस्पेः न संततिविनाशो त्रमुच्यते नरका १६ आचा
यस्तस्य शिष्यो वा यो हरेपि हि गोत्रजः नारायणवर्जिकुर्यात्तस्योद्देशे न भक्तिमान् १७ विभुदः सर्वपापे
भ्यो मुक्तः स नरका १८ सर्गे संवसते तार्ह्यनात्र कार्या विचाराणां १९ आहो हत्वा धनिष्ठा च पतन्
हन्नयं च कं रेवत्यंतं सदा दुष्टं मश्रुभं सर्वदा भवेत् २० दाहस्तत्र न कर्तव्यो विप्रादिसर्वजातिषु ही
यते न जलं तत्र अश्रुभं जायते ध्रुवं २१ लोकयात्रानकर्तव्या दुःखरात्रैः स्वजनैरपि पंचका
नंतरं तस्य कर्तव्यं सर्वमन्यथा २२ पुत्राणां गोत्रिणां तस्य संतापोऽप्युपजायते गृहे हानिर्भवेत्तस्य
ऋतेषु मृतश्च यः २३ अथवा त्रुमध्यं च दध्नश्च विधिपूर्वकः क्रियते मानुषाणां च स घञ्चा
हृतिका २४ सघाहृतिं चरं पुण्यं तीर्थं तदा घृतं तमे विप्रैर्विनिर्दिष्टमतः कार्यो विधिर्मन्त्रपु
रः सरः २५ शवस्य च समीपं वक्षिष्यंते पुत्रलास्ततः दममयाश्च त्वारः शिष्या मंत्राभिर्मन्त्रिताः
२५ ततो ह्यश्वकर्तव्यस्तैश्च पुत्रलैः सह सुतकोत्तेतदा पुत्रकुर्यात्कर्तव्यं मुत्तमं २६ पंचके

ह

पे २

धुम्रतोयोसौनगतिलभतेनर तिला ~~अ~~ अहिरापेचतसुदिनपद्यते दहेत १० विप्राणां दीयते सने सर्वे
 पद्मनाशनं सूतकोते च सत्यसुवैः सप्रेतो लभते गतिं १८ भाजुनोपान हो ह्वं हे मा मुद्रा च वाससी
 दक्षिणा दीयते विप्रैः सर्वपात कनाशिनी १८ वालो बहो सुवापि येष के पुमृतश्च यः विधानं योन
 कुर्वीत विघ्नस्तस्य प्रजायते ३० अष्टादशौ वं वस्तुनि प्रेत आ देवि वज्रयेत् आशिषो द्विगुणादभाः
 स्वस्त्यस्तप्रणावस्तथा ३१ अग्नौ करणमुच्छिष्टं आध वै वैश्व देविकं विकिरं न स्वधा कारं पितृश
 न चोच्यते अनुशष्टं न कुर्वीत नावाहनमथोत्तमकं आसीमाते न कुर्वीत प्रदक्षिणा विसर्ज
 ने ३३ न कुर्यात्तिलहोमं च द्विजः पूणां हतिं तथा न कुर्याद्देवैश्च देवैश्च कर्त्ता गच्छत्यधोगतिं ३४
 मलिन आध संज्ञेति पूर्व षोडश कारपय स्त्राने चार्धपथे तीते सितायां शवहस्तके ३५ शमश
 नवासिभूतेभ्यः पंचमै प्रातिवेश्मकं षष्ठं संचयनं चैव दशपिंडादग्नौ ३६ आघं षोडशकं
 चैतत्प्रथमं पटिकीर्तितं अन्यत्षोडशकं मध्ये द्वितीयं श्यणुकारपय ३७ कर्त्तव्यानीह विधिना
 आदान्येकादशानि च ब्रह्मविष्णुशिवाद्यंतुतथान्यद्द्वयं च ३८ एवं षोडशकान्माहुः

वा ३

ह ३

प्रे.
४८

दु५

५१

पुरातनविदोविदुः द्वादशप्रतिमासाश्चान्येकादशौवत्तु विपत्तिसंभवंचैवद्वेदित्तेखगणोऽश
आघंशवविशुद्धार्थकृतान्यर्चविषोऽशं ४० पितृपंक्तिविशुद्धार्थशतार्धेनचपोर्ययेत् शतार्धे
आद्धहीनेचमेलितः पितृभीष्टहिचत्वारिंशतयेवाष्टआद्धेप्रेतत्रशोधनं सकृदशतार्धेनस
भवेत्पितृसंनिभः ४२ मेलनीयस्त्वपितृभिः सद्भिः आद्धेनतत्त्वतस्तेन्याशबनिर्गमेश्वभयेस्या
द्वयंशवनेनमुच्येत दुःस्थशर्शुर्गतिर्भवति शवच्छेदेनसहितंकरचरणवैधनंतचकर्तव्यं एवंचेन्न
विधानेविधीयतेतत्पिशाचपरिभवंसंजाततेग्राममध्येस्थितेप्रतेप्रीयतेभुज्यतेकृपा तंदन्नंमोसवत्
शेयंततौयैरुधिरोपमं ४३ तौब्रूतदंतंकाष्ठंचभोजनंकरतुसेवनं ग्राममध्येस्थितेप्रेतेतद्यथेज्ञाति
धर्मतः ४४ ज्ञातिसंबन्धिनामेवैव्यवहारखगेश्वरविलुप्यज्ञातिधर्मंचप्रेतपायैःसलिय्यते ४५ इति
श्रीगरुडपुराणेप्रेतकल्पेद्वाविंशतिमोध्यायः २२ गरुडउवाच कस्मादशंनपुरापमक्षय्यगतिहा
यर्क स्वर्गहंचपरित्यज्यतीर्थेवेधियतेचयः १ अप्राप्यतीर्थेप्रीयेतगृहेर्मत्सुवशंगतभूत्वाकुटीचरो
यस्तुसकोतिमवाप्नुयात् २ सन्यासंकुस्तेयस्ततीर्थेवापिगृहेपिवा कथेतस्यप्रकर्तव्यमप्राप्यनिधने

गा

कि

राम
४८

पिचां ३ निषमे चेत्कृते देवचित्तभंगो हि जायते केन तस्य भवेच्छुद्धिर्किं कृते रक्षते प्रमो ४ श्रीभगवानुवाच
 कृत्वा निरशनं यो हि मृत्युमाप्नोति मानवः मामुद्योतनुमुत्सृज्य मम तुल्यो विराजते ५ यावत्पहानि जीवेत ब्र-
 ते निरशने कृते कृतमिस्तानि तुल्यानिसमा सवरदक्षिणो ६ तीर्थे गृहे वा सन्यासं नीत्वा चेत्त्रियते नरः प्रत्य
 हलभते सोऽपि पूर्वोक्तद्विगुणं फले ७ महारोगोऽप्यतौ चेद्गृहीतेऽनशने मृतः पुनर्न जायते रोगो देवलो
 के विराजते ८ आतुरोऽयस्तु सन्यासं यदि गृह्णाति मानवः नापुनर्देहसंबन्धो देववत्स विराजते ९ अहम्य
 हनिता त्वं ब्राह्मणानां च भोजनं तिलपात्रे यथाशक्ति दीयदानसुरार्चनं १० एवं कृतं स्पृष्टं ते पापा
 न्मुखावचानि च मृतो मोक्षमवाप्नोति यथा सर्वमहर्षयः ११ तस्मादनशनं पुण्यं वैकुण्ठपदं कं ख
 स्त्वावच्छेत्वा तुरेवासाधयेन्मोक्षलक्षणां १२ पुत्रदाशदिसं त्यज्यतीर्थं व्रजति यो नरः ब्रह्माद्या देवतास्त
 स्य पुष्टिं तृष्टिं च कुर्वते १३ यस्तीर्थसमुखो भूत्वा व्रतेऽनशने कृते त्रियते चेदंतरालेऽपि ऋणां मंडले च
 सेतु १४ व्रतं निरशनं कृत्वा स्वर्गं हेऽपि मृते यदि मम लोकमवाप्नोति संदेहो नात्र काश्यप १५ अन्नैव
 वतथा तोयं परित्यज्य मृतो यदि यः पिवेत्पादतोभयः स पुनर्जायते कलौ १६ सन्यासी न तीर्थं गतं रक्षं
 तिव न देवताः मम दूता विशेवा याम्यास्तस्य न चोक्तिकं १७ तीर्थं सेवी न रोगस्तु स भवेद्भूतकिल्बिषः

प्रा

प्रे.

५०

सू. ३

तत्र म्रियेत दद्येत सती र्थफलभाग्यवेत्त सेवितेपि सदा तीर्थे अन्यत्र म्रियते यदि शुद्धदेशे कुले धीमा
 न्समवेद्वेदविद्विजः १८ कृत्वा निरशने तीर्थे पुनर्जीवति यः पुमान् स ब्राह्मणान् समारुह्य सर्वस्वतत्प
 रित्यजेत् १९ वांशायणां चरेत्कुरु अत्र ज्ञातश्च तैर्दिजेः अनन्तं न वदेत्पश्चात्सर्वतीर्थमर्माचरेत् २१
 तीर्थे गत्वा च यः कोपि पुनरायाति वै गृहे अत्र ज्ञातः शुभैर्विप्रेः प्रापश्चित्तमश्नाचरेत् २२ दत्त्वा सुव
 र्णाहारानि गोमहीगजवाजिनः तीर्थे यदि लभेधस्तस्य काले सभाग्यवान् २३ गृहात्पचलितस्ती
 र्थमरणो समुपस्थिते पदे पदे तु गोदानं लभते नात्र संशयः २४ गृहे तु यत्कृतं पापं तीर्थे स्नाने विशु
 द्ध्यति तत्र गत्वा तु दानानि अक्षय्यानि सदा खग २५ कुरुते तत्र पापं वै क्षुद्रलेपसमं हितं क्लिरेप
 त्सनात्र संदेहीया वच्चंद्रदिवाकरो २६ आतुरे सति दातव्यं निधनैरपि मानवैः गावस्तिलाहिरण्यं
 च ससाधान्यानि काश्यप २७ दानवतं न रं दृष्ट्वा सर्वे दृष्ट्वा दिवौकसः ऋषिभिः सिद्धगंधर्वैश्चित्र
 गुप्तेन सर्वदा २८ आत्मापतं धनं यावत्तव द्विषे संमर्ययेत् पराधीनं मृते सर्वं कृपया हि ददाति चेत्
 २९ पितृदेशे न येन धनं विप्रकरोषितं आत्मनः साधने तेन कृतं पुत्रप्रयोजकैः ३० पितुः शतगु
 णां पुण्यं सहस्रमातुरे वच भगिन्ये शतसाहस्रं सोदरे दत्तमस्तय ३१ यदि लोभान्नयच्छंति काले च

राम
५०

तुरसंज्ञके मत्ताः शोचन्ति ते सर्वे कर्षाः पापिनस्त्वमे ३२ अतिक्लेशेन लब्धस्य प्रकृत्या च वलस्य च
 गतिरेकैव विवर्तस्य दानमन्यद्विपन्नयः ३३ मत्सुः शरीरगोप्ता रं वसुरत्नं वसुंधरा इन्द्रादिराणी वहसति
 स्वयति पुत्रवत्सलं ३४ उदारो धार्मिकसौम्यः प्राप्नोति विपुलं धनं तदा वसन्त्यतात्मानं विवर्तवत्तमपि धृ-
 वं ३५ न चैवोपद्रवास्तस्य मोहजालेन चैव हि मत्सुकालेन च भयं यमदूतसमुद्भवं ३६ समाः सहस्रा
 शिखसप्त वैजले दृशे कमग्रौतयने च यो उश महाह्वेषश्चिरशीतिगोम्रहे घनाशने भारतचाक्षयाग
 तिः ३७ इति श्री गरुडपुराणे प्रेतकल्पेऽनशनकथनं नाम त्रयोविंशतिमोऽध्यायः ३८ गरुड उवाच
 उदकुंभप्रदानं मे कथय स्वयथा तथं विधिना केन दातव्याः कुंभास्ते कति संख्यया १ किंलक्षणाः के-
 न पर्यायैः कस्मै देया जनार्दन कस्मिन्काले प्रदातव्याः प्रेततः क्षिप्रदायकाः २ श्रीभगवानुवाच सत्यं
 तात्पर्यं प्रवक्ष्यामि उदकुंभप्रदानकं प्रेतोद्देशेन दातव्याः अन्नयानी पुष्परिताः ३ विशेषेण महाप-
 क्षिप्रप्रेतमुक्तिप्रदायका दादृशा हे च वरामासे त्रिपक्षे चापि वत्सरे ४ उदकुंभाः प्रदातव्या यममार्ग-
 सुखाय वै अहं न हनि दातव्या उदकुंभास्तिलैर्युताः ५ सुनिसे भूमिभागे तु पक्वान्नजलपूरिताः प्रेत

प्रे.
५१

५१

स्य तत्र शतव्यं भोजनं च यद्व्याहृतं सुप्रीतस्तेन हस्तेन प्रीतैर्याम्यैः सगं कृति द्वादशाहे विशेषेण उद्धुं
 भान् प्रयच्छति ७ विधिना तत्र संकल्प्य दानं द्वादशा संख्यया एकापि वर्धिनी तत्र पक्वान्न जल पूरिताः
 ८ विष्णु मुदिश पदातव्याः संकल्प्य ब्राह्मणो शुभे एको वैधर्मराजाय तेन तुष्टेन मुक्तिभाक् ९ वित्रगु
 साय चैवैकगतस्तत्र सुखी भवेत् षोडशीधाः प्रदातव्याः माषान्न जल पूरिताः १० उक्तांति आधमार
 भ्यश्चाद्य षोडशकस्य ते षोडश ब्राह्मणानां तु एकैकं तुष्टदाययेत् ११ एकादशा हात्प्रभृति देयानि
 त्रयधाः १२ पक्वान्न जल पूर्णा वायावत्संवासरं दिनं १३ जल पात्राणि दद्यान्नि दद्याद्दिघवकानि
 च एकैव वर्धिनी तत्र वंशपात्रोपरि स्थिता १४ वस्त्रैराद्या दितान्येव संयुक्तानि सुगंधिभिः ब्राह्मणोभ्यो
 विशेषेण जल पूर्णानि दाययेत् १५ अहमहनि संकल्प्य विधि पूर्वस्वगेश्वर ब्राह्मणा यकुलीना
 यवेदवृत्तविदेतथा १६ विद्याश्रुतवते देयं मूर्खे नैव कदाचन समर्थे वेदवृत्ता दोषा रणोत्तरा
 यि च १७ इति श्री गरुड पुराणे प्रेतकल्पे चतुर्विंशति मोध्यायः २४ गरुड उवाच दानेन वा
 - यतीर्थेन तयोर्मध्ये वदप्रभो केन मोक्षमवाप्नोति केन स्वर्गं वसेच्चिरं १ केनासौ धेते जंतुः स्वलो

राम
५२

५१

काद्रुमिर्मंडलं मानुष्यं केन लभते नरके केन मज्जति २ श्रीभगवानुवाच मानुष्यं भारते खंडे त्रयोद
 शसुजोतिषु तत्प्राप्य म्रियते जंतु पुनर्जन्मो न विद्यते ३ त्रयोध्यामथुरामायाकाशीकोतिखंडिका
 पुरीक्षारवती चैव सप्तैता मोक्षदायकाः ४ सम्यक्तमिति यो ब्रूयात्प्राणैः कंठगतैरापि मृतो मोक्ष
 पुरं याति न पुनर्जायते भुवि ५ सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयं बद्धं परिकरस्तेन मोक्षाय गम
 नं प्रति ६ कृष्णकृष्णेति कृष्णेति यो मां स्मरति नित्यशः जलं भित्वा यथा पद्मे नरकादुद्धराम्यहं
 ७ शालग्रामशिलायत्रयं च द्वारवतीशिला उभयोः संगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः ८ रोपणात्प्रा
 लनात्सेवाध्यानस्पर्शनकीर्तनात् तुलसीदहते पापे नृणां जन्मशतोद्भवं ९ ज्ञानं हृदे सत्यजले
 रागद्वेषमलापहेयः स्वातोमानसेनार्थे स न लिप्यति पातकैः १० न काष्ठे विद्यते देवो न पाषाणे कदा
 चन भावे हि विद्यते देवस्तस्माद्भावो हिकारणो ११ प्रातः प्रातः प्रपश्येति तुलसीमत्स्यघातिनः न
 ते वै कंठमायाति चित्तवृत्तिर्गरीयसी १२ याद्वक्त्रे प्रतीतिः स्यात्तादृक्फलं नृणां परलोकगतिस्त
 द्दृक् सूची सूत्रविचारवत् १३ ब्राह्मणार्थं गवामर्थं स्त्रीणां बालवधेषु च प्राणात्प्रागपरो यस्तस्यै

स्यात्

मोक्षमवाप्नुयात् १४ अनाशनेमृतोयत्कृतस्वैमोक्षमवाप्नुयात् दत्तादानानिविप्रैभ्यः सर्वैर्मोक्षमवा
 प्नुयात् १५ एतेवैमोक्षमार्गाश्च स्वर्गमार्गाश्च मेष्णु गोप्रहेदेशविधुसेमरणोरातीर्थयोः १६ जीवि
 तमरणोवापि द्वयेशितोपंडितः जीवितं दानभोगाभ्योमरणोरातीर्थयोः १७ वधेकोपि गवास्त्रीणां
 बालवधवधेषु च प्राणत्यागपरस्तात्स्वर्गवासंलभेद्विरं १८ हरित्तेत्रेभ्यगुह्येत्रेकुल्लेत्रे तथैव
 च प्रभासि श्रीसूलेपक्षिन् बुद्धेचत्रिपुष्करे १९ एतेषु च मृतोयत्कृतस्वर्गवसतिमानवः । ब्रह्मणोदि
 वसंयावत्ततः पततिभूतले २० वर्षवर्तिचयोदघाद्वा क्षणायकुटुंबिने सर्वकुलं समुद्धृत्य स्वर्ग
 लोकेवसेद्विरं २१ कन्यां विवाहयेद्यत्कृत ब्रह्मणो वेदविज्ञमं इन्द्रलोकेवसेत्सोपि स्वकुलैः परिवे
 दितः २२ वापीकूपतडागानामारामसुरस्येभ्यो जीर्णोद्धारं प्रकुर्वाणः पूर्वकर्तुः फलं भवेत् २३
 जीर्णोद्धारेण वातेषां तत्फलं द्विगुणं भवेत् शीतवातातपहरमपि पार्श्वकुटीरकं २४ कृत्वा विप्राय
 विमानुषे २५ यास्त्रीसवर्णसिंशुद्धमृतपतिमनुव्रजेत् साम्यतास्वर्गमाप्नोति वर्षाणां पूर्वसंख्या
 २६ पुत्रयौत्रादिकैस्तत्कृतस्वपतियानुरोहति लभेताबुभोस्वर्गकुलस्त्रीभिरलंकृतौ २७ कृत्वा पा
 दुषेप्रददतिकुटुंबि तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च यानिलोमानि २

इत्ये

राम
५२

यान्यनेकानि मूर्च्छोहमाती सदा प्रहालयति सर्वाणि पास्वपतिमनुव्रजेत् १८ तस्याप्यनुव्रताना
 ११ नाशयेत् सर्वकिल्बिषं स्वल्पं वा बहुलं वापि नित्यान्नं यः प्रयच्छति १८ चतुभिश्चामरैर्युक्तो वि
 मानेनाधिगच्छति यत्कृतं हि मनुष्येण पापमामरणोत्तिकं ३० स सर्वनाशमायाति वर्षं दत्ति प्र
 दानतः भूतभक्ष्यमविष्यद्यप्येजन्मत्रयार्जितं ३१ प्रहालयति तत्सर्वं विप्रकन्याप्रदानतः दश
 कूपसमावापी दशवापी समेसरः ३२ दशसरः समाकन्या दशकन्या समो द्विजः यो वापीनि
 र्जले देशो यो दाने निर्धने द्विजे ३३ प्राणिनां यो दयाधने स भवेन्नाकनायकः एवमादिभिरन्यैश्च
 सुकृतैः पुराणभागमवेत् ३४ एतत्ते सर्वमाख्याते स्वर्गमोक्षस्य साधनं फलुकार्यं परित्यज्य स
 ततः धर्मवान् भवेत् ३५ दानं दमो दया चेति सारमेतत्र यं भुवि दानं साधो ह रिद्रस्य शून्यालिङ्गस्य
 पूजनं अनाथप्रेतसंस्कारः कोटियज्ञफलैर्लभेत् ३६ इति श्री गरुडपुराणे प्रेतकल्पे दश
 पूर्वर्तनामपंचविंशोऽध्यायः १५ गरुड उवाच सूतकानां विधिं ब्रूहि स्यात्कृत्वा ममोपरि विवेकाय
 हिवित्तस्य मानवानां हिताय च १ श्रीभगवानुवाच मते जन्मनि पक्षो द्रसूतकं स्याच्चतुर्विधं च

प्रे.
५३

तुरागमविवर्तानां सामान्येन विवर्जितं २ उमयत्र दशाहानि कुलस्थाने विवर्जयेत्तदने प्रतिग्रहो
होमः स्वाध्यायश्च निवर्तते ३ देशं कालं तथात्मानं द्रव्येन्द्रियं प्रयोजनं उपपत्तिमवस्थां च सात्वा
कर्मसमाचरेत् ४ यस्तु वद्वि प्रवेशे तु देशोत्तरमृतेषु च स्नानं सचैलं कर्तव्यं सघः शौचं विधीयते ५
आमगर्भाश्च ये जीवा ये च गर्भा द्विनिःसृताः न तेषामग्नि संस्कारो नाशौचं नोदकक्रिया ६ शिष्यिनः
कारवो वैघाससीसासाश्च सूतिकाः राजानः श्रोत्रियाश्चैव सघः शौचाः प्रकीर्तिताः ७ सत्रतीमं स
पूतश्च आहिताग्निर्न पस्तथा पृतेषु सूतकं नास्ति यस्य नेच्छंति वाडवाः ८ प्रसवे च गृहस्थानां न
कुर्यात्संकरं द्विजः दशाहातश्च धर्तिमाता अवगाहपिताश्च विः ९ सर्वेषां शावमाशौचमाता
पित्रोस्तसूतकं विवाहोत्सवयज्ञेषु अंतरामृतसूतके १० पूर्वसंकल्पितं वित्तं भोज्यान्नामनुरञ्जनी
त अंतर्दशाहेस्यातां चेत्युन मरणाजन्मनि ११ तावत्स्याद् विविप्रो यावत्तस्याननदर्शनं उदिते
नियमेशाने आर्ते प्रविनिवेदयेत् १२ अंबुमध्ये गवांगोष्ठे विवाहे यज्ञमंडये राहोर्दृशनं काले च
सूतकं न विधीयते १३ तथैव सविभिः प्रोक्तं यथा काले न दुष्यति मन्मयेन तदुपाचरेत्तत्तमि

मु३

राम
५३

श्रेर्जलैः सह १४ मृत्तिकासहचान्नेन स्नात्वा पित्ताविशुद्धति दानं परिषदे दद्यात्सुवर्णवर्षभं तिला
 न् १५ क्षत्रियो द्विगुणो दद्याद्द्वैश्वसिगुणमेव च चतुर्गुणं तु शूद्रो दद्यात्तु व्याघ्रं रोधने १६ एवं चानु
 क्रमेणैव चतुर्वर्ण्यविशुद्ध्यति ब्राह्मणार्थे विपन्नायेनारीणां भोग्रहेषु च १७ एतेषां चैव पक्षीद्वये
 करात्रमशौचकं न तेषामशुभं किंचिद्विप्राणां शुभकारिणाम् १८ जलावगाहने तेषां सद्यः शुद्धिर्
 हा हता विनिवृत्ता यदाशुद्रा उदकात्तमुपस्थिताः १९ तदा विप्रेणाद्रष्टव्याः शुद्धास्ते नृषयो वि
 दुः २० इति श्रीमहर्ष्युसरोपेतकल्पे सप्तकोध्यायः षड्विंशः ३६ गरुड उवाच भगवन् ब्राह्मणाः
 केचिदप्यमृत्युवशंगताः तेषां कथं भवेन्मार्गं किं स्थानं का गतिर्भवेत् १ किंच युक्तं भवेत् तेषां विधा
 नं चापि कीदृशं तदहं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे मदसूदन २ श्रीभगवानुवाच तेषां मार्गगतिरुद्दि
 नं विधाने कथयाम्यहं श्रापुताह्यं यरेगुहं कृत्यं दुर्मरिचयत् ३ लेघने ये मृता विप्रादंष्ट्रिभि
 र्नाभिघातिताः कंठग्राहविलग्नानोहीणानोत्तुङ्घातिनां ४ विषाग्निवधविप्रेभ्यो विष्णुव्याघ्रा
 त्मघातका ५ पतनाच्च जले मग्नान्मृतानां श्रापुसंस्थितिं यांति ते नरके घोरे ये वस्त्रे छादिभिर्हताः

प्रे.
५४

५५
इश्वरगालादिभिः स्पर्शाः अदग्धाः कृमिसं कुलाः उल्लंघितमतावेचमहा एगैश्च पीडिताः ७ द्विजश
सामतावेचव्यंगाः पापान्नयोषिताः चंडालादुदकात् सर्पाद्वासरणाद्दधुतादपि ८ दंष्ट्रिभिश्च यशुभ्यश्च
मरणां पापकर्मणां उदकास्मृतिकाशुद्रजकादिभिर्दूषिताः ९ तेनयावेननरकान्भुक्ताः प्रेतत्वभाजि
नः नतेषां कार्येद्दारुस्तकंनोदकक्रिया १० नविधानं मताद्येवन कुर्याद्दूर्ध्वदेहिके एषां ताह्यं प्रकु
र्वीत नारायणबलेर्विधिं ११ सर्वलोकहिताधीयश्च गुपापभयापहं षण्मासं ब्राह्मणो दाहान्नेमी
संक्षत्रियस्पृह १२ सार्धमासं तु वैश्यस्य सध्वं द्रविधीयते गंगायामथ मुनायाचनैर्मिषेषु धरेतथा
१३ तडागे जलपूर्णे वा दूदेवा विमले जले वा यो कूपे गवांगोष्टे गृहे वा प्रतिमालये १४ तेषां च का
र्येष्टिप्रविधिं नारायणाक्षयं पूर्वतुर्जप्यं कार्यं मंत्रैः पौराणैर्वैदिकैः १५ सर्वेष्वध्वत्तैर्मिश्रैर्वि
सुमुद्दिश्य तर्पयेत् कार्यं पुरुषसत्तेन मंत्रैश्च वैश्वैरपि १६ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा प्रेतं विस्मृति
तिस्मरन् अनादिनिधनो देवशोखवक्त्रगदाधरः अक्षयः पुण्डरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदो भव १७ अत
स्तीपुष्पसंकारां पीतवाससमभ्युतं येन मस्येति गोविंदेन तेषां विधत्ते भयं १८ तर्पणस्यावसाने तु

राम
५४

वीतरागो विमत्सरः जितेंद्रियमना भूत्वा शुचिष्मा आत्मतत्प १९ तत्र धर्मरक्तशान्तः प्रियवाग्वाग्यतः
 शुचिः यजमानो भवेत्तार्ह्यसर्वबंधुसमन्वितः २० भक्ष्यातत्र प्रकुर्वीत आह्वान्येकादशैव तु सर्वकर्मवि
 धानेन शुचिरेकाग्रमानसः २१ ततो ब्राह्म्यवान् दद्याद्दोषमोश्च प्रियंगवान् हविष्यान्ने शुभां मुद्रांश्च
 त्रैलोक्ये च तालिका २२ दाययेत्सर्वसंस्पानि ह्योदसमन्वितान् वस्त्रोपानहसं युक्तं दद्यादष्टविधं प
 दं २३ दाययेत्सर्वविप्रेभ्यो न कुर्यात्संक्तिर्वचने भूमौ स्थितेषु पिंडेषु गंधपुष्पाक्षतान्वितः २४ दायये
 सर्वविप्रेभ्यो वेदशास्त्रविधाननः शंखपात्रे यताम्रे वातर्पणं च पृथक् पृथक् २५ आयो देवी मधुम
 ती आदि पिंडेषु कल्पिता द्वितीयेन मंशं भवाय यमाय त्वात्तृतीये के २६ ये देवाः सञ्चतुर्ये वसुद्रो ग
 ह्यपंचमे अग्निर्जोतिस्तृषष्ठे च हिरण्यगर्भश्च सप्तमे २७ नमस्तैस्तद्वाष्टमे नवमे यज्ञाभ्युत्थिते च दश
 मे याः फलिनीति विश्वतश्चतुरित्येकादशे २८ भद्रं करोमि रिति च कुर्यात्स्थिते विसर्जनं कृत्वाैकादशदैव
 तं प्राद्वक्ष्वापरेहनि २९ विश्रान्नावाहयेत्पश्चाच्चतुर्थे दक्षिणतरुद्वारे विधाशीलं गुरोरोपेतां स्वकीयान्
 साधुसंमतान् ३० अव्यंगान् सुप्रसन्नान्श्च दुर्मुखान् कदाचन विष्णुस्वराभियः कार्योत्तद्वाष्टमयस्तथा

प्रे-
५५

प्रा ५

५५

३१ ब्रह्मरौप्यमयस्तत्र यमोलोहमयोमवेत् अग्निमीलेति मंत्रेणार्धेणोवप्रजापतिं ३२ इषेतोर्जेति
मंत्रेण दक्षिणेच्छाययेधमं अग्न्यायाहिमं त्रेण गोविंदं पश्चिमेत्यसेत् ३३ मध्ये मे उज्ज्वलं कृत्वा स्त्रिया
दर्भमयोनरः ब्रह्माधिष्णुस्तथा ह्यो यमप्रेतश्च पंचमः ३४ पृथक् कुंभे च ते स्थाप्या पंचरत्नसमन्वि-
ताः पुग्मयस्तोपवीतानि पृथक् कुमुदपानानि च ३५ जपे कुर्यात्पृथक् ते त्रे ब्रह्मादिदेवतासु च पंचम्या
दानिकुर्वीत देवतानां य विधि ३६ जलधारान्ततकुर्वात्येतेषु पृथक् पृथक् शंखे वाताम्रपात्रे
वाच्या मे सुमन्त्रये तथा ३७ तिलोदकं समादाय सर्वौषधिसमन्वितं आसेनेह पानं हुं ह्रस्वमुद्रिकाचक
मे उल्ले ३८ भाजनं भोज्यधान्ये च वस्त्रमश्वविधे पदे ताम्रपात्रे तिलैः पूरां हिरण्ये स दक्षिणां ३९ दद्या
द्वास्त्रासु ख्यायविधियुक्तं स्वर्गेश्वर नागवेदपाठके दद्याद्वाजासु सत्यावसुधातं ४० यजुर्वेदमये वि-
प्रे दद्यात्तच्च पयस्विनी सामगायत्रिवेदेषु प्रदद्यात्कलधौतकं ४१ यमो देशे तिलोलो हंततो दद्याच्च
दक्षिणां एवं तादृशं समाख्यातो नारायणवलिस्तव ४२ पश्चात्सु त्तलकं कार्यं सर्वौषधिसमन्वितं प-
लाशस्य च वृत्तानां विभागं शृणु काश्यप ४३ कृष्णाजिनं समासीर्य कुशैश्च पुरुषा कृतिं शतत्रयं

व ५

राम
४५

यषष्टियुतैर्वतैः प्रोक्तोऽस्ति संवयः ४४ विन्यस्य तानि च तानि अंगेष्वेष्टु पृथक् पृथक् चत्वारिंशद्विंशतिमा
 गे ग्रीवायां दश विन्यसेत् ४५ विंशसुरः स्थले दद्याद्विंशतिर्जठरे तथा बाहुद्वये शतं दद्यात्कटिदेशे च
 विंशति ४६ उरुद्वये शतं चापि त्रिंशज्जघाद्वये न्यसेत् दद्याच्चतुष्टयं शिश्ने षड्वयं श्रोत्रे तथा दश ४७
 पादां गुलि विभागे व एवमस्थीनि विन्यसेत् नालिकेरं शिरःस्थाने तुषं दद्याच्चतालुके ४८ पैशर
 ले सुखे दद्याज्जिह्वायां कदलीफलं आत्रे पुष्पांलकं दद्यात्तिलकल्के च संधिषु ४९ वसायां मृत्तिको द
 द्याद्रोमं त्रैचैव मूत्रकं गंधकं धातुं चोदद्याद्वरितालं मनःशिला ५० पारकरं तस्य स्थाने पुरीषे पित्तं तं तथा
 यवपिष्टं तथा मांसं मधुशोणित एव च ५१ केशेषु च जटाजटैश्च चायां च मृगात्वा कर्णयोस्तालपत्रं च
 स्तनयुग्मे च गुंजका ५२ नासिकार्यां शतपत्रं कमलं नाभिर्मंडले वंताके च षण्णादं देलिंगे स्पाङ्गुर्जरं वग
 ५३ घृतं नाभ्यां प्रदेशं स्यात्कोपी न च त्रयुः स्मृतं मौक्तिकं स्तनयोर्मूर्ध्नि कुंकुमेन विलेपनं ५४ कर्पूरं गु
 रुद्वये च भ्रुवोर्मध्ये सुगंधिभिः परिधानं पदसत्रैर्हृदये रुक्मकं न्यसेत् ५५ त्रिदिवद्विभुजौ द्वौ च चतुर्भा
 च कपर्दिके सिंहरं नेत्रकोणे सुतो बूलाधुपहारकैः ५६ सर्वेष्वधियुतं प्रेतं कृत्वा पूजायैोदितो साधि
 के चापि विधिना यज्ञयात्र न्यसेत्क्रमात् ५७ शीर्षे च पुनस्तु मेति इमं मेव हारोति च प्रेतस्य पावनं कृत्वा साल

प्रे
५६

56

द्या

ग्रामशिलोदकैः पच विष्णुमुद्दिश्य हातव्या सुशीलागोः पयसिनी तिलालोहं हिरण्यं च कार्या संलवरांतथा स
सधान्यं हितिर्गाव एवैकै पावनं स्मृतं तिलपात्रे ततो दद्यात्पददानं तथैव च ६० ततो वैतरणी देया सर्वा भूरा
राभूषिता कर्तव्यं वैष्णवं श्राद्धं प्रेतमुक्ता र्थमात्मना ६१ प्रेतमोक्षे ततः कुर्यात् हृदि विष्णु प्रकल्पयेत् औ
मू विष्णुरिति संस्मृत्य प्रेतं च मृतमेव च ६२ अभिदाघंततः कुर्यात्स्नानं कंस्यादिनत्रयं दद्याद्दं गतं पिउंच
कर्तव्यं प्रेतपूर्वकं ६३ सर्वं वष विधिं कुर्यात्प्रेतो मुक्तिमवाप्नुयात् ६४ इति श्रीगर्भ उद्युगो प्रेतकल्पेना
रापरावलिर्नामाध्यायः सप्तविंशः २७ श्रीभगवानुवाच वृषोत्सर्गं प्रकुर्वीत विधिपूर्वखगेश्वर का
र्त्तिकादिषु मासेषु पूर्णिमास्यादिने तथा १ विवाहोत्सर्जनं श्राद्धं नारिमुखमुपक्रमेत् कुर्याद्भुवश्च
संस्कारान्निष्कृष्य नमेव च २ वाय्यां कूपे गवोगोष्ठे स्थाप्यो वै विधिवत्ततः विवाहविधिना सर्वं कु
र्याद्वा स्नानावाचनं ३ पात्रासादनं अपरां मुपयमनकुशोदकं पर्युक्षणांते होमं च कुर्याद्ब्रह्म
रोन च ४ आरावाज्यभागो च चतुर्वीचप्रदाययेत् राणुमेहरती मंत्रं षडङ्गादुतयः स्मृताः ५ आ
घारावाज्यभागो च पायसं मिश्र देवताः रक्षयश्चार्वायपशुपतये उग्राय अशनाय च ६ महादेवाय ई

राम
५६

शानायमवायचपथकूपथक एतैश्चसस्यहोमः स्यात्पागावश्चमंत्रकः ७ उभयोः स्विष्टकृद्दोमश्चर
 रापायसेनच पायसेनव्या दृतिभिः प्रायश्चित्तं प्रजायतिः ८ संस्त्रवप्राशनं कुर्यात्प्राणीतायाविमोक्षार्ण
 पवित्रप्रातिपत्तिश्चब्रह्मणोदक्षिणार्णततः ९ षडंगरुद्रजाप्येनप्रेतोमोक्षमवाप्नुयात् एकवर्गं विष्वेचैव
 सहवत्सतरीखग १० स्नापयित्वा ततः कुर्यात्सर्वीलंकारभूषितो प्रतिष्ठाप्यतज्जोपुग्मेप्रेतमोमवा
 णुयात् ११ पुच्छेत्तुतर्पणकार्यविधिना मंत्रपूर्वकं ब्राह्मणभोजयेत्पश्चादक्षिभिश्चतोषयेत् १२
 ततः श्राद्धं समाभ्यर्च्यैकोद्विष्टयथाविधि जलमन्त्रं तथा देयेप्रेतोद्वरणं हेतवे १३ द्वादशाहेततस्ना
 त्पुं कुर्यान्मास्यानिषोडशे एवंविधिसमायुक्तप्रेतोमोक्षमवाप्नुयात् १४ इति श्रीगुरुउपारारोप्रेत
 कल्पे च षोत्सर्गकथने नामाष्टविंशोऽध्यायः २० श्रीभगवानुवाच यथाधेजु सहस्त्रेषु वत्सो विंदति मा
 तरं एवं पूर्वकृतं कर्म कर्तारमुपगच्छति १ आदित्यो वरुणो विष्णुर्ब्रह्मा सोमो हुताशनः शूलपाणिश्च
 भगवान् अभिनंदन्ति भूमिं २ नास्ति भूमिः समं धर्मं नास्ति भूमिः समो विधिः नास्ति सत्यं समो धर्मो नान
 तात्पातकं परं ३ अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णं भूवेऽसवी सूर्यसुताश्च गावः लोकत्रये ते न भवेत्सदृशं यः को
 चनं गां च महो च दद्यात् ४ त्रीणां कुर्यात्तिष्ठानाग्निगावः पृथ्वी सरस्वती नरका इदं त्रये ते न भवेत्सदृशं

दृष्ट
 ण ५

तृ ५५
 दन १

कृत्वा महोति पानि रोद्राणि विपुलान्यपि॥ अपि गोचरे मात्रेण भुमि१

प्रे. ५७ दानेन शुद्धति ई हरंतं ^{मु} मिलोभो ^न निर्बाधित निवारयेत् सपातिन रके घो रेया वदाभूत संज्ञवं ७ अकर्त
र्वन कर्तव्यं प्राणैः कंठगतैरपि कर्तव्यमेव कर्तव्यमिति वेदविदो विदुः ८ अकरप्रवर्तनेन पापंगो सहस्र
तुल्यं वृत्तिहेदेक्षि जन्मनामपि पापं तत्तुल्यं च ९ तयोः प्रवर्तने चैव सहस्रधेनुदान फले लभेत न फलं
मेकामाहतां पुनर्दत्तं गवोशतमपि १० एकां दत्त्वा शतं दत्त्वा न तेन प्रतिष्ठिन्नो धर्मः १ स्वयमेव तयो द
द्यात् स्वयमेव प्रबाधते सपायो न रके याति यावदाभूत संज्ञवं ११ न चाश्वमेधेन तथा विधिवद् दक्षिणा
वता अथत्ति कश्चित्ते हीने ब्राह्मणे परिहिते १२ ब्रह्मस्वपरिपुष्टानि वा हनां बलानि च युद्धकाले वि
शीर्यन्ते सिकता सेतवो यथा १३ स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत् वसुंधरां षष्टिवर्षं सहस्राणि विष्टापां जा
यते क्रिमिः १४ ब्रह्मस्वंप्राणायुक्तं दहत्यासप्तमं कुले तदेव पापं रूपेण दहते नानुसंशयः १५ लोह
चूणाश्मवूर्णाश्च विषं संजयेत्तरैः ब्रह्मस्वं निषुलोकेषु कः पुमान् जरे पिष्यति १६ देवद्रव्यविनाशे
न ब्रह्मस्वहरणेन च कुलान्यकुलतायां तिब्राह्मणानि क्रमेण १७ ब्राह्मणानि क्रमो नास्ति विप्रैर्वि
द्याविवर्जिते ज्वलन्तमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मानि ह्रियते १८ संक्रांतौ यानि दानानि हव्यकव्यानि दत्तानि
सप्तकल्पद्वयं यावता वत्सर्गमहीयते १९ जलं न ये दांतुलसी विमिश्रं पादोदकं कृत्वा शिलासम

भागधेयः करो बलिः वर्षकादिभ्यो राजग्राह्यभागः अकरस्थाने करप्रवर्तने ॥ २॥

द्रुवं नित्यं त्रिसंध्यं च वतेन गात्रे त्वमेन्द्र ते धर्मवहिष्कृतानराः १० प्रतिग्रहाध्यापनयाजनेषु प्रतिग्रहं च
 घृतमैव ददति प्रतिग्रहास्त्रिध्वतिजाप्य होमैर्न याजनेः कर्म पुनर्नतिवेदाः ११ यः करोति सदा होमं पर्याक
 विवर्जितः रक्तपूरणमपि मही प्रतिगृह्य न लिप्यति १२ इति श्री गरुडपुराणे दानमहिमाध्यायः १०
 नविंशः १२ श्रीभगवानुवाच जलाग्निबंधनं द्रुवं प्रव्रज्यानां स उच्यते एते दशविशुद्धेति हत्वा
 धेनुं तथा वृषं १ यावद्वा दशवर्षः स्यात्तुर्वर्षाधिकस्य च प्रायश्चित्तं चरेन्मातापिताचार्येपि बांधवा
 २ तस्माच्च नरको नास्ति नापराधो न पातकं राजदंडो न तस्यास्ति प्रायश्चित्तं न विद्यते ३ रक्तस्य दर्शनं
 तार्क्ष्यं घ्रातुरास्त्री भवेद्यदि प्रायश्चित्तं षडष्टानि सद्यः स्नात्वा विशुद्धति ४ आतुरे स्नानमुत्पन्नं
 शतकृत्वो घनातुरः स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदेनं ततः शुद्धेत्स आतुरः ५ इति श्री गरुडपुराणे प्रेतकल्पे
 आतुरस्नानविधिर्नाम त्रिंशोऽध्यायः ३० श्रीभगवानुवाच स्वेच्छया तार्क्ष्यं मरणांश्च गिदंष्ट्रिं स रि
 येः चंडालाश्चात्मघातैश्च विषाद्यैस्तानैस्तथा १ जलाग्निगतवातेश्च निराहारादिभिस्तथा ये यामे
 वं भवेन्मृत्युः प्रोक्तास्ते पापकर्मिणः २ यावत्तु संश्रिता ये च महापातकेनस्तथा म्रियंतैव भिचाराद्ये च

प्रथमं विष्णवे दद्याद्भस्मलोकेशवाय च यमाय यजमानश्च प्रेतायापि च पंचमं १६ नाम गोत्रे स्मरेत्तस्य
 विष्णुशष्टे च कीर्तयेत् नमस्कारविधाय थपंचमं पिंडमुद्धरेत् १७ दद्याद्भस्मं द्विजातिभ्यस्तो वल्गुदक्षि
 णास्तथा एकं विप्रं शिष्टतमं हिरण्येन प्रपूजयेत् १८ गोभूमिवस्त्रदानाद्यैः शक्त्या प्रेतं स्मरेद्यत्तं त
 तस्तिलांश्च विप्रेभ्यो दर्भयुक्तेन पारिणा १९ नाम गोत्रे स्मरन् दद्याद्विष्णुप्रीतो स्त्विति ब्रूयन् अर्च
 त्रज्यद्विजान्यश्चातिलांभो दक्षिणां मुखः २० कीर्तयेत्त्रामत्रे तु भुवि प्रीतो स्त्विति ब्रूयन् मित्रबंधुज न ५
 नैः सार्धं ततो भुंजीत वाग्यतः २१ प्रतिसंवत्सरादूर्वाकूपकोद्विष्टविधानतः एवं कृते गमिष्यति
 स्वपाकं पायकर्मिणाः २२ सपिंडिकरणाहौतुकतेनैवाभ्रुवतिर्तै अन्यः कश्चित्प्रमादेन म्रियते ह्य
 दकादिभिः २३ संस्कारप्रमुखं तस्य सर्वं कुर्याच्छ्रद्धाविधि प्रमादादिच्छया वापि न गच्छेत्सर्पतो मुखं
 सर्वदष्टमृतानां तु विधानेष्टस्य काश्यप यस्मिन्मासे मृतो यस्तु तस्य मासस्य पंचमी २४ पक्षयोः
 भयोर्नागपंचमीति प्रजायते तस्यां विधानं कर्तव्यं नात्र कार्या विचारणा २५ कुर्यात्पिष्टमयोः त्रयो २२
 नागस्यालिप्तमूर्तले प्रतिष्ठां नैव कुर्वीत त्वयैवाविनिवारित २७ अर्चयेद्ये सितैः पुष्पैः सुगंधैश्च

प्रे-
५८

ता १

हनैस्तथा न दद्याद्दुपक्षीपंतु तं इत्थान् मिश्रितुं न स्यात् २८ आमपिष्टं तथैवान्नं स्त्री रं च विनिवेदयेत् उपस्थ
यवहेदेवं मुंचत्वे दष्ट दूषणं २९ मधुरतद्दिने श्रीयादेवं तं च समापयेत् सौवर्णं शक्तिना गततो दद्या
द्विजातये ३० गोचदत्वा ततो ब्रूयात्प्रीयतां नागरादिति यथाविधानि कुर्वीत कर्मारोप तानि पूर्ववत् ३१
स्वशाखोक्त विधानेन कुर्यादित्यं यथा तथे प्रतत्वा न्मोचयेत्तं तु स्वर्गभाकू स भवेत्स्वर्ग ३२ तस्माद्विधा
नं कुर्वीत सर्पदष्ट मृतस्य हि अन्यथानरके घोरे सर्पयो निवसेत्तं च ३३ इति श्री गुरु उपुराणो दुष्ट
मरणा प्रकारां नामैकत्रिंशः ३४ श्री भगवानुवाच प्रत्यक्षं प्रादमेव ते कथयामि खगो तम प्रत्यक्षं
पार्वीतो नेव कुर्यात्तां हो त्रजो रसौ १ विधिना चेतरे कुर्युरेको द्विष्टं स्वशक्तिः सामिक स्पसुतो स्याता
मनग्रीः हो त्रजो रसौ २ एको द्विष्टं त्र कुर्यात्तां प्रत्यक्षं तस्य पार्वीतां यदाप्यन्यतरः सामिः पुत्री वा यदि
नापिता ३ प्रत्यक्षं पार्वीतां तत्र कुर्यात्तां हो त्रजो रसौ अनग्रयः सामयो वा पुत्रा वा पितरोपि वा ४ ए
को द्विष्टं सुतैः कार्यं मन्यैः प्रत्यक्षं कं पितुः प्रत्यक्षं तत्तथा कार्यं तथा षोडशकं नवं ५ भर्तारमनुया
ता यो भार्या या भर्तुरेव च प्रत्यक्षं पार्वीतां कार्यं तस्य सर्वैः सुतैरापि ६ एको द्विष्टं म पुत्राणां पुतां स्या

राम
५८

घोषितामपि एकोदिष्टे कुराग्राघाः समुत्थापतकर्मणि ७ बहिलूनासलूनाश्च आर्द्धे वदेहते सदा
 कर्तव्ये पार्वणे आर्द्धे चाशौचं यदि जायते ८ आशौचापगमे कुर्यात् आर्द्धे हितदिनत्रयं एकोदिष्टे च
 संप्राप्ते यदि विघ्नो प्रजायते ९ मासेन्यस्मिं सित्यौ तस्यो कुर्यात् आर्द्धे तदेव तु तस्मिन् आर्द्धे तु श्राद्धाभा
 र्यायास्तत्सु तस्य वा ११ कंन्यायाश्च द्विजातीनां न चैवैतद्विजस्य वा एककाले गतासूनी वहनामथ
 वा द्वयोः १२ तत्रैताश्च परां कृत्वा कुर्यात् आर्द्धं पृथक् पृथक् दद्यात् पूर्वमृतस्यादौ द्वितीयस्य पुनः पुनः
 तृतीयस्य ततः कुर्मात्संनिपाते ध्वयं विधिः १३ इति श्रीगुरु उपुराणोपनिषद् आर्द्धप्रकरणं नाम द्वाविं
 शोऽध्यायः ३२ श्रीभगवानुवाच न ज्ञायते मृता हश्चेत्प्रमीते घोषिते सति मासश्चैव विज्ञातस्तद्दर्शे स्या
 मृतादिकं १ यदा मासो न विज्ञातो दिनमेव न तत्तथा तदा मार्गशिरे मासि माघे वा तद्दिने भवेत् २ दि
 नो न ज्ञातो मर्त्यस्य प्रस्थानस्य पुनर्यदा श्रुत्वा दिने तु ग्राह्ये तद्दिने तस्य चोदितं ३ प्रस्थानस्यापि न ज्ञा
 तो दिनमासौ यदा पुनः मृतवार्त्ता श्रुतेर्ग्राह्यपूर्वोक्तस्य क्रमेण तु ४ प्रवासमंतराणां पितृणां तौ विस्मृतौ
 यादा तदा तौ वैवर्तौ ग्राह्यौ पूर्ववत् मृतादिकं ५ एषावच्छा घोषितस्यैकविंशति यते गृहे चाशौचा

प्रे-
६०

66

पगमेयत्रप्रारब्धे आह कर्मणि ६ प्रत्यागतश्चेज्जानाति तत्र वक्तव्यं हीतदा आशौचाग्रहिणस्ते च न इत्या-
ह संहभवेत् ७ पुत्रादिनाय हारं च आह संवत्सरदिकं समापयति तत्रापि गृहीति ८ ति दूरतः ८ यदा
भोक्ता च विज्ञातं सत्तर्कद्विविधं तथा भोक्तुरेव तदा हीनो नान्यो दाता प्रदुष्यति ९ इत्युक्तेन प्रकारेणाव-
क्यन्मृतवासरं अविज्ञातं मृता हस्य मृतं तैतारयेत्तु सः १० इति श्रीगुरुपुण्योपेतकल्पे अज्ञात
मृत्युदिनप्रकारां नाम सप्तपञ्चशोऽध्यायः ३३ श्रीभगवानुवाच नित्यश्राद्धे वगंधाद्येर्द्धिजानभ्यर्च्य श-
क्तितः सर्वाभ्युत्तरगणानुसम्यक् नृनहि वैकल्पयोजयेत् १ आवाहने स्वधाकारं पिंडाग्नीकरणादिकं
ब्रह्मचर्यादि नियमो विष्णुदेवास्तथैव त २ नित्यश्राद्धे न कुर्वीत भोज्यं चान्नं प्रकल्पयेत् देवानुद्दिश्य
विश्वादी नृदद्याच्च दिजभोजनं ३ तन्नित्यश्राद्धवत्कार्यं हेवश्राद्धं तदुच्यते मातुः श्राद्धं तु पूर्वरा उता हो-
चेत्तर्कं तथा ४ पश्चान्मातामहश्राद्धमेव नोदीमुखो विधिः पितृभ्यः कल्पयेत्पूर्वं मातृभ्यस्तदनंतरं ५ मा-
तामहं भ्यस्ततो दद्यान्मातृश्राद्धे विधिः स्मृतः मातुः श्राद्धे तु विप्रारणामलाभे तु कुलोन्विताः ६ पतिपुत्रा-
न्विता साध्वो यो वितोष्टौ च भोजयेत् इष्टा पर्जादिके श्राद्धे यदा श्राद्धं समाचरेत् ७ उत्पादितनिमित्तैषु नित्य

राम
६०

बु २

आद्यवद्व्यते नित्यं दैवं च वद्व्यकाप्यं नैमित्तिकं तथा च आद्यामुक्तप्रकारेण कुर्वन्मसिद्धिमवाप्नुयात् इति
श्रीगुरुउपगोपेन कल्पेनित्यं आद्यप्रकरणेनामाध्यायश्चतुस्त्रिंशः ३४ गुरुउवाच सुकृतस्य प्रभावेण
स्वर्गे नानाविधो नृणां भागस्तस्यादिरूपं च वत्तं ॥ द्विपञ्चमः १ सत्यं पुण्यं वतामेव जायते तत्र परश्च सत्यं
त्यं पुनः सत्यं देवाको न चान्यथा २ धर्मो जयति नाधर्मः सत्यं जयति नानृत्यं समाजयति न क्रोधो विष्णुर्जयति नासु
रः ३ तद्वै सत्यं मया ज्ञातं सुकृताहोभनं भवेत् यथोत्सृष्टं तमे पुण्यं तथोत्सृष्टं तरो भवेत् ४ एकं तु श्रोतुमिच्छा
मि पापिनीये विमानवाः येन कर्मविपाकेन यथा निरयभा गिनः ५ यां यां योनिमवाप्नोति यथा रूपं च जायते
तन्मे वद सुश्रेष्ठ समासेनापि कांक्षितं ६ श्रीभगवानुवाच शुभाशुभफलं तात्पर्यमुक्तं भोगान् एस्ति ह जा
येते लक्षणैर्धैर्यं सुकृतानि मे शृणु सत्तम ७ गुरुरात्मवतां शास्त्रा राजाशास्त्रादुरात्मनां ३ ह प्रच्छन्नपापानां
शास्त्रा वैवस्वतो यमः ८ प्रायश्चित्तैश्च वीरैश्च यमलोके ह्यनेकशः यातनाभ्यो विमुक्तानामनेकां जीवसंस्तु
तिं ९ गत्वा मानुषभावं तु पापचिह्नं भवन्ति ते अहंता न्यधिविद्वानि कथपि ध्ये खगोत्तम १० भुक्त्वा पापान्यने
कानि यातनां पापसंस्तुये निस्तीर्णा यातनास्ते तु लोकमायां तिचिद्भिताः ११ गुरुहो न तवादीप्यान्मूकश्चैव ग
वानृतं ब्रह्महाजायते कुष्टी श्यावहंतस्तमघप १२ कुनखी खर्णहराण्डश्च मोघस्तत्पगः संयोगी हि

नजातोऽस्यादरिद्रोऽह्नतानतः १३ ग्रामसंकरतां याति अयाज्ययाजको द्विजः खरो वैश्वानरादी स्यात्काको नि-
र्मत्रभोजनात् १४ अपरिशीतभोजी स्याद्धानरो विजने वने बहुतर्जको मार्जारः स्यात्खद्योतः कस्तूरहकः १५
अविद्यो यो प्रपञ्चेन बलिवदो भवेत्तु सः अन्नपर्युषिते विप्रे प्रहृष्टकुञ्जतो ब्रजेत १६ मात्सर्यादपि जात्ये
धोजन्मां धः पुस्तकं हरन् फलानामपहृती च मृतापत्यो भवेत्तु सः १७ मृतो वानरतां याति तन्मुक्तो ग-
तं उवाच अह्ना भस्ममस्माति अनपत्यो भवेत्तु सः १८ बह्विहसन् भवेद्दोषा गरहः पवनाशनः प्रव-
ज्या गमनात् खेटो भवेत्तु सः पिशाचकः १९ आप्राप्तयो वनो स वेद्वेत्सर्प इति श्रुतिः गुरुदाराभिला-
षी च वृत्तकलासो भवेत्तु सः २० जलप्रस्त्रवरां यस्तु मिथ्यान्मस्यो भवेन्नरः अविक्रयं विक्रयं चैविक-
टाक्षो भवेत्तु सः २१ अयोनिगो वक्रो भूयाद्भूकः क्रयवंचनात् मृतस्यैकादशाहेतुमुजानः श्वाभिजा-
यते २२ प्रतिश्रुत्य द्विजेभ्यो रथमदहनं जंबुको भवेत्तु राक्षसी गतो भवेद्दुष्टस्तखरो विद्वराहकः २३ परि-
वादादिजातीनां लभते काष्ठपीतुं लभेद्देवं लकृतात्स्यो निर्धनं डालसंज्ञिकः २४ दुर्भगः फलविहो-
ता वचं च वषलीपतिः मार्जारो मृगं पदाष्टष्टारोगवान्परमांसभुक् २५ सोऽह्या गमनात् खेटो दुर्गंधश्च

सुगंधद्वत् यदातदायपाख्यं स्वल्पे वा यद्विवा बहु १६ इत्वा वै योनिमाप्नोति तिरश्चानात्र संशयः एव
 माहीनि विज्ञानि ह्यन्यान्पि खगेश्वर १७ स्वकर्मविहिता न्येव दृश्यं ते ये स्तुमान् वाः एवं दुःकर्मकर्ता हि सु
 क्तश्च नरकाक्रमात् १८ जायते कर्मशेषे तु रूक्षविता सुयोनिषु ततो जन्म शतं मृत्युः सर्वजंतुषु काश्यप
 १९ जायते नात्र संहर्षः समीभते शुभाशुभे स्त्रीपुंसोस्तु प्रसंगेन मीलिते शुक्रशोणिते २० पंचभूतसमो
 येते सुपुष्टः परमः पुमान् इंद्रियाणि मनः प्राणा ज्ञानमायुः सुखं धृतिः २१ धारणा प्रेरणा दुःखं मोहो हंका
 रमेव च प्रपन्ना कृतिर्वर्णा तु स विद्वेषो भवाभवौ २२ तस्येह मात्मना सर्वनाम देशादिभागश्च स्वकर्मव
 धस्तदागर्भे च द्विर्भवेदिति २३ पुरा मया यथा प्रोक्तं जैतो हिलक्षणं विदं एवं प्रवर्तते च कर्मभूतं यामेव
 -तु विधे २४ समुत्पत्तिर्विना शस्त्रं जायते सर्वदेहिना उर्ध्वगतिः स्वधर्मेण घृधर्मेण त्वधोगतिः २५ जा
 यते सर्ववर्णानो स्वधर्मे बलवान्वग देवत्वे मानुषत्वे च दानभोगादिवाः क्रियाः २६ यद्यदृश्यं वै न ते य
 तत्सर्वं कर्मजं फले अकर्मविरते धीरे कामक्रोधसमन्विते २७ अशुभे कर्मणि प्राप्नुनर के मज्जते ध्रुवं या
 गोर्वेतराणीनामयमहुरे महासरित् २८ यत्प्रमाणावसादे वीष्णावता वै मस्रभया शतयोजनविस्ती
 र्णा पृथुत्वे सामहासरित् २९ अगाधा दुस्तरा पापैः ईष्टमाना भयावहा पूय शोणितो या व्यामास संकु ७१

प्रे-
६२

62

लकर्ममा ४० आगतं पापिनं दृष्ट्वा नानाभयसमावृता कृष्यते सत्वरं तोयंता यमधेधते यथा ४१ कृमि
भिः संकुले पूर्णं व्रजतुं डैः समावृतं शिष्यमारेभ्यः मकरैर्वज्रकर्तारसंनिभैः ४२ अन्ये शुजलजीवैश्च
हिंसकैर्मोसभेदिभिः तपते द्वादशादित्याः प्रययौते यथाहिते ४३ पतति तत्र वै मर्त्याः क्रोदमानास्तपा
पिनः। हाश्रान्तः पुत्रतातेति विलपेति मुहुर्मुहुः ४४ वितरति विमज्जति ग्रानियच्छति जंतवः बहुवि
धैः प्राणिगणैः दृष्ट्वा सामान्यं ही ४५ तरोति तस्यादानेन अन्यथा च पतति वै मातरैर्वेकसन्त्येते आवा
र्यगुरुमेव च ४६ अवमन्येति ये मूढास्तेषां वासस्तसंततं पतिव्रतासाधुशीला मूढा धर्मरानिश्चि
ता ४७ परित्यजंति ये मूढास्तेषां वासस्तसंततं विश्वासप्रतिपन्नानां स्वामि मित्रतपस्विनां ४८ स्त्रीवा
लविकलादीनां क्षुद्रैश्च प्रेषयंति ये यच्यंते तत्र मध्ये तु कंदमानास्तपापिनः ४९ श्रान्तं बुभुक्षि
तं विप्रं यो विघ्नायोपसर्पति आहूय नास्ति यो ब्रूयात्तस्य वासस्तसंततं ५० ब्राह्मणाय प्रतिश्र
त्य यथार्थेन ददाति चेत् कृमिभिर्भक्ष्यते सोऽपि यो वराभूतसंपन्नं ५१ अग्निहो गरदंश्चैव कूटसा
ही च मध्यमः यज्ञविध्वंसकश्चैव राज्ञी गामी च यैश्चुनी ५२ कथाभंगकरश्चैव स्वयंदत्ताय हारकः

एम
६२

होवेसेतुविमेहीचयरहारप्रधर्षकः ५३ द्विजोगोरसवित्तं तातथान्योवृषलीयति गोधनस्य तेषा
 न्तस्यपानमेहं करोति यः ५४ कन्याभिदूषकश्चैवदानंरुचानुतायकः शुद्धस्तुकपिलायापी आह
 गोमांसभोजनः ५५ एवंविधासोहृतीर्ष्यमाविचारं कथाक्वचित् कृपणोनास्ति कः हृद्रः सतस्यो
 मज्जते ध्रुवं ५६ सहाद्वेषी सहाक्रौधीनिजवाक्प्रमाराकृत् परोहृष्टे ह्यो नित्यं वैतराण्यं वसेद्विरं
 ५७ कदापि भाग्ययोगेनतराण्यं भवेद्यदिसानुकूला भवेद्येनतदा कार्याकाशय ५८ अ
 यने विषुवेयुगपे व्यतीयाते दिनस्य चंद्रसूर्योपरागे च संक्रांतौ दर्शितारे ५९ अन्येषु युगप
 कालेषु हीयते दानमुत्तमं यदा तदा भवेद्यपि दद्याद्दानं द्विजातये ६० कलिकालेषु पक्षी द्रवतः
 संपत्तिरस्ति रात्रिस्थिराणि शरीराणि विभवो नास्ति संततं ६१ नित्यं संनिहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसं
 ग्रहः कृष्णवापायलो वापि कुर्याद्वैतराणी नदी ६२ स्वर्गाय गोतैष्यत्पुत्रं कोस्य पात्रोपदोह
 नी कृष्णवस्त्रयुगच्छन्तांताम्रपक्षी स्वलेहो तो ६३ कार्या सद्रोरास्ति खरे आसीनं ताम्रभाज
 नेयमं हेमं प्रकुर्वीत लोहं दंसमन्वितं ६४ इक्षुदंडमयं बध्वा उडुयं दृढबंधने उडुयोपरितां

पे. ६३
 धेतुं सूर्यदेहसमुद्भवा ६५ कृत्वा प्रकल्पयेद्दीमा नृच्छवो यान हसं युतां अंगुलीयकवासां सि ब्राह्मणा
 यनिवेदयेत् ६६ इममुच्चारयेन्मंत्रं स गृहसज्जलान्कुशान् यमद्वारे महाघोरे श्रुत्वा वैतरणी नदी
 ६७ तर्तु कामो दहामित्वा तु भवैतरणी नमः गावो ममाग्रतः स तु गावो मे स तु पृष्ठतः ६८ गावो मे द
 हये स तु गावां मध्ये वसाम्पुहं विष्णु रूपं द्विजं श्रेष्ठमा सुदरमं सुर ६९ सदक्षिणामया दत्ता गृहाणो मां हि
 नदी च मां धर्मराजं च सर्वेषां वैतरणी च धेनुको ७० सर्वप्रदक्षिणी कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 पुच्छं संगृह्य धेनुं च अग्रे कृत्वा तु ब्राह्मणो ७१ धेनुं केवलं प्रतीक्ष्य यमद्वारं महाभये उत्तारणा
 र्थं देवेशि वैतरणी पेन मोक्तते ७२ अनुव्रजे तं गच्छेत्तं गावं तस्य गृहं नयेत् एवं कृते वै न ते यसा स
 रित्पुत्रवदाम वेत् ७३ सर्वान् कामान् वाप्नोति यो दत्वा भुवि मानवः सुकृतस्य प्रभावेण सुखे च
 ह परत्र च ७४ स्वस्ति सहस्रगुणितमातुरेश तस्मिन् कृतस्यै क गुणं प्रोक्तं तस्माज्जीवन्मदापयेत्
 ७५ यस्मिन्नेवं विधां धेनुं मजे कः कस्य दास्यति दानधर्मं च हीनानां कृपणां जीवितं भुवि ७६ अस्ति
 रेण शरीरेण स्थिरं कर्म समाचरेत् अवश्यमेव यास्यति प्राण प्राधुणि का इव ७७ अवश्यमेव राम

वमोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभं इतीदमुक्तं तव पक्षि राजविंशिनं जंतुगणस्य सर्वं प्रेतत्वमोक्षापतयोर्ध्व
 देहिकं हिताय लोकस्य शुभाशुभं च यत् ७८ सूत उवाच एवं विप्राः समादिष्टो विष्णुना प्रभविसुना ग
 रुडः प्रेतचरितं श्रुत्वा तद्विषमवाप्नुयात् ७९ आधेयः सर्वमेतद्वै जंतूनां प्रभवाप्ययं मरणाजि **मचनय** तिते चापि
 प्रेतत्वं चोर्ध्वदेहिकं ८० लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः पेषां मिहीवरस्या मो हृदयस्तेज
 नार्दनः ८१ धर्मो जयति नाधर्मः सत्यं जयति नासत्यं दमो जयति न क्रोधो विष्णुजयति नासुराः ८२ वि
 स्नुमाता पिता विष्णुर्विष्णुः स्वजनबोधवाः पेषामेव स्त्रिणवुद्धिन तेषां दुर्गतिर्भवेत् ८३ मंगलं भ
 गवान्विष्णुर्मंगलं गरुडध्वजः मंगलं पुंडरीकाक्षो मंगलायतनो हरिः ८४ हारिर्भागो रथो विप्रावि
 प्राभागी रथो हरिः भागी रथो हरिर्विप्राः सारमे तज्जगत्रये ८५ अवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्त्वांग प४
 तोपि वायः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं सबाह्याभ्यंतरं शुचिः ८६ श्रीभगवानुवाच इति सूतमुखोद्गोतां स
 र्वशास्त्रार्थमंडनी वैष्णवी च सुधां यीत्वा नृपयस्तसि मासुषुः ८७ प्रशशंसुस्तथान्योन्यं सत्तं सर्वा
 र्थदर्शिनं प्रहर्षमतुलं प्रापुः शौनकाद्यामहर्षयः ८८ सर्वेषां मंगलं भूयात् सर्वसंतु निगमयाः स

वे-
६४

चेमद्राणिपश्यंतुमाकश्चिदुःखमागमवेत इति श्री गण्डपुराणे प्रेतखंडे प्रजानंरहितमुद्रितविवेकेषु
तपुत्रेणसम्यक् किलजगतिजनानां नैमिषेयस्मृतीनां प्रवारागतमकुर्वन् किंविजानातिमर्षी ८० इति श्री
गण्डपुराणे प्रेतकल्पे ५ दशसहस्रसंहितायां उत्तरखंडे विलुप्तार्थसंवादे पंचविंशोऽध्यायः ३५ सार
संवत् १७७५ माती पौष्वशुक्ल वृक्षेत्रयोदश्यां लिखितं मुद्रपुष्कं निग्रायादिकेन

गम
६४